

[Sri G. Latchanna]

[26th November 1952]

to convert a Non-official day into an Official day. We do not mind which day is allotted for Non-official business, Friday, Monday or Tuesday. We want that the Non-official day which was taken away previously may be given now, and so let us have two days for transaction of Non-official business now."

MR. SPEAKER:—"Instead of discussing this on the floor of the House, let the hon. Member and other Members have a talk with the Hon. the Chief Minister or the Leader of the House and let them inform me of the result?"

SRI T. VISWANATHAM:—"I think we shall have a talk with the Hon. Chief Minister on this matter."

V.—GOVERNMENT BILL

THE TANJORE TENANTS AND PANNAIYAL PROTECTION BILL, 1952
(L.A. BILL NO. 12 OF 1952)—*cont.*

MR. SPEAKER:—"The House will now proceed to the next item on the Agenda, namely, the consideration of the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Bill, 1952. I shall take up the Preamble and Clause 1 at the end."

* SRI P. RAMAMURTHI:—"Mr. Speaker, Sir, I would submit for your consideration that in this particular Bill, the Preamble itself may be taken up first, because the Preamble governs the entire Bill. The very purpose of this Bill is given in the Preamble. There are certain other things also stated in the Preamble and so I wish we discuss the Preamble and the amendments given notice of thereto first."

MR. SPEAKER:—"There are no amendments to the Preamble."

SRI P. RAMAMURTHI:—"There are some amendments given by me to Clause 1 and I want the Preamble and Clause 1 to be taken up first, as they both go together."

MR. SPEAKER:—"They deal with the scope of the Bill and the other provisions deal with the body of the Bill. So we shall discuss the body of the Bill first, and then, in view of the modifications we may make in the body of the Bill the Preamble will have to be modified. So if we are to discuss the Preamble first and then make any modifications in the body of the Bill, no useful purpose will be served by such modifications in the body of the Bill. It is not as if I am shutting out discussion of the Preamble."

* SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, I only submit that the Preamble and Clause 1 should be discussed first, because they go together. Further I have given notice of an amendment to Clause 1. My amendment seeks to make this Bill applicable not only to the district of Tanjore but the entire State. So I submit the consideration of that aspect will not in any way change the consideration of the other clauses of the Bill. Therefore I submit

26th November 1952] [Sri P. Ramamurthi]

we may discuss whether we want the Bill to apply to the entire State or not. That is the sum and substance of my amendment. So I submit the Preamble and Clause 1 may be taken together."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"With due deference to my inexperienced friends, I would like to say that by long and tried experience we have arrived at the convenient practice of considering Bills from Clause 2 onwards first."

MR. SPEAKER:—"Even in England that is the practice."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"But my friend seems to lay stress on one thing, namely, that the Preamble and Clause 1 should be considered together. Nobody objects to it. But we are now proceeding from Clause 2 onwards."

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU:—"Sir, I rise on a point of order."

"ఇంతవరకు Speaker గారు ఏ రూలింగు ఇచ్చినప్పటికినీ preambles మొదట తీసుకోవాడని ఎక్కడలేదు. Practice లో మాత్రం మొదట్లో ఆందరు ఆంగ్లకరిస్తే, ఏ క్లాజ్ ఆయిననూ తీసుకోవచ్చు. కాని ఇప్పుడు బిల్లులోని క్లాజ్ లన్నియు ఆంగ్లకరించకుండా మొదట preambles ను తీసుకోవచ్చు. తర్వాతనే బిల్లులోని అంశమును చర్చించవచ్చు. ఇట్టి పద్ధతులలో బిల్లులోని clauses ను చర్చించడము అపి, ముందు preambles తీసుకోవడము నేడు ఒక ప్రత్యేక సమస్యగా తీసుకోవలసిన అవసరం మాత్రం ఒకటి ఉన్నది. అందుకని ఇక్కడ మాత్రంవచ్చే amendments ను ముందు ఆంగ్లకరించినట్లయితే, అసలు బిల్లునే మార్చువలసిన అవసరము ఉంటుంది. అందుచేత ముందు preambles లోని విషయాలు చర్చించిన దానిబట్టి Bill యొక్క clauses మార్పుటకు అవకాశం వుంటుందని నా ఆభిప్రాయము. ఈ బిల్లు ఒక Tanjore జిల్లాకే అన్వయించేటట్లు తెచ్చియన్నారగాని, రాష్ట్రమునంతటికీ అన్వయించజేయు బిల్లును తెచ్చియిందలేదు. సభ్యులు బిల్లును అంతయు పరిశీలించుటకు ముందు preambles లోని text, దాని ఉద్దేశ్యమును గ్రహించి బిల్లులో క్లాజులు చర్చించిన వాగుండు నేగాని ముందు clauses తర్వాత preambles అనేది స్పష్టమైన పద్ధతికాదు. ఈ బిల్లు State అంతటకు వర్తింపజేయాలని కోరినను, ప్రభుత్వము మారు majority ఉన్నదనే దృఢముతో ఒక తంజావూరు జిల్లాకే వర్తింపజేయు తేజింది. అందుకని preambles ను చదివి చర్చించకపోతే, అది సరియైన పద్ధతికాదని చెప్పవచ్చును. మరల బిల్లును అంతయు పరిశీలించుటకు అవసరము లేనప్పుడు . . ."

MR. SPEAKER:—"I fear the hon. Member is repeating what the other hon. Member was saying."

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU:—"అందుకని preambles ను చదివి, చర్చించి, ఆమతస్యత Bill యొక్క clauses చర్చించిన వాగుంటుందని, యీ విషయము ప్రధాన మంత్రిగారు ఆలోచించమని కోరుతున్నాను."

MR. SPEAKER:—"The Preamble is more or less like a cap on the head. The hon. Member wants to shape the head according to the cap. (Laughter.) We can only shape the cap according to the head. Clause 2 and the other clauses may be called the head and body of the Bill."

[26th November 1952]

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ There are some tailors who shape the head according to the cap.” (Laughter.)

MR. SPEAKER:—“ So the House will now take up for consideration Clause 2 of the Bill.”

SRI T. NAGI REDDI :—“ ఇప్పుడు మీరు యిచ్చినది రూలింగా ? లేక వాత మాటా ? అని అడుగుచున్నాను.”

Clause 2.

MR. SPEAKER:—“ The motion is—

‘ That Clause 2 do stand part of the Bill.’ ”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“ Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

‘ For sub-clause (d), substitute the following:—

“ ‘ Cultivating tenant ’ or ‘ tenant ’ means a person who lives in the locality and cultivates any land not exceeding 5 acres in extent and belonging to another with his own physical labour or that of the members of his family under a tenancy agreement, express or implied and includes the heirs of such person who are not minors or females competent to cultivate the land.” ’

12 In the alternative, I have also proposed the following amendments to sub-clause (d), viz.,—

‘ (i) In sub-clause (d), after the word “ land ” occurring in line 3, insert the words “ not exceeding 5 acres in extent ”,

and

(ii) Add the following proviso at the end of sub-clause (d):—

“ Provided they are not females and minors and competent to cultivate the land.” ’

“ Sir, there is also another amendment to sub-clause (f) which, I think, I need not move now.”

MR. SPEAKER:—“ Before the hon. Member moves his amendments let him read the amendments.”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“ The amendment to sub-clause (f) is—

‘ In sub-clause (f), add the following at the end:—

“ and that obtained from the cash crop on punja lands ”.’
These are my amendments to Clause 2.”

SRI K. VINAYAKAM:—“ Sir, I am seconding the amendment and, while doing so, I want to give my views also.”

26th November 1952]

MR. SPEAKER:—"I will allow the hon. Member to speak again. The hon. Member, Sri S. Swayamprakasam, has now moved his amendment to sub-clause (d)." Amendment moved—

'For the sub-clause (d), substitute the following:—

" 'Cultivating tenant' or 'tenant' means a person who lives in the locality and cultivates any land not exceeding 5 acres in extent and belonging to another with his own physical labour or that of the members of his family under a tenancy agreement, express or implied and includes the heirs of such person who are not minors or females competent to cultivate the land.' "

SRI K. VINAYAKAM:—"Mr. Speaker, Sir, the phrase 'cultivating tenant' which has been introduced in this Bill is capable of different interpretations."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, on a point of order, as I have moved the amendment, I should have an opportunity to speak on the amendment."

MR. SPEAKER:—"I will allow the hon. Member to speak. There are so many amendments and, I think, the amendment given notice of by Sri P. G. Karuthiruman comes first."

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Sir, as this is a long clause with so many definitions, I suggest that the definitions may be taken one by one."

MR. SPEAKER:—"The amendment of the hon. Member, Sir P. G. Karuthiruman comes first and then comes the amendment of hon. Member, Sri S. Swayamprakasam. Sri P. G. Karuthiruman will therefore please move his amendment."

*** SRI P. G. KARUTHIRUMAN:**—"Mr. Speaker, Sir, I move—

'That the following be added as additional sub-clause (aa):—

"(aa) A catch crop is any secondary crop grown when the cultivation of the main crop is not possible and includes pulses but does not include cotton.' "

The amendment was duly seconded.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, it has not yet been circulated."

SRI P. RAMAMURTHI:—"It is being circulated."

MR. SPEAKER:—"Amendment moved—

'That the following be added as additional sub-clause (aa):—

"(aa) A catch crop is any secondary crop grown when the cultivation of the main crop is not possible and includes pulses but does not include cotton.' "

SRI T. VISWANATHAM:—"Sir, I just want to know whether leguminous crops also come in as catch crops under this definition."

[26th November 1952]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—"Pulses are leguminous crops."

THE HON. DR. R. NAGAN GOUDA:—"A catch crop may be anything except cotton."

MR. SPEAKER:—"I wish to know the attitude of the Government towards this amendment. Are they accepting it?"

*** THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:**—"It is not necessary but I was wondering whether any light would be thrown by hon. Members who are suspicious. But, if there is no suspicion, I would rather not have it because I do not see what is the object of the amendment. Anyhow, if the hon. Gentlemen opposite have any information, I would like to hear them."

SRI P. RAMAMURTHI:—"I should think that this amendment is wholly unnecessary."

MR. SPEAKER:—"I want to know whether the hon. Member, Sri P. G. Karuthiruman, is withdrawing his amendment."

SRI P. G. KARUTHIRUMAN:—"Sir, I withdraw the amendment."

MR. SPEAKER:—"I hope the House gives him permission to withdraw the amendment."

The amendment was, by leave of the House, withdrawn.

MR. SPEAKER:—"The hon. Member, Sri S. Swayamprakasam, will now speak on his amendment."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, I have moved that the following definition of 'cultivating tenant' or 'tenant' be substituted for sub-clause (d) of Clause (2):—

" 'Cultivating tenant' or 'tenant' means a person who lives in the locality and cultivates any land not exceeding 5 acres in extent and belonging to another with his own physical labour or that of the members of his family under a tenancy agreement, express or implied and includes the heirs of such person who are not minors or females competent to cultivate the land."

As I said before, this definition is a very important one as the operation and working of this Act will wholly depend upon this definition of the 'cultivating tenant'. The question whether the definition of 'cultivating tenant' includes middlemen or intermediaries is an important one which has got to be tackled. Yesterday, when the Hon. the Chief Minister by way of a personal explanation intervened in the debate, he asked whether my attitude was one of supporting the claims of middlemen or whether it was one of exclusion of middlemen once and for all. My attitude is that when a new legislation is brought into existence the rights and liabilities of various parties are affected. While the rights and liabilities of the various parties concerned should not be adversely affected, each party should, at the same time, be definite about its position when the new legislation is brought

26th November 1952] [Sri S. Swayamprakasam]

into force. That is my object. In the district of Tanjore to which this Act is applicable, in the first instance, we have got mirasdar land-owners and also lessee middlemen or intermediaries. Then we come to the tenants, pannaiyals and casual labourers who are actually on the soil. These are the people that are affected by this piece of legislation. What their rights and liabilities are should be determined and there should not be any doubt in any part of the Act in regard to these rights. If we say that the middle men are not to be excluded, we must have a certain provision in the Act as regards the relationship between the middlemen and landowners with whom they have entered into a contract. If we say that their rights and liabilities are abolished, my attitude will be quite different. Again, the rights and liabilities of the actual tiller of the soil under the middlemen have got to be determined. Therefore my attitude as a legislator is, that there should not be any doubt in the various sections of the Act. Yesterday, the Hon. Chief Minister said that while I was pleading for relief for the tiller of the soil, I was also pleading for the middlemen, as if I was inconsistent in my argument. Certainly not. My argument is that the rights and liabilities of all the parties should be determined without the least shadow of a doubt. The mirasdars should not be under the impression that a particular section gives them relief, while as a matter of fact, the legislation has no intention of giving them such relief. When we are passing a new legislation, we must think over the matter and see that there are no loopholes. My learned friend, Sri K. Varadachari, said that loopholes were common in any legislation. I am sorry that even the Hon. the Minister for Revenue said in his reply to the general debate on this Bill that it was common to find loopholes in all the Bills. This is not the stage when we should talk about loopholes. It is just like saying that it is our fate. If we try to achieve a certain objective and fail in our attempt, we should then only say that it is our fate and not before even making an attempt to achieve a particular objective. So also, when we are making a new legislation, we should not allow loopholes as far as possible. When certain loopholes are brought to the notice of the Legislature, is it not our duty to remove them? When we are talking about certain definitions and the different interpretations that can be put on them, we should not talk about loopholes because it will be taken advantage of by others. This is exactly the reason for my saying that as far as possible there should be no loopholes. Though the Hon. the Chief Minister remarked that the cat was out of the bag, it was really out to find a rat.

“ These loopholes are there. My intention is definitely to see that there is not more than one particular interpretation for a particular section. The original definition of ‘ cultivating tenant ’ was as follows:—

“ ‘ cultivating ‘ tenant ’ or ‘ tenant ’ means a person who contributes his own physical labour or that of his family in the cultivation of any land belonging another, under a tenancy agreement, express or implied, and includes the heirs to of such person.’ ”

[Sri S. Swayamprakasam] [26th November 1952]

The word 'contributes' is a very big term. As I said before, even a person writing a letter from Madras or sending word or once in a way going to the place where his lands are situated and supervising the agricultural operations will satisfy the word 'contributes'. The word 'contributes' is a very wide term which may bring in middlemen. There are people in the district of Tanjore who belong to other districts, e.g., Tirunelveli, Ramana-thapuram, Salem, etc. They have come to Tanjore and have taken large extents of land—four hundred and five hundred acres. Periodically they go to Tanjore district and supervise the agricultural operations in their lands, namely, whether all the lands have been cultivated by the villagers of the soil, whether the lands have been properly manured and irrigated, etc. The Chief Minister said that because of my request the word 'physical' had been substituted for the word 'personal'. Merely going about and supervising the lands and looking after the work of pannaial or casual cultivator will satisfy the term 'contribute.' A person may very well contend, 'I am a lessee, even though I reside in Madras. I have got so many men on the soil. I contribute my physical labour by going round and supervising the cultivation of my lands. I must be classed as a "cultivating tenant".' As it is, the definition is capable of such interpretation. That is the reason why I am putting it that a cultivating tenant means 'a person who lives in the locality and cultivates any land . . .'. The extent of the land to be cultivated by a cultivating tenant must also be fixed. If, as I said before, a particular middleman is able to convince the Revenue Court that he should be recognized as a 'cultivating tenant,' the question which arises next is, for how many acres—400 or 500 acres of land—he is a cultivating tenant. The hon. Members may imagine how many people must be there on the soil, and what their liabilities and assets should be. A pannaial cannot cultivate more than 6-2/3 acres according to the schedule attached to the Bill. When the Government have fixed a limit for a pannaial for cultivation purposes, why should they not fix a limit for a 'cultivating tenant'? The whole object of the Bill is defeated if this is not done. The successful working of this Act depends upon the definition of the term 'cultivating tenant.' Yesterday the Hon. the Chief Minister was pleased to say that I must come forward with an alternative suggestion. Though the Legal Department is there, yet I was asked to put forth my suggestion. Further, sufficient time was not given to me. That is why I have to fix the limit 'not exceeding 5 acres in extent' in a hurry.

"Again according to the definition of the words 'cultivating tenant' in the Bill, 'cultivating tenant' means 'a person who contributes his own physical labour or that of the members of his family in the cultivation of any land belonging to another, under a tenancy agreement, express or implied, and includes the heirs of such person.

26th November 1952] [Sri S. Swayamprakasam]

“ The ‘ heirs ’ may be persons who may not be willing or competent to cultivate the land. Our object must be that the total production from land should not be affected badly as a result of this Bill being passed into law. Suppose a tenant dies in the middle of a cultivating season leaving behind him minor girls or sons who may not be competent to satisfy the definition of ‘ cultivating tenant ’ ; or he may leave behind him a major son who may not be willing to cultivate or who may like to pursue other avocations in Simla or New Delhi. Why should the Government saddle him with the rights and responsibilities of a ‘ cultivating tenant ’ ? This is the reason why I have provided in my amendment, relating to the definition of ‘ the cultivating tenant ’ , ‘ . . . and includes the heirs of such person who are not minors or females competent to cultivate the land.’ I have to include these things in the definition of the cultivating tenant with a view to see that the objects of the Bill are properly carried out. Sir, I hope there will be no difficulty in accepting my amendment to sub-clause (d) of Clause 2.”

* SRI K. VINAYAKAM:—“ Mr. Speaker, Sir, I am seconding the amendment which has been ably moved by my hon. Friend Sri Swayamprakasam. I have not much to add to what he has stated because all the points involved in the amendment have been exhausted by him. I feel that the object of the Bill is to eliminate the intermediaries like middlemen who do not own lands but still get the benefit from the lands through some tillers. If this was the object, the term ‘ cultivating tenant ’ must be specifically defined so as to eliminate tenants who profit from the labours put in by pannaiyals and others. There are many educated men coming from Tanjore district who do not actually contribute by their own physical labour to the production of food, but who work in offices like the Madras Secretariat or the New Delhi Secretariat. Even though they are far away from these lands in the district of Tanjore, still they would come under the definition of the term ‘ cultivating tenant ’ , because they go periodically once in a year to these lands and see whether they are properly irrigated and manured. That is the reason why we insist that the definition of the ‘ cultivating tenant ’ should be properly amended to eliminate middlemen.

“ Secondly, according to the definition of the ‘ cultivating tenant ’ in the Bill, it includes ‘ the heirs of such person ’ . Our fear is that this kind of cultivating tenancy should not be prolonged for too long. It would not be possible in all cases to insist upon the heirs of a cultivating tenant being made responsible for the liabilities and assets of the deceased cultivating tenant. A minor girl who happens to be the heir will not be in a position to execute the terms of tenancy. But the liability if any left by the deceased tenant will be forced upon her. For no fault of hers she will be forced to bear the responsibility of the

[Sri K. Vinayakam] [26th November 1952]

deceased tenant. Let us not create a situation whereby the heirs of a cultivating tenant who happen to be educated men and who are trying to take to different avocations like Government service would be made to bear the liability left by the deceased cultivating tenant. We are introducing this amendment only to see that middlemen are completely eliminated from the scope of this Act."

12-20
P.m.

* SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, I think there is a certain amount of confusion with regard to the actual position. Sub-clause (d) of clause 2 defines 'cultivating tenant' or 'tenant' as a person who contributes his own physical labour or that of the members of his family in the cultivation of any land belonging, etc. Here the tenant is defined as one who contributes his own physical labour or that of the members of his family. Now, if you try to limit the extent of land that he can take out on lease or varam or kuthagai, it will lead to an anomalous position. For example, there might be a large family consisting of half-a-dozen members, and all of them will be able to contribute their physical labour. If the amendment of Mr. Swayamprakasam is accepted, it will lead to a position where the entire family can take on varam, kuthagai or contract only a total extent of 5 acres of land and nothing more. I therefore think that Mr. Swayamprakasam has some other thing in view and unfortunately that thing cannot be fitted into the definition clause."

(Sri S. Swayamprakasam rose.)

MR. SPEAKER:—"Order, order, the hon. Member has got a right of reply later on."

* SRI P. RAMAMURTHI:—"I think, as I said, Mr. Swayamprakasam has got something else in view, and unfortunately if that is sought to be put in this clause it will lead to an anomalous position, and large families will not be able to take the extent of land which they can normally cultivate with the labour available in their own family. That sort of affairs should be prevented. In the definition of 'tenant' there is no limitation of the total extent of land a tenant can take, and the only limitation by which he is bound is the total amount of physical labour that is available to him either of his own or the members of his family. That limitation is already there. Therefore, I think, it is unnecessary to think of putting in any further limitation. The purpose which Mr. Swayamprakasam has in view will be served by moving some other amendment, that is, with regard to middlemen which will come later. I would therefore now request him not to press his amendment."

* SRI Y. V. KRISHNA RAO:—"Mr. Speaker, Sir, I have given notice of an amendment to clause 6, but the subject-matter under discussion is very similar to that of my amendment, and therefore I would like, with your permission, to say a few words on this occasion. One of the objects of the Bill is to improve

26th November 1952] [Sri Y. V. Krishna Rao]

the relationship between the landlord and the tenant and the other and a more important objective aimed at is the improvement of food production, because though we are pre-eminently an agricultural country, we are suffering from acute food shortage. No legislation that does not aim at the improvement of food production in the State is worth its name. The improvement in, or the stepping up of, food production is the main objective of all modern legislation. Concentration of large extents of land does not conduce to proper food production. With this in view the sponsors of the Bill rightly feel that a ceiling limit or an upper limit is necessary in the case of a land-owner for personal cultivation. But, that is not done in the case of a tenant. Under the present arrangement, while the extent of land for a landlord is fixed, the tenant's extent is not fixed. This is unwise and also unjust, unwise because if it is an evil to keep an extent of more than 6-2/3 acres of land in the hands of a landlord it is equally, if not more, dangerous to put more acres of land in the hands of the tenant; and the result is, food production suffers. If what is aimed at in the Bill is only a sentimental satisfaction that the big land-holder is expropriated, I have nothing to say. On the other hand, if the object is to increase food production, I think, my submission is that the ceiling, for the extent of land that a tenant could lay his hand on, should be fixed at a level not higher than 6-2/3 acres. Otherwise, it neither serves the interests of social justice nor does it serve to promote food production."

* SRI G. NARAYANASWAMI NAIDU :—"கனம் தலைவர் அவர்களே, நண்பர் சுவயம்பரசாசம் அவர்களையே நோக்கம் நல்லதாக இருந்தாலும் கூட அவருடைய திருத்தமானது பல புதிய தொந்தரவுகளை உண்டாக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஒரு குடும்பத்தார் எவ்வளவு ஏக்கர் நிலம் சாகுபடி செய்ய முடியும் என்பதைப்பற்றி அந்தக் குடும்பத் தலைவருடைய பலம், அநுபவம், அந்தக் குடும்பத்தின் சாகுபடி திறமை எல்லாவற்றையும் பொறுத்திருக்கிறது. பெரிய குடும்பத்தின் தலைவரை இருக்கப்பட்டவன் வைத்தடைந்து போகலாம் அல்லது வேறு ஊருக்குச் சென்றுவிடலாம். அப்படிச் சென்றுவிட்டால் சாகுபடி செய்யும் நிலத்தின் அளவு குறைந்து போய் விடும். அவருடைய நோக்கம் இடையீட்டுக்காரனை ஒழிக்க வேண்டுமென்றால் இந்தத் திருத்தம் பொருத்தமானது அல்ல, நியாயமானதும் அல்ல. ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை வைத்தக்கொண்டு இருக்கும் ஒரு உழவன் அந்த ஒரு ஏக்கரை வைத்துக் கொண்டு அவனுடைய வாழ்க்கையை பூராவும் நடத்த முடியாது. அவன் நான்கு ஏக்கர்கள் குத்தகைக்கு வாங்கி பயிரிட்டு வந்தால்தான் அவனால் தன்னுடைய குடும்பத்தை நடத்த முடியும். அவனை இடையீட்டுக்காரன் என்று ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. அவன் ஐந்து ஏக்கர்கள் வைத்திருந்தால்தான் அவனால் ஏர் வைத்து மாடுகள் வைத்து குடும்பத்தை நடத்த முடியும். வேறு ஜில்லாக்களிலிருந்து வந்து ஏராளமான கைப்பணத்தைப் போட்டு நிலங்களை குத்தகைக்கு எடுத்து இடையில் இருந்து கொண்டு ஏராளமான லாபம் சம்பாதிக்கின்றவர்கள்தான் இடையீட்டுக்காரர்கள். அதற்கு பதிலாக குறைந்த அளவில் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் இந்த தொந்தரவுகள் இருக்காது. அப்படி இல்லா விட்டால் ஏராளமான நிலத்தை குத்தகைக்கு எடுக்கும் நிலைமை வரும். எவ்வளவு நிலம் ஒருவன் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று மதிப்பிட்டால் இந்த திருத்தத்திற்கே வழி இல்லை. இந்த திருத்தத்தினால் குழப்பம் தான் உண்டாகும் என்று நான் கருதுகிறேன். சமீபத்தில் சவாயி சங்கராச்சாரியார் கூட ஒரு திட்டம் வகுத்திருக்கிறார். ஐந்து ஏக்கர் நிலம் வைத்துக்கொண்டு தானே சொந்தமாக விவசாயம் செய்ய வேண்டும்

[Sri G. Narayanaswami Naidu] [26th November 1952]

என்றும், அப்படி வைத்துக்கொண்டிருக்கிறவர்கள்தான் தனக்கு பிட்சையிட வேண்டும் என்றும், அப்படி பிட்சை இட்டால்தான் தான் ஏற்றுக் கொள்ளமுடியும் என்றும் அவர் மாயூரத்திலிருந்து ஒரு ஸ்ரீமுகம் விடுத்திருக்கிறார் என்பதாக நான் அறிகிறேன். இவ்வளவு நிலம் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று சட்டம் செய்து விட்டால் இப்படிப்பட்ட இடையீட்டுக்காரர்கள் தானாகவே ஒழிந்துபோய் விடுவார்கள் என்பதை தெரிவித்துக்கொண்டும் கனம் சுவாமப்பரகாசம் நல்ல நோக்கத்துடன் இந்த தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த போதிலும் அது காரியத்தில் சாத்யமில்லாமல் போய் விபரீதம் விளைவிக்கும் என்பதாக நான் கருதுவதால் அதை எதிர்க்கிறேன்.”

* SRI V. BALAKRISHNAN:—“Sir, I too oppose this amendment. The reasons have been stated by the two previous speakers. Apart from those reasons, I have also my doubt with regard to the last line of the amendment. According to the amendment, I wish to know what would happen to a family consisting of a lady and two minor children? Suppose the husband has been a tenant under a contract for five years. If the husband dies after the first year the poor wife with two minor children is left alone. According to this amendment that lady, with the minor children, is precluded from carrying on the cultivation of the land contracted for by the husband. If this amendment is adopted and given effect to, the lady with the two minor children will be thrown on the streets, and what is the safeguard which my Friend proposes for such cases?”

12-30
p.m.

* SRI T. VISWANATHAM:—“Sir, I only want to say that some provision must be made to safeguard the interests of the minors and the widow who survive the tenant during the term of the tenancy. If the Government were to accept the amendment of Sri Swayamprakasam, I think the Hon. the Chief Minister will make a provision for safeguarding their interests.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“Sir, only if we accept the amendment, all these difficulties arise and we have to make provision to safeguard the interests of minors and widows. Mr. Swayamprakasam was a party to preparing this draft in the Select Committee and so I can understand his object. I think that the way in which he tries to achieve his object will lead to further difficulties, some of which we can foresee now and the others we cannot. So I suggest that he does not press his amendment. The substitution of the word ‘cultivates’ for the word ‘contributes’ will only lead to more ambiguity instead of removing ambiguity. I submit that the words ‘contributes his own physical labour or that of the members of his family in the cultivation of any land’ are the most suitable words that we can discover for the purpose we have in view. If Mr. Swayamprakasam agrees, I propose to add at the end of sub-clause (d), the following to meet his object:

‘but shall not include a mere intermediary or his heirs’. This addition will give a clear indication to the courts as to what we mean.”

26th November 1952]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, Mr. Ramamurthi said in the course of his speech that I had something else in my mind. Let him rest assured that I have nothing else in my mind except what I say on the floor of this House, viz., that the wording of the clauses must be clear and unambiguous and must not be capable of more than one interpretation.

"In opposing my amendment, he objected to the limitation of the holding of a tenant to five acres. I do not object to a family having as many five acres as there are number of members in it. Even a middleman may say that he has 'contributed' towards the cultivation of the land by his periodical supervision, and the Revenue Courts may hold that he comes within the definition of a cultivating tenant. That is my difficulty. It is better to define the word 'intermediary'. In the absence of such a definition, I press my amendment."

SRI P. S. KRISHNASWAMI AYYANGAR:—"Sir, a land-owner might have mortgaged the usufructuary rights on his land and taken back the land on lease as a tenant from the mortgagee. In that case, the owner of the land happens to be the tenant himself. If any clarification is needed in respect of such lands, it may be made."

* **THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI**:—"Sir, let us take the points one by one and clear our minds. The first point is about the choice between the words existing in the Bill 'contributes his own physical labour . . . in the cultivation of any land' and the words proposed in the amendment 'cultivates any land . . . with his own physical labour'. I submit with all respect to Mr. Swayamprakasam that he should not be obsessed with the present idea. Let him look at the question objectively. The proposed wording does not improve the position. I propose to add at the end the words 'but shall not include a mere intermediary or his heirs'."

"The second point is about the inclusion of 'heirs'. All of us, especially the Members belonging to the Opposition, bestowed a great deal of thought on this issue in the Select Committee. They agreed with me that to exclude heirs would lead to injustice. We do want to give protection to minor or female heirs of a deceased tenant. Therefore we need not spend any more time on this point. I would ask Mr. Swayamprakasam to accept my assurance that the definition with the amendment that I have suggested will satisfy all that he wants."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"If the Government define the word 'intermediary' properly, I have no objection to withdraw my amendment."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"We cannot go on defining all the words in the Definitions clause. The courts will have to be guided by the general dictionary meaning."

[26th November 1952]

MR. SPEAKER:—"The question is--

For sub-clause (d), substitute the following:

"Cultivating tenant" or "tenant" means a person who lives in the locality and cultivates any land not exceeding 5 acres in extent and belonging to another with his own physical labour or that of the members of his family under a tenancy agreement, express or implied, and includes the heirs of such person who are not minors or females competent to cultivate the land."

The amendment was lost.

MR. SPEAKER:—"Mr. Swayamprakasam has given an alternative amendment. After that is disposed of, I will take up the Government amendment."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, I move—

(i) *in sub-clause (d), after the word "land" occurring in line 3, insert the words "not exceeding 5 acres in extent."*

(ii) *Add the following proviso at the end of sub-clause (d): "Provided they are not females and minors and competent to cultivate the land." "*

SRI K. VINAYAKAM:—"Sir, I second the amendment. If the Government do not agree to the limitation of five acres, we do not mind if any other limitation is put in."

MR. SPEAKER:—"Motion moved—

(i) *In sub-clause (d) after the word "land" occurring in line 3, insert the words "not exceeding 5 acres in extent."*

(ii) *Add the following proviso at the end of sub-clause (d): "Provided they are not females and minors and competent to cultivate the land." "*

SRI T. VISWANATHAM:—"Sir, the idea with which the hon. Member moved the amendment is very laudable. But I believe that if we limit the holding of a tenant to five acres, it will be very uneconomical for him. In my part of the country, tenants take wet lands from one landlord, a little garden land from another landlord and some dry land from yet another landlord and the total holding of a tenant may exceed five acres. A family cannot live on a small extent of five acres. If the hon. Member proposed 25 or 50 acres, it would have been a different thing and we could have discussed the matter. Since he has proposed five acres, I submit it is very uneconomical and I want him to reconsider the position."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"If, for instance, twenty acres is put in, it will mislead the Courts, because physical labour for twenty acres would be meaningless. It will be the beginning to include intermediaries. Therefore it is better to have the clause clear."

26th November 1952]

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—" I do not mind increasing the extent. My idea was five acres for each member of a tenant's family."

MR. SPEAKER:—" Are the Government accepting the amendment? "

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM:—" No, Sir."

MR. SPEAKER:—" The question is—

(i) In sub-clause (d), after the word " land " occurring in line 3, insert the words " not exceeding 5 acres in extent."

(ii) Add the following proviso at the end of sub-clause (d):—

" Provided they are not females and minors and competent to cultivate the land." "

The amendment was lost.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" Sir, I move the following amendment, namely:—

' Add at the end of Clause (d) the following, namely—
' but shall not include a mere intermediary or his heirs.' "

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—" Sir, the intermediary may include in such cases, as my learned friend on the other side knows, different persons. There may be a mortgagee, there may be a matadhipathi, and there may be other persons. So many persons will come under the term ' intermediary ', and the Court will find it difficult to decide who is the intermediary unless the term ' intermediary ' is defined. If the term ' intermediary ' is defined, I accept the amendment. Otherwise I oppose it."

12 40
p.m.

MR. SPEAKER:—" The question is—

' Add at the end of Clause 2 (d) the following, namely:—

" but shall not include a mere intermediary or his heirs " ' .

The amendment was carried.

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—" I move the following amendment, namely,—

' In sub-clause (f) add the following at the end, namely:—

" and that obtained from the cash crop on punja lands ' ."

" Sir, sub-clause (f) reads as follows:—

" " Gross produce " includes the yield obtained at the poradi. " Poradi " is a peculiar term applicable only to paddy cultivation. First there will be the first threshing, and then will follow the poradi. There will be produce both from the first threshing and second threshing that is, poradi. So, poradi is confined to only paddy cultivation. But the object of the Bill is not that. The object of the Bill is to see that the produce obtained from any other crop is also included in the gross produce. Therefore, in order to implement the provisions contained in other Clauses of the Bill, I am seeking to include other crops also in the gross produce. As it is, the definition of gross produce may mean

[Sri S. Swayamprakasam] [26th November 1952]

only the produce obtained from paddy cultivation, because *poradi* has application only to paddy cultivation. It will not include any other crop. Other crops have been included in the other Clauses of the Bill. Only to implement them, I am moving my amendment, which is only consequential."

MR. SPEAKER:—"Is it a consequential amendment?"

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"I am putting it as a consequential amendment. I think it will not be difficult for the Government to accept the amendment."

The amendment was duly seconded.

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Sir, I would deprecate merely going on adding to the sub-clause. We have not defined 'gross produce'. We have only stated that it should include something. It is unnecessary to go on defining it further by including in it further things. It will create more difficulty than, simplification."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Let me explain the position. There are two processes in getting yield from paddy cultivation. As soon as the harvest takes place, there is the first threshing. This is the first process. The second process is the second threshing, which is *poradi*. The term '*poradi*' applies only to paddy cultivation. It may be argued later that it does not include any other crop. To make the position clear, I have brought forward this amendment. Hon. Members need not think that I have any other object in view."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Sir, the hon. Member does not make the position clear. '*Poradi*' is peculiar to paddy cultivation. There are two gatherings, namely, (1) as soon as the harvest is over, that is, the first threshing and (2) the *poradi* after the first threshing. It is only to clear the doubt in regard to paddy, it is stated that gross produce includes the yield obtained at the *poradi*. So, I oppose the amendment."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In sub-clause (f) add the following at the end, namely,—
"and that obtained from the cash crop on punja lands".'

The amendment was lost.

Clause 2, as amended, was put and carried.

Clause 3.

* SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, I move the amendment standing in my name, namely,—

'Omit sub-clause (b).'

"Sub-clause (b) states that the provisions of this Act shall not apply in respect of the land held by a landowner in any village if the land held by him in such village does not exceed one veli

26th November 1952] [Sri P. Ramamurthi]

(6 2/3 acres) which is either wet land or dry land irrigated from any Government source or three velis (twenty acres) of dry land not irrigated from any Government source. My amendment seeks to delete this provision and make the Act applicable to all land-owners whether they give the land either on rent or on lease or they take to pannaï cultivation. As it is, the Bill seeks to make an invidious distinction between tenants who work under landlords possessing more than one veli (6-2/3 acres) and those who work under others who own one veli and less. This invidious distinction will not work in actual practice. In one and the same village there will be tenants who do the same work and who contribute the same amount of labour, but the mere fact that they happen to be working under landlords who do not own more than one veli, will make them work on less favourable terms of service than those obtaining in the case of tenants who work under landlords owning more than one veli. Tenants working under landlords owning one veli and less will be subject, therefore, to eviction at any time by the landlords. The object of the Bill to give protection to people who are working as tenants or as pannaiyals will be defeated by giving exemption to that large class of people owning one veli and less. Of course it is sought to be made out that people owning one veli and less are poor people, and are people who do not make much out of their land, and that, therefore, in their case, a certain amount of exemption should be provided. But my submission is that we are not concerned with the question whether or not a particular person has got 6-2/3 acres of land or more. We are now concerned with the kind of exploitation that is going on. The landlord owns the land but does not work on the land. Nobody wants to prevent a person who to-day, for example, owns less than 6-2/3 acres of land, from resuming personal cultivation at any time if he chooses to do so. I would be prepared to allow that. If there are persons who own less than 6-2/3 acres of land and if at any time they want to resume personal cultivation, in such cases they may certainly get the preference and the tenant who may be on the land may even be sent out. But so long as there is a system of tenancy, that is, so long as a landlord carries on cultivation under the pannaiyal system, then that pannaiyal must be entitled to the protection which his brother pannaiyals are entitled to under the Bill. Otherwise, there will be innumerable disputes taking place in village after village. As a matter of fact, already in the Tanjore district in a number of villages, there have been disputes and very grave disputes at that, after the promulgation of the Ordinance, between small mirasdars and their pannaiyals, and small mirasdars and their waramdars. Really, in practice, it will be impossible to make them conform to any lower rates, because the peasants will fight. Why should we unnecessarily encourage this fight? Instead of that, let us see to it that everybody gets a square deal. On that basis, I would press this amendment not to give exemption to anybody."

12-59
p.m.

MR. SPEAKER:—"Is any hon. Member seconding the amendment?"

[26th November 1952]

SRI C. KANDASAMI:—"I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER:—"Amendment moved—

'Omit sub-clause (b)'.

"Now, I must tell the House that as soon as an amendment is moved, it should be seconded. If it is not seconded, the amendment will fall through."

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, I have given notice of an amendment to clause 3."

MR. SPEAKER:—"I shall call the hon. Members to move their amendments according to the order in which I am going to take them up. The hon. Member Sri Ramamurthi has given notice of an alternative amendment. As soon as the present amendment is disposed of, I am going to take up the alternative amendment. Then, hon. Members Sri Samia Koorayar and Sri Bapanayya have given notice of amendments similar to that of Sri Ramamurthi. They will be taken up. Then comes the amendment of the hon. Member Sri Rajagopala Rao. After that comes the amendment of the hon. Member Sri Swayamparakasam."

"Now, I want to know what the Government want to say on the present amendment."

SRI K. R. SAMBANDAM:—"Sir, I have also given notice of an amendment."

MR. SPEAKER:—"It will be taken up later."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Mr. Speaker, Sir, as regards procedure, I want to know one thing. To clause 3 there are quite a number of amendments covering different subjects. Now, is it the intention that the discussion should be on all the amendments together or separately?"

MR. SPEAKER:—"Amendments will be taken up one after another."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Now, with regard to this amendment, the idea is, apart from the language, to extend the Bill at once to even small holdings. That is the proposal contained in this amendment. I submit that that would be very inadvisable as a matter of general policy. We have now a certain number of applications to be disposed of, petitions regarding evictions to be disposed of, and disputes to be settled, and we have limited them to a certain extent now by providing that holdings of the size of 6-2/3 acres will not be covered by this legislation. If we all at once begin with the whole of the lands in the Tanjore district, the difficulty will be far too great and we shall not be able to proceed properly and effectively. I would therefore, submit with all respect that this amendment should not be pressed."

26th November 1952] [Sri C. Rajagopalachari]

“ The hon. Member Sri Ramamurthi appeared to me to give away the whole case when he said that, if the owner wished to take for personal cultivation the land which comprised less than 6-2/3 acres, he would have no objection. Now it means this. If we provide all this complicated machinery for the land in the first instance and then say that the owner may take it away, we take away really what we give in the first instance, and we would have to pass a new law, so to say, to cover such cases, where he will be bound by all these provisions in the first instance, but yet the over-riding claim of the owner will cancel the whole thing. I think it would not be proper to create this confusion just now. I would advise and request hon. Members on the other side not to press this amendment for this reason that ultimately the policy which is embodied in this Bill, will certainly have its influence on the general custom and privileges that will be claimed and enjoyed by landowners as well as tenants even in respect of the smaller holdings. It will operate by influence in course of time. Let us allow that natural operation to take place, and then let us enter, if there is necessity, by legislation. Otherwise, it would be really starting immediately a difficulty throughout the length and breadth of the district. If we allow the natural operation to take place, then the natural instinct of the people will be to claim what is enjoyed by the neighbour. Let them claim and let them get it. I assure hon. Members, who are doubtful about the effect of it, that they need not have doubts, because the tenant will have a great deal of moral strength behind him when he makes the claim and he will get it without difficulty and agreement will begin to prevail in spite of rules and regulations in force.

“ Let us take also the procedure that is to be followed in giving effect to the provisions of this Bill. It involves a certain amount of litigation of one kind or another. Let us not put the whole of the Tanjore district into litigation. Let us proceed first with this small limit. If the hon. Member Sri Ramamurthi is willing to allow the owner to take over the 6-2/3 acres of land, why should we not allow him to choose his own tenant, for the time being, if there is such a tenant? And all this difficulty of finding out whether he is a tenant or whether he is an owner or whether he is an intermediary, will be soluble in the case of the bigger holdings and insoluble in the case of the smaller holdings. These and many other reasons which I need not go into, induce me to say that we cannot accept the amendment, and I would go further and ask hon. Members on the other side not to press it.”

* SRI P. RAMAMURTHI:—“ Sir, after hearing the reply of the Hon. the Chief Minister, I must say that I am not convinced, because the only reason that he has adduced against the acceptance of this amendment is an administrative one. He does not say that the tenants under the small landholders should not get whatever protection is afforded to the tenants under this Bill, but says that in view of the administrative difficulty this amendment may lead to, it should not be accepted. I would submit that

[Sri P. Ramamurthi] [26th November 1952]

administrative difficulties should not come in the way of affording protection to the tenants irrespective of under whom they are actually working to-day as tenants.

"Secondly, the main thing with which we are concerned, is the question of share that the tenants will get under this Bill. If a certain class of people are excluded from the operation of this Bill, then what would happen? Just now when I was coming to the Assembly, some people from certain parts of Tanjore came to me and told me that the smaller landholders had actually started giving less than what they were even previously giving, under the plea that the law allows them exemption. Therefore, the share that the tenants will get will be further reduced. Now, irrespective of the question of litigation, not exempting any kind of landholders, which means that everybody will get a certain share of the crop, is the biggest thing that is absolutely essential. Therefore, I press my amendment."

MR. SPEAKER:—"Has the Hon. the Revenue Minister anything to say on this matter?"

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Sir, I have only to repeat the arguments advanced by the Hon. the Chief Minister that there is not only the administrative difficulty but other ones also. There must be a certain extent of land in which the owner can operate. There may be some circumstances in which he can himself take the plough and cultivate the land. After all, we have limited the area to a very small extent and there must be that much of freedom, so that any gentleman, whether he is the owner or a tenant, may cultivate his own land. I cannot see my way to accept the amendment."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Omit sub-clause (b).'

The amendment was lost.

MR. SPEAKER:—"The hon. Member Sri Ramamurthi wants in his alternative amendment to omit certain words and substitute certain other words. So, I would call the hon. Member Sri Swayamprakasam to move his amendment now."

1 p.m. SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—"Sir, I move the following amendment standing in my name:—

'Omit the words "in any village" and "in such village" occurring in lines 2 and 3 of sub-clause (b).'

"While moving the amendment, I wish to say a few words. Sub-clause (b) of clause 3 says that the provisions of this Act 'shall not apply in respect of the land held by a landowner in any village if the land held by him in such village does not exceed one veli (6-2/3 acres) which is either wet land or dry land irrigated from any Government source, or three velis (twenty acres) of dry land not irrigated from any Government source.' My amendment is

26th November 1952] [Sri S. Swayamprakasam]

for the deletion of the words 'in any village' and 'in such village' occurring in this clause. If a tenant is cultivating a land of a landowner who has less than one veli, say by 5 cents or 8 cents in a particular village, according to this sub-clause, he will be put to difficulty. He will not be able to reap the benefits of this Act. There are many landowners who have lands in different villages. I mean, in different contiguous villages. They may by accident possess less than a veli in a particular village. In such cases, the Act will not give relief to a tenant who is working on the spot simply because the landowner does not have more than 6-2/3 acres of land in that particular village. A tenant who has accidentally to be in a village in which the landowner does not possess more than a veli, should not be deprived of the benefits of this Act. That is the point which I wish to stress. The tenant should be given adequate relief in such cases. It is for this purpose only I have moved my amendment and request the House to accept the same."

* SRI P. RAMAMURTHI:—"Mr. Speaker, Sir, I rise to second the amendment moved by the hon. Member Sri Swayamprakasam. While doing so, I wish to point out that the amendment standing in my name and the one standing in the name of Sri Vadivelu are more or less the same as the one just now moved by Sri Swayamprakasam."

MR. SPEAKER:—"No, the hon. Member's amendment contains something more."

SRI P. RAMAMURTHI:—"But, the effect of both the amendments is the same. So it is immaterial if my amendment is accepted or not."

MR. SPEAKER:—"In that case, let not the hon. Member move his amendment."

* SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, the main question is, who are the people who have got to be exempted and whether it is right to exempt landlords owning less than 6-2/3 acres of land from the operation of this Act. Why should we restrict the extent of the land to one veli? As a matter of fact, there are landlords who own hundreds of acres. Their lands may be situated in a number of villages. I can give concrete instances—and I do not want to mention names here—in which landlords, who own more than 200 velis in different villages, possess less than 5 acres of land in a particular village. Why should the tenants working under such a landlord in that particular village where he owns less than 5 acres of land, be placed at a great disadvantage? Therefore it is we urge that in such cases the landlord should not be exempted from the operation of this Act. In such cases, the extent of the land possessed by the landlord in a particular village should not be taken into account, but the total extent of the land that he possesses in various villages should also be taken as a single unit for purposes of this sub-clause. This amendment is meant only

[Sri P. Ramamurthi] [26th November 1952]

to help the poor tenants. Therefore I don't think the Chief Minister or the Government will have any difficulty whatsoever in accepting this amendment. This is a simple proposition. If the amendment is accepted in principle, then we can certainly look into the wording carefully."

MR. SPEAKER :—" Amendment moved—

' Omit the words " in any village " and " in such village " occurring in lines 2 and 3 of sub-clause (b).'

SRI T. NAGI REDDI :— " ఈ సమస్య మీద రామమూర్తిగారు మాట్లాడు కూడండగా అటువైపు ఉన్న టిటువంటి మంత్రులలో ఏదో ఒక విధమైన అభిప్రాయాలు యీ భూముల విషయములో సూచించుచున్నట్లునూ, opposition వారు కాలయాపనకు దారితీస్తున్నారని అభిప్రాయపడుతున్నట్లు నేను అభిప్రాయపడుతున్నాను. యీ విషయములో నేను ఒక సంగతి చెప్పుచున్నాను. రాష్ట్రములో అనేకమందికి అనేక చోట్ల భూములు ఉండుటకద్దు. ప్రదేశభరణకు అసంతృప్తం చెరువుక్రింద కొన్ని ఎకరాలు, సింగనూరి చెరువుక్రింద కొన్ని ఎకరాలు, ధర్మవరం చెరువుక్రింద కొన్ని ఎకరాలు, హిందూపురం చెరువుక్రింద కొన్ని ఎకరాలుగల వ్యక్తులు ఎంతోమంది, ఒకే జిల్లాను చెందినవారు ఉన్నారు. మొత్తము మీద చూచుకుంటే ఒక్కొక్కరికి పది ఎకరాలు, ఇరవై ఎకరాలకు ఎక్కువగా యున్న వ్యక్తులు ఉన్నారు. కాని ఒకే ప్రదేశములో చూచినయెడల ఒక వ్యక్తికి 6 2/3 ఎకరాలకు తక్కువగానే ఉండవచ్చు.

" ఇది కాక మరొక చిన్న విషయాన్ని చెప్పుతున్నాను. గవర్న మెంటు అఫీసర్లు procurement కొరకు వెళ్లగా ఒక గ్రామములో ఒక వ్యక్తికి అయిదు ఎకరాలకు తక్కువగా యుండుటవల్ల వారు యీ procurement నుండి తప్పించుకొనుట సాధ్యమగుచున్నది. ఇట్లా ఆ వ్యక్తికి పున్న భూమిని అంతయు చూచుకున్నయెడల యీ procurement నుంచి తప్పించుకోలేరు. ఈ విషయములో గవర్న మెంటుకు నష్టమేనని చెప్పవీలగుచున్నది. ఇట్లాంటి వ్యక్తులు ఎంతోమంది exemption సంపాదించుకోగలుగుతున్నారు. ఇటువంటివి ప్రభుత్వమువారు ఎవరెవరికి ఎంతెంత భూమియున్నచో తెలుసుకొనలేకపోతే అదంతయు గవర్న మెంటుకు నష్టమనే చెప్పవలసియున్నది. ఈ విల్లు వరతులనుబట్టి, అయ్య పదేశములలోనున్న సభ్యులు యీ clause ను అంగీకరింతురని నమ్ముతున్నాను. Procurement విషయములో ప్రతివ్యక్తికి అన్ని గ్రామములలో చేరి రెక్క చేయనందున procurement నుండి తప్పించుకొనుటవల్ల, గవర్న మెంటు procurement విధానంలో fail అయిఉన్నారు. అట్లాగే యీ విల్లు విషయములో గూడా ప్రతివ్యక్తిని ఆతనికి ఉన్న భూమి అన్నిచోట్లకలిపి ఒక unit గా చేస్తే యీ యాక్టు వర్తింపజేయగలరేగాని, ఏ గ్రామానికి ఆ గ్రామం చూచుకుంటే పెద్ద పెద్ద భూస్వాములుకు గూడా యీ యాక్టు వర్తింపకుండా తప్పించుకొనుటకు అవకాశముండగలదు. గనుక ప్రభుత్వమువారు యీ క్లాజును సరిగా ప్రతికేసులో అన్వయింపజేయుటకు ప్రగుశ్రద్ధవహించే ప్రదేశ్యములనుబట్టి యీ క్లాజు చేర్చవచ్చును. కాకపోతే, పెద్ద భూస్వాములు యీ యాక్టునుండి తప్పించుకొను వీలుకలిగించితే, యీ క్లాజును తీసివేస్తేనే బాగుండుదని నా అభిప్రాయము. ఈ విషయములో మంత్రిగారు ఆలోచించవలెనని కోరుచున్నాను."

* SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—" అన్యథా ఈ clause 3 (b) మొత్తము పొలానికి అనువర్తింపకుండా ఒక వేలిభూమి పున్నదంటే లాభ

26th November 1952] [Sri Vavilala Gopalakrishnaiah]

కరమే. ఎందుచేతనంటే ఆనేకచోట్లలో అక్కడక్కడ వంటలుచాగా వుండుతాయి. ఆనేకచోట్ల ఒక వేలికన్న ఎక్కువ గేకుండా చూపించవచ్చును. ఈ యాక్టు ఒక తంజావూరు జిల్లాకే సంబంధించినది కాబట్టి వివరాలుచూపించవచ్చును. ఒకచోటనే వుంటే నష్టముచేస్తుంది. ఒక్కొక్కచోట రెండు, మూడు, అయిదు యకరాలు ఒక వేలికి తక్కువగా అక్కడక్కడ చూపించితే, యీ యాక్టును వర్తింపచేసుకోకుండా తప్పించుకోవచ్చును. అట్లాంటప్పుడు భూస్వాముల పనిమెరుగే. యీ యాక్టును నిరుపయోగముచేసినట్లే. ఈ రోజు భూస్వాములకే వుపయోగపడేదిగావుంది కాబట్టి నేను యీ సవరణను ఉపవాదిస్తూ ప్రభుత్వమువారిని అంగీకరించమని కోరుచున్నాను.”

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“ అధ్యక్ష, ఈ amendment చాలా ముఖ్యమైంది. Select Committee stageలో దీనిమీద చాలా సవరణలు తీసుకు వచ్చారు. కాని ప్రభుత్వము ఆ రోజున అంగీకరించ లేదు. ఈ amendment విషయములో ఒక విషయము ముఖ్యంగా గమనించవలసియున్నది. ఒక వ్యక్తికి ఆనేక గ్రామాలలో మొత్తము 40 ఎకరాలుగాని, 50 ఎకరాలుగాని అంతకుపైన నూరు ఎకరాలుగాని వుండివున్నా ఒక్కొక్క గ్రామములో ఒక వేలికన్న తక్కువగా వుంటే యీ యాక్టు వర్తింపదు అని వున్నది. ఇది ఒక తంజావూరు జిల్లాకే తెచ్చినను, ప్రతి వ్యక్తిగూడ యీ యాక్టునుండి తప్పించుకోగల సావకాశాలు ఉండగలవు. ఇది ఎక్కడాలేవని ప్రభుత్వవారు చెప్పడములో ఆర్థము లేదు. అయితే యీ విషయములో Select Committee ఎందుకు ఆహ్వానించలేదంటే, ప్రతి వ్యక్తికిని ఎంతెంత భూమి ఏ ఏ గ్రామములో ఉన్నదో Statistics తీయటకు కష్టసాధ్యమని Select Committee లో యిది అంగీకరించనందున యీ రోజున amendment గా తీసుకొని వచ్చాము. ఈ విచారణ కష్టసాధ్యమనినీ, ప్రభుత్వానికి యిబ్బంది అని అన్నప్పటికిని గ్రీరాజు గోపాలాచారిగారు యీ విషయములో శ్రద్ధ వహించాలని కోరుతున్నాను. ఒక జిల్లాలో యీ విధమైన వ్యక్తులు ఎంతమంది వున్నారో దర్యాప్తు చేయించినయెడల యీ విషయము బోధపడగలదు. యింతమందియున్నా యీ యాక్టునుండి తప్పించుకొనుటకు సాధ్యపడేనప్పుడు యీ యాక్టు పెట్టిన ప్రయోజనమేమీ ఉండదు. ప్రభుత్వానికి యిది కష్టతరమైన పనికాదు. ఈ బిల్లు ముఖ్యంగా కొలుదార్ల రక్షణ కొరకు తెచ్చామని ముఖ్య మంత్రిగారు చెప్పుచున్నారు. అట్లాంటప్పుడు జిల్లాలో ఉన్న ప్రతి వ్యక్తిని యీ యాక్టునుండి exemption పొందితే యిక యీ కొలు దార్లయొక్క స్థితి విషమవుతుంది. అందువలన యీ amendment ను అంగీకరించాలని కోరుతున్నాను.

“ ఇంకొక విషయము చెప్పుతున్నాను. రాష్ట్రంలో యీ కొలుదార్లు భూములను చూడేండ్లు, అయిదేండ్లు, ఆరేండ్లు, ఆరవై యేండ్లుగాను కొలు చేస్తూన్నటువంటి వారు గలరు. అటువంటివారుకూడా యీనాడు యీ యాక్టును ఆమలులోకి తెచ్చారంటే యీ భూములు వడలిపోవలసిన స్థితి పడుతుంది.

“ ఈ amendment ప్రభుత్వమువారు అంగీకరించక పోయినట్లయితే ఎన్నో విండ్ర నుంచి అనుభవించుచున్న యీ పేద రైతులను తొలగించుటకే యీ యాక్టు తెచ్చు చున్నారని బోధపడగలదు. ముఖ్యంగా భూస్వాములకు ఎక్కువ అనుకూలమగును. వారు వివిధంగా వైనను భూమిని వారికి వున్న గ్రామములలో యీ యాక్టునుండి తప్పించుకొనుటకు భూములను ఇతరుల పరం చేసి, ఒక వేలికి తక్కువగా చూపించుటకు వీలు గలుగును. యీ విషయములో యీ పెద్ద పెద్ద భూస్వాములకే లాభము

[Sri Pillalamarri Venkateswarlu] [26th November 1952]

சேகர் அவர்கள் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட திருத்தம் பற்றி ஆலோசனை கூற வேண்டுகிறேன். அந்த திருத்தம் அமலில் வரவில்லை என்பதைத் தெரிவிக்கிறேன்.”

1-10
p.m.

SRI T. C. NARAYANA NAMBIAR:—“**മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ,** സർ, ഈ നിയമത്തെ സംബന്ധിച്ചു ആങ്ങൾ സ സാരിക്കാകയാ ഇരിക്കുന്നത് മലബാറിലെ സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരു കടിയായുരഭേഗത്തി നിയമം അടുത്തു വരുന്നതു് എന്തുള്ളതു കൊണ്ടാണു്. എന്നാൽ ഈ ക്ലാസ്സ് 20 ഏക്കു ഹൈ ലാൻറിന്നു 6 1/2 ഓവറു് ലാൻറിന്നു ബാധകമാകുകയില്ലെന്നുള്ളതു് ഈ നിയമം കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള മുദ്രശബ്ദത്തെത്തന്നെ അഞ്ചു വരാജയപ്പെടുത്തുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. പാത്രപ്പെട്ട കൃഷിക്കാരെയും കടിയന്മാരെയും ഈ നിയമപ്രകാരം ഒഴിപ്പിക്കുന്നതാണു്. അതുകൊണ്ടു് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് നിയമപരമായ തടസ്സങ്ങളും ഭരണാധികാരികളായ തടസ്സങ്ങളും ഒരിക്കലും തന്നെ കടിയന്മാരെയും കൃഷിക്കാരെയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിന്നു തടസ്സമായി നിന്നുകൂടാത്തതാകുന്നു എന്നാണു്. വാഴയും മാങ്ങയും ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ പറമ്പു നല്ലതുപോലെ കിളിക്കാലായിത്തന്നെ എന്നു പറയുവാൻപോലെയാണു് ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രധാനമന്ത്രി ഈവക തടസ്സങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു്. ഇതിനെ ആൻ ശക്തിയായി പ്രതിരോധിക്കുന്നു. കൃഷിക്കാരുടെയും കടിയന്മാരുടെയും ഉത്തമ നല്ലതരത്തിൽ ശ്രദ്ധ ചെലുത്താതെ ഭരണാധികാരികളായ തടസ്സവാദങ്ങൾ കൊണ്ടുവന്ന അടിസ്ഥാനപരമായ മുദ്രശബ്ദത്തിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുന്നതു് തെറ്റാണു് എന്നു കാണിച്ചുവെക്കുന്നതാകട്ടാലും മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ അതിന്റെ ഭേദഗതിയെ ആൻ പിൻതാങ്ങുന്നു.”

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:**—“**Mr. Speaker,** Sir, I have to oppose this amendment. For, in the first place, there may not be many cases of scattered holdings. There may be only some cases to be provided for. If we make any amendment in the manner in which it is proposed, it will lead to the appointment of a roving commission and a totalizing officer to find out the number of cases wherein there are scattered holdings of land. If it is left as it is, I think it will work all right.”

MR. SPEAKER:—“Is the hon. Member pressing his amendment?”

SRI S. SWAYAMPRAKASAM:—“I am not withdrawing my amendment.”

MR. SPEAKER:—“The question is—

‘Omit the words “in any village” and “in such village” occurring in lines 2 and 3 of sub-clause (b).’

The amendment was lost.

* **THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:**—“As regards, Sir, Mr. P. Ramamurthi’s amendment to be moved I would like to tell the House that Nos. 6, 7 and 9, the amendments of Mr. Sri Krishna, Mr. Bapanayya and Mr. Rajagopal Rao will be covered by the decision on the previous amendment.”

* **SRI P. RAMAMURTHI:**—“Mr. Speaker, Sir, I move—

‘In sub-clause (b) for the words “in any village if the land held by him in such village”, substitute the words “if the total extent of land held by him”.’

“I am not going to repeat the arguments that have already been put forward. The main purpose of the amendment is not

26th November 1952] [Sri P. Ramamurthi]

to exclude people who own land in bits in different areas. I think it is a very reasonable request and I do not see any reason why Government should not accept it. There is no administrative difficulty at all with regard to this. If there is, however, a little administrative difficulty it should not weigh with the Government when considering the working of this Act, because if this amendment is given effect to it will benefit about five to six thousand tenants in the district of Tanjore. There are people who own lands in tiny bits."

* SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“ మన ఆర్థికశాఖ మంత్రిగారు Opposition members మాట్లాడుతూ ఉంటే ఏమీ time waste చేస్తున్నారని భావిస్తున్నారు ”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member has not addressed the Chair nor has he seconded the amendment.”

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“ Chair ను ఆడ్రెస్ చేస్తున్నానండి. అధ్యక్షు, ఈ విధంగా Opposition members టైము waste చేస్తున్నారని ప్రధాన మంత్రిగారున్ను, ఆర్థిక శాఖ మంత్రిగారున్ను భావించడం పాలా పొర పాటు. వారు ప్రజానికానికి ఏమీ మేలు కలుగ జేయవలెననే ఉద్దేశ్యంతో మన జేస్తున్నారో నీమీ అంతకంటే ఎక్కువ మేలు కలుగ జేయవలెననే ఉద్దేశ్యంతోనే మాట్లాడుచున్నామని వారు గుర్తించవలసియున్నది. బహుశా మా వాద తెలియక పోవడంవల్ల ఈ విధంగా భావిస్తున్నారేమో. అట్లయితే మా అభిప్రాయాలను తెలుసుకొనేందుకు ప్రయత్నించవలెనని కోరుతున్నాను. ఇప్పుడు ఈ సమరణను బలపరుస్తూ మాట్లాడుచున్నాను. ఈ సందర్భంలో తీసుకొనిరావలసిన ఇంకొక వాదన ఏమిటంటే పట్టణాల్లో ఉండేటటువంటి ఆనేక మంది లాయర్లు, వీరంతా, గూడా ఒక ఎకరా భూమిని ఒక ఊళ్లో, ఇంకొక ఎకరా భూమిని ఇంకొక చోట ఈ చూచిరి కొనుక్కొంటూ యుంటారు. వీరికి పట్టణు వర్తించునండా తప్పించుకొని నడచుకొనే పద్ధతులు చాలా తెలిసి ఉంటాయి. ఇటువంటిప్పుడు రైతులకు న్యాయము జరుగుచుకు వీలుండదు. ప్రభుత్వము నిజంగా రైతుల ముక్కుమేలు కోరుతున్నదంటే ఈ సమరణను తప్పకుండా అంగీకరించాలి. లేక పోయినట్లయితే కొన్ని వేల మంది tenants కు ప్రభుత్వము నష్టము చేసి నటువంటిదభ్రతుండనే విషయాన్ని మరిచిపోవడం విజ్ఞప్తి చేస్తూ కనీసము ఈ సమరణానైనా ప్రభుత్వము అంగీకరించి tenants కు ఆ విధంగా నష్టము కాకుండా చేయవలెనని కోరుచున్నాను. అయితే దీనికి ప్రభుత్వము ఏవో administrative difficulties ఉన్నాయని చెప్పుతున్నారు. కాని పోలీసు డిపార్టుమెంటులో Motor Vehicles Act మొదలగువాటిని తీసుకొని రావడంలో ఆనేక రకరకాల difficulties ను కొని తెచ్చిపెట్టుకొని ఉంటున్నప్పుడు ఈ విషయములో రైతులు చాగుపడే సందర్భములో administrative difficulties అని అడ్డు చెప్పడం సరియైన వాదన కాదు. ఇది ఒప్పుకోదగిన వాదన కాదు. ఇంకా బలమైన వాదన ఏదైనా ఉంటే చెప్పవచ్చుగాని, ఈ వాదన మాత్రము సరియైంది కాదు. ముఖ్యంగా కాంగ్రెస్ పక్షంవారు రైతుల తరపున నిలబడి వారికి మేలుజేయ దలచుకొంటే ఈ సమరణను వారు తప్పక బలపరచవలసియున్నదని మనవిచేస్తున్నాను.”

[26th November 1952]

MR. SPEAKER:—"Amendment moved—

"In sub-clause (b) for the words "in any village if the land held by him in such village" substitute the words "if the total extent of land held by him".

"Hon. Members Sri Krishna and Sri Bapanayya need not move their amendments."

SRI V. SRI KRISHNA :—"అధ్యక్షా, ఈ సవరణ ఇంతకు ముందు move చేసినటువంటి స్వయం ప్రకారంగా సవరణనే పోలియున్నది. కాబట్టి, దీని విషయములో మా అభిప్రాయాన్ని తెలుపుతున్నాము. ముఖ్యంగా ఈ సవరణను గనుక అంగీకరించక పోయినట్లయితే, ఈ బిల్లుయొక్క ముఖ్యద్దేశమే పోతుందని మనవి చేస్తున్నాను. ఈ విషయాన్ని ముఖ్యంగా రెవెన్యూ మంత్రిగారు, ప్రధాన మంత్రిగారు గుర్తించవలసియున్నది. కారణమేమిటంటే, ఈ బిల్లు ప్రవేశపెట్టడములో, ఖాస్సాములు, వారి పొలాన్ని కొలుకు ఇచ్చిన సందర్భములో ఆ కొలుదాన్లయొక్క హక్కును రక్షించడమనే దీనియొక్క ముఖ్యద్దేశమై యున్నది. ఆలాగుప్పుడు ఒక్కొక్కచోట 6 2/3 ఎకరాలలోపుగా ఉన్న ఖాస్సాములను మినహాయించినట్లయితే, చాలామంది ఖాస్సాములు దీనివల్ల affect కాకుండా అనేకవేల మంది కొలుదాన్లకు నష్టంకలిగే విధముగా ఉది పరిణమిస్తుంది. ఎందుకనగా ఒక్కొక్కచోట 6 2/3 ఎకరాల వొప్పన 5, 6 చోట్ల కలిసి మొత్తము 30, 40 ఎకరాలు ఒక్క ఖాస్సామికే ఉండవచ్చును. ఈ పరిస్థితులలో కొలుదాన్లకు నిజంగా చేయదలచుకొన్న సహాయము జరుగదు. కొన్నివేల కొలుదాన్లు దీనివల్ల నష్టపడవలసి వస్తుంది. కనుక ఇప్పటికైనా ఈ బిల్లుయొక్క ప్రధాన ఉద్దేశాన్ని ప్రభుత్వం గుర్తించి ఈ సవరణను మాత్రము అంగీకరించి దానిని ఆమోదించాలని రెవెన్యూ మంత్రిగారిని ప్రధాన మంత్రిగారిని కోరుతున్నాను. అదే మా అభిప్రాయము."

SRI G. BAPANAYYA :—"అధ్యక్షా, నా ప్రతిపాదనయొక్క ఉద్దేశ్యము విమిటంటే, సాధారణంగా ఖాస్సాములు ఒకే ఒక ప్రాంతంలో తమ పొలాన్ని కలిగివుండటం లేదు. వీరు అనేక గ్రామాలలో పొలాలు కలిగిఉంటారు. అటువంటప్పుడు, వీరికి ఒక్కొక్కచోట 6 2/3 ఎకరాల వొప్పన ఇవ్వవచ్చున్న clause ప్రకారం మినహాయించవలసి యుండుంది. ఆ పక్షములో మొత్తము వీరికి అన్ని చోట్ల కలిసి అనేక ఎకరాల పొలము ఉండినప్పటికీ, ప్రతిచోట ఈ పరిమితిలోపుగా ఉన్నందున మినహాయించబడి చాలామంది tenants కు అన్యాయము కలుగజేసినట్లవుతుంది. ఒకచోట మాత్రమే 6 2/3 ఎకరాలకు మించకుండా ఉండినట్లయితే, దానిని ఖాస్సామే స్వయంగా సాగుచేసుకోవడానికి అవకాశము ఇవ్వవలసిందే. కాని ఒకరికే అనేక గ్రామాలలో ఒక్కొక్కచోట 6 2/3 ఎకరాలలోపుగా ఉన్నటువంటి పొలాలన్నీ, మినహాయించడంవల్ల, అనేకమంది కొలుదాన్లకు నష్టము కలుగుతుంది. కనుక, ఒకచోటనే ఉన్న ఖాస్సామినే రెక్కవేసుకొని మినహాయించ కూడదనే ఈ ప్రతిపాదనను ప్రభుత్వము తప్పనిసరిగా ఆమోదించవలసినదిగా కోరుతున్నాను."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—"Mr. Speaker, Sir, it is no use repeating the same arguments and contentions too much. So I shall not go into all that. I want to point out the possible lapses in the mind of Mr. Ramamurthi. It is true he is obsessed by one fact; namely, that some big landowners possess small bits of land elsewhere, and he asks, why should we

26th November 1952] [Sri C. Rajagopalachari]

prevent the application of the Act to these small bits. On the other hand, I have got the small owners of land in my mind. The object of the Government is not to benefit one or the other. The small owner for instance who has three acres in one village and another three acres in another village—must he be made to worry going through all these formalities and technicalities of this law? (Hon. Members: No, No.) Therefore I wish to prevent it. That is what my hon. Colleague meant when he said ‘administrative difficulties’. He did not mean difficulties for the Secretariat or the Ministers or the other Government staff. He meant difficulties arising in putting into operation the provisions of this law—the difficulties for the tenant, the landowner, the court and everybody else. If we include the small bits of land also, we must have a totalizing mechanism and all that, such as we have for calculating the income derived by a person not only here but throughout the world for purposes of income-tax assessment. We have to have such machinery if we have to include in the case of the landowner all the bits of land that he possesses in all the villages in the Tanjore district, or, as some other amendment puts it, in the State of Madras. This would lead to great difficulty in finding out to whom it belongs and to whom it does not belong and all that. Therefore it is that we wish that every village officer’s jurisdiction should be a unit. Therefore I ask the opposite side to accept the clause as it is. It is only then that the lease deeds could be written and the procedure will be easy. It is with this object that we said ‘in one village’ and not with the object to provide either more or less for the landowner or the tenant. It is only with a view to making the application of the Act easy and acceptable from the village officer upwards. I therefore hope that the decision already reached on Mr. Swayamprakasam’s amendment will be made legally applicable to the rest of the amendments.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“ Mr. Speaker, Sir, after hearing the Hon. the Chief Minister . . . ”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ Mr. Speaker, Sir, I do not wish to interrupt but I hope the Hon. Speaker agrees with me that it is not usual to allow a right of reply to movers of amendments.”

SRI T. VISWANATHAM:—“ Mr. Speaker, Sir, it is not only usual, but it is our right and it cannot be cut down.”

* SRI P. RAMAMURTHI:—“ Mr. Speaker, Sir, I want just to bring to the notice of the Government certain things with regard to the difficulties that are now being sought to be made out in accepting the amendment. Recently Government have promulgated an order called the ‘Levy Procurement Order’ for the procurement of foodgrains. Under the order it is possible for the Government to take into account the total extent of land held by

[Sri P. Ramamurthi] [26th November 1952]

a particular individual irrespective of the fact that that land may or may not be situated in the same village. On that basis the small landowner has to be taken into account here also, irrespective of whether he has lands situated in one village or lands distributed in a number of villages. When it is a question of paddy procurement from the landowner (interruption). I am not saying that it is a wrong thing. It is a good principle. I only ask why that principle should not operate when it comes to a question of giving protection to the tenant. Why should these difficulties, administrative or whatever they might be, come in the way of giving protection to the tenants of such landowners whose lands are situated in various villages? Therefore, I am not convinced with the reply of the Government and I am pressing my amendment, Sir."

MR. SPEAKER:—"Regarding the point raised by the Hon. the Chief Minister the rule is clear. A Member who has moved a substantive motion (not being a cut motion on a budget, a supplementary, an additional or an excess grant or an amendment to a resolution) may speak again by way of reply. He has a right. I shall now put the amendment to the vote of the House. The question is—

'In sub-clause (b) for the words "in any village if the land held by him in such village", substitute the words "if the total extent of land held by him".'

The amendment was declared lost.

Sri P. Ramamurthi demanded a poll. The division bell was rung.

MR. SPEAKER:—"In view of the fact that the House has already given a verdict on the amendment of Mr. Swayamprakasam, I wish to know whether Mr. Ramamurthi is pressing for a division on his amendment. I think he is not."

SRI P. RAMAMURTHI:—"In view of the fact that already a decision has been taken on a similar amendment, I am not now pressing for a division on my amendment."

MR. SPEAKER:—"So the amendment of Mr. Ramamurthi is lost."

The House will now adjourn for lunch and reassemble at 3 p.m.

(After lunch—3 p.m.)

MR. SPEAKER:—"I shall take up the amendment of Sri K. Rajagopla Rao. But before that I want to know whether his amendment falls within the scope of the Bill."

26th November 1952]

SRI K. RAJAGOPALA RAO :—“అయినప్పటికీ, సభ్యుల ఆధిపత్యా-
లను తెలుసుకొనుటకు ప్రతి mover కు కూడ చూట్లాడే chance ఉంటే మంచిదని
నా ఆధిపత్యము.”

SRI T. VISWANATHAM :—“ I think the hon. Member has
not understood what exactly the Hon. Speaker has said.”

MR. SPEAKER :—“ The hon. Member wants to substitute for
the words “ in any village ” the words “ in the State of Madras ”
in sub-clause (b) of clause 3 of the Bill. First of all I want to
know what he means by it.”

* **Sri K. RAJAGOPALA RAO :—**“ అధ్యక్ష, నా సవరణయొక్క ఉద్దేశ్యము, ఘాస్యామికి రాష్ట్రములో ఎక్కడైనా సరే 6-2/3 ఎకరాలకు మించి ఘామి ఉన్న వ్యవస్థ యీ వట్టం వర్తింపాలి. “ ఒక్కొక్క ఊళ్లో 6-2/3 ఎకరాలకు మించి ఉన్న వ్యవస్థ అనేదాన్ని తీసేయాలి. ఈ సవరణ అంగీకరించకపోతే ప్రధాన మంత్రిగాని, ప్రభుత్వవ్యవస్థగాని ఈ బిల్లు ఏ సమర్థవ్యములో తేబడినదని చెప్పుకొంటున్నారో, ఆ ఉద్దేశ్యానికే ధంగము కలుగుతుంది. ఉదాహరణకు ఒక ఘాస్యామికి పాతిక ఎకరాల ఘామి ఒకే గ్రామములో ఉన్నట్లయితే, ఈ బిల్లు వర్తిస్తుంది. మరొక ఘాస్యామికి ఇదే పాతిక ఎకరాల ఘామి 4, 5 ఊళ్లలో వంతుకమై ఉంటే అతనికి మాత్రం వర్తింపదు. అంటే, ఒకే రకమైన అస్తికలిగినటువంటి ఘాస్యాముల మధ్య ఈ బిల్లువల్ల విభేదము కల్పింపబడుతున్నది. అందుచేత ఈ బిల్లు అందరి ఘాస్యాములకూ సమానంగా వర్తింపజేసి, tenants కు ఎక్కువ లాభము కలిగించేట్లు చేయాలి. లేకపోతే ఈ బిల్లు ఉద్దేశ్యానికే ధంగము కలుగుతుంది. ఈ బిల్లును నీళ్లు కార్చివేయడానికి, అప్పుడే ఘాస్యాములు అనేకరకమైన ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. పాతిక ఎకరాలు ఉండే ఘాస్యామి, ఆ ఘామిని తన భార్యపేరటా, బిడ్డల పేరటా విభజించి ఈ బిల్లునుండి తప్పించుకోడానికై ప్రయత్నిస్తున్నాడు. కనుక ఇటువంటి తప్పుడు మార్గాలకు అవకాశము లేకుండా ఉండేటందుకు ఈ సవరణ అంగీకరించడం చాలా అవసరం. అయితే రివిన్యూమంత్రి ఈ సవరణను అంగీకరిస్తే ఆవరణలో పెట్టడం చాలా కష్టమింటున్నారు. ఇది నిజంకాదు. చాలా సులభంగా, చేయవచ్చు. ఏయే గ్రామములో ఏయే ఆసామీకి ఎంతెంత పొలము ఉన్నదని మొదలైన రెక్కలన్నీ కరణాలద్వారా తయారుచేయించవచ్చును. అందుచేత ఇది difficult task అని చెప్పటం సరియైనదికాదు. కాబట్టి ఎక్కువ మంది కౌలుదార్లకు నష్టం వాటిల్లకుండా తగిన రక్షణ ఇవ్వాలనే ఉద్దేశ్యమే నిజంగా ప్రభుత్వానికుంటే ఈ సవరణను తప్పక అంగీకరించవలసియ్యున్నది. లేకపోతే, ఈ బిల్లువల్ల ఏ మాత్రమూ ప్రయోజనం ఉండదని నేను మనవిచేస్తూ, నా పేరున లున్న సవరణను ప్రతిపాదిస్తున్నాను—

In sub-clause (b) for the words “ in any village ” substitute the words “ in the State of Madras.”

In sub-clause (b)- for the words “ in such village ” substitute the words “ in the State of Madras.”

SRI T. NAGI REDDI :—“ నేను దీనిని బలపరుస్తున్నాను. ”

MR. SPEAKER :—“ Has the Hon. Minister for Revenue anything to say about this amendment? ”

[26th November 1952]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—" I have nothing to add to what I had already said, Sir."

MR. SPEAKER:—" The question is—

(i) In sub-clause (b), for the words "in any village" substitute the words "in the State of Madras."

(ii) In sub-clause (b) for the words "in such village" substitute the words "in the State of Madras"."

The amendment was lost.

* SRI K. R. SAMBANDAM:—" Mr. Speaker, Sir, I beg to move the following amendment standing in my name:—

'Add the following words at the end of sub-clause (b):—

"but the landowner shall pay the pannaiyals according to this Act if he engages pannaiyals."

"The small landholders, viz., those who possess less than one veli are no longer bound by this Bill since it has fixed the exemption limit as 6-2/3 acres, i.e., one veli. Suppose these mirasidars engage pannaiyals, they are under no obligation to pay their pannaiyals according to the provisions of the Act. Their own comrades working under mirasidars possessing more than one veli will get fair wages which this Bill provides for them. This reminds me of the Tamil saying 'ஒரு ஊரில் இரண்டு பைத்தியக் காரர்களா?'. If the pannaiyals working on the lands of these small mirasidars possessing less than one veli each clamour for the same wages got by their brethren working in the fields of the big mirasidars, their cry will be a cry in the wilderness. If these poor pannaiyals go to the Conciliation Officer or the Revenue Court, it will serve no purpose. I know thousands of such applications are pouring in in the Revenue Court at Mayuram. But what does the Conciliation Officer or the Revenue Court say? They say, 'What can we do? The law has fixed one veli, i.e., 6-2/3 acres as the exemption limit. Unless and until the law is amended lowering the exemption limit, we cannot do anything'. What is the result? We find only discontent among these poor pannaiyals. Their mirasidars refuse to pay them higher wages. They say, 'We will pay you according to the old custom of half a marakkal as daily wage. This is half of what we have been asked to give under the Mayuram agreement'. In order to provide an equitable share in the produce for these pannaiyals also along with their brethren working in the big pannais, I move this amendment, Sir."

The amendment was duly seconded.

MR. SPEAKER:—" Amendment moved—

'Add the following words at the end of sub-clause (b):—

"but the landowner shall pay the pannaiyals according to this Act if he engages pannaiyals."

"I want to know whether the Hon. Minister for Revenue wants to say anything on this amendment."

26th November 1952]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"The hon. Member was pleading for the abolition of the pannaiyal system at the time of the introduction of this Bill. Now he comes and says that pannaiyals working under mirasidars owning less than one veli should be given equal rights as those working under mirasidars owning more than one veli. I am sorry I cannot accept his amendment, Sir."

MR. SPEAKER:—"Is the hon. Member, Sri K. R. Sambandam pressing his amendment?"

SRI K. R. SAMBANDAM:—"Yes, Sir."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'Add the following words at the end of sub-clause (b):—

"but the landowner shall pay the pannaiyals according to this Act if he engages pannaiyals." "

The amendment was lost.

* SRI M. NARAYANA KURUP:—"Mr. Speaker, Sir, I beg to move the following amendment:—

3-10
p,m

'Insert the following proviso at the end of sub-clause (b):—

"Provided that the benefits of the above sub-clause shall accrue only to those who were landowners on 23rd August 1952 and to those who become entitled to property on account of partition and to legatees who would be heirs, had the deceased died intestate."

Sir, this amendment is intended to minimize the mischief which would otherwise result from the working of sub-clause 3 (b). It has been claimed by the framers of this Bill that they want to hold the scales even between the landowners and the tenants; but it is not difficult to find out in whose favour the scale is tilted. By a comparison of the definitions of 'tenant' and 'landowner' the matter is clear. While the definition of 'tenant' is narrow and restricted, the other is wide and comprehensive. I do not propose to read the definitions. But two important expressions as 'the assignee and persons deriving rights from him' are conspicuously absent from the definition of 'tenant'. The inclusion of these two phrases in the definition of 'landowner' is potentially dangerous to whatever benefits this Bill is supposed to confer on the tenant. To understand the full implications, it must be read in conjunction with sub-clause 3 (b). Of course, the word 'landowner' includes assignee. Suppose there is a landowner 'A' who to-day has 60 acres of land and after coming into force of this Act he assigns the whole land in the names of 10 persons, his near relatives and friends including himself, at 6 acres each. As a result of working of sub-clause 3 (b), all these pieces of land will be outside the purview of this Bill. The Bill imposes a restriction on the rights of the tenant because it says that the tenant forfeits all the rights under the Bill if he sub-leases the land.

[Sri M. Narayana Kurup] [26th November 1952]

I think the intention of the framers of this Bill must be to protect the persons who are landowners. There is no reason why an assignee who with open eyes takes the assignment of the land after interests are created in favour of the tenant, must be in a better position than the landowner himself, for it is well known that an assignee cannot have higher rights than the assignor. To-day an assignor who is in possession of more than 6-2/3 acres is bound by the provisions of this Bill. But an assignee taking 6 acres of land from a landowner gets higher rights than the assignor himself. This is opposed to all principles of law. Moreover, we know how this provision will be abused by landowners who will pick and choose and take full opportunity of assigning the lands of those tenants whom they do not favour and such tenants will be helpless victims to this kind of action on the part of the landowners. Under section 15 of the Evidence Act, a tenant is prohibited from questioning the title of the landowner, which means also the assignee; he is a third party to the contract and he cannot question the document. As has been pronounced by judicial authorities, *benami* transactions in India are a rule but not an exception. If, with a view to deliberately defeat the provisions of this Bill, the landowners assign their lands in portions of 6 acres, the tenants will be without any remedy. Therefore, Sir, my amendment is just and reasonable and the intention is to protect whatever rights this Act confers upon the tenant. I hope the House as well as the Government will find it acceptable."

SRI M. NARAYANA NAMBIAR:—"I second the amendment moved by my hon. Friend Sri M. Narayana Kurup."

MR. SPEAKER:—"Amendment moved:—

"Insert the following proviso at the end of sub-clause (b):—

"Provided that the benefits of the above sub-clause shall accrue only to those who were landowners on 23rd August 1952 and to those who become entitled to property on account of partition and to legatees who would be heirs, had the deceased died intestate." "

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Sir, the hon. Member who moved the amendment has spoken on the basis that some kind of advantage is given and that advantage should not accrue to a purchaser. That is the basis of his argument. But the motive and reason behind this provision is not a question of advantage or disadvantage, but that the complicate provisions of this Act should not apply to small owners; once an assignment takes place—and it is not a fraud but a real assignment, the assignee becomes a small owner. It would be administratively difficult to apply this Act to some small owners and not apply it to some other small owners and keep the history of their title in order to enforce the Act. It would be very, very complicated and I submit, it would be undesirable."

26th November 1952]

* SRI M. NARAYANA KURUP:—“ Sir, there is absolutely no complication. I only mean that assignees in future should not have this personal right because this is a right which is given to the landowner in consideration of his being in possession of the land. Where is the complication if it is stated ‘except those on whom properties devolve by partition or as a legatee’? The future assignees will not be entitled to claim exemption under this sub-clause. I fail to see where the complication is. Therefore, I submit, there is no complication because we do not discriminate as between one future assignee and another future assignee.”

MR. SPEAKER:—“ The question is—

‘ Insert the following proviso at the end of sub-clause (b) :—

“ Provided that the benefits of the above sub-clause shall accrue only to those who were landowners on 23rd August 1952 and to those who become entitled to property on account of partition and to legatees who would be heirs, had the deceased died intestate.” ”

The amendment was lost.

SRI M. HANUMANTHA RAO:—“ Mr. Speaker, Sir, I beg to move the following amendment:—

‘ Add the following proviso at the end of sub-clause (b) :—

“ Provided such landowner wishes to cultivate the farm by himself.” ”

* SRI M. HANUMANTHA RAO:—“ ఈ సవరణను నేను చాలా ముఖ్యమైనటువంటిదిగా భావిస్తున్నాను. కారణమేమిటంటే, exemption అనే టిటువంటిది small holdersకు ఉండవలసిందే. ఇది అవసరమేగాని అది ఒక పరిమితిలో ఉండాలి అని నేను భావిస్తున్నాను. స్వతంత్రంగా నేవ్యము చేసుకోవడానికి ఈ exemption ఉండాలి. అలాగే occupation right ఇస్తున్నట్లయితే, ఖామి అక్రీతులు అధికారాన్ని గనుక కాలుదారుకు ఇస్తున్నటువంటి సందర్భంలో అయితే ఈ విధమైనటువంటి exemption వర్తింపజేయడంలో ఆర్థముంది. Small holdersకు ఉన్నటువంటి కొద్ది అన్ని అవగా 20 ఎకరాల మెట్టి, 6-2/3 ఎకరాల మాగాణి ఈ క్లాస్ పోకుండా, వాళ్ల చేతులలోనే ఉండాలి గనుక వారికి రక్షణ ఇవ్వడం అవసరము. కాని ఈ సందర్భములో tenantsకు protection ఇవ్వడం ఆనెటటువంటిది, ఈ బిల్లుయొక్క ముఖ్యోద్దేశ్యము. అయితే పది ఎకరాలు ఉన్నటువంటి మిరాశిదారుగాని, ఖాస్వామిగాని ఆయన నేద్యానికి ఇస్తే ఆ నేద్యగాదు, అంటే కాలుదారు ఒక విధమైనటువంటి rate ఖాస్వామికి ఇస్తున్నప్పుడు, 6 ఎకరాలుగల small holders ఏవో క్లాస్ ఇతర ఉద్యోగం చేసుకొంటూ తన జీవితావసరాలను తీర్చుకొనే నిమిత్తం ఇతరతా ఆదాయాన్ని సంపాదించుకొంటు ఉండేటటువంటి వ్యక్తి ఆ పోలానికి పోకుండా దాన్ని కాలుకు ఇచ్చినట్లయితే, ఆ కాలుదారుకు మూడ్రము ప్రక్కన ఉన్నటువంటి కాలుదారుకు ఏ రక్షణ ఇస్తామో అదే రక్షణ ఈ బిల్లులో ఉన్న మినహాయింపుద్వారా లేకుండాపోతుంది. అందుకని కాలుదారుకు రక్షణ ఇవ్వడం చాలా ముఖ్యము. ఈ రక్షణ ఇవ్వడంలో 5 ఎకరాలు ఖాఖామందునుండి నేద్యానికి తీసుకొంటే ఒక విధమైన పద్ధతి, 20 ఎకరాలు ఖాఖామందునుండి నేద్యానికి తీసుకుంటే

[Sri M. Hanumantha Rao] [26th November 1952]

మరొక రకమైన పద్ధతి అనుసరించడం కాలదార్ల మధ్యన వ్యత్యాసము ఏర్పాటుచేసి అనారోగ్యకరమైనటువంటి పోటీలను ప్రేరేపించటంగా ఉంటుంది. కాబట్టి కాలదార్లు ఎవరైనానో, ఏ ఖామిఅయినానో, దానికి తప్పనిసరిగా పరమైన మూడు కాలదార్లకు ఇస్తామో ఆ రక్షణ అందరు కాలదార్లకు ఇవ్వాలన్నదే ముఖ్యమైన విషయము. అయితే small holders స్వతముగా నేద్యము చేసుకొని శ్రమపడిటటు వంటివాళ్లకు రక్షణ ఇవ్వవలసిందే. పాలము కలిగియుండే హక్కువారికి ఉండవలసిందే. కాని ఈ విధంగా కాదు కాబట్టి ఈ సవరణను తప్పనిసరిగా అంగీకరించాలని నేను ప్రభుత్వంవారిని కోరుతున్నాను.”

3-20
p.m.

SRI P. RAMAMURTHI:—“Sir, I second this amendment. It is a very reasonable amendment. It is equitable both to the landholder as well as to the tenant; and particularly it is designed to protect the small landholders. Therefore, I hope that the Government will accept this amendment without any reservation whatsoever.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“Sir, the amendment itself as framed, is defective. Logically speaking, it must read like this: ‘to cultivate the farm by himself or herself’. (Hon. Members: We have no objection). The difficulty will be this: Suppose a poor old widow is in possession of a piece of land. According to this amendment, she cannot herself cultivate the land; and if this amendment is accepted, she will have to leave the land and go away. As I said, the amendment is defective, and by accepting the amendment, we will only be creating new difficulties. So, I oppose the amendment.”

SRI M. HANUMANTHA RAO:—“రివిన్యూ మంత్రిగారు వృద్ధ వితంతువులకు రక్షణ అభ్యసరమని, మైనర్లకు రక్షణ అభ్యసరమని సవరణను వ్యతిరేకిస్తున్నారు. కాని అది సరికాదు. వృద్ధ వితంతువులకు, మైనర్లకు అస్తి రక్షణ ఉండవలసిందే. కాని యిష్టంపచ్చిన వివరణ కౌలు వసూలు చేయటానికిగాను. పాలమీద నేద్యంచేసేవానికే ముఖ్యమైన రక్షణ వుండటం అభ్యసరం. కనుక నా సవరణను ఓటుకు పెట్టమని కోరుతున్నాను.”

MR. SPEAKER:—“I now put the amendment to the vote of the House. The question is—

‘Add the following proviso at the end of sub-clause (b):—

“Provided such landowner wishes to cultivate the farm by himself.”’

The amendment was lost.

SRI P. T. RAJAN:—“Sir, I am moving the amendment which stands in my name . . .”

MR. SPEAKER:—“The hon. Member should address the Chair.”

* SRI P. T. RAJAN:—“I thought I addressed the Chair, Sir. If I have really made a mistake, I convey my apologies to the Chair.”

26th November 1952] [Sri P. T. Rajan]

“ Mr. Speaker, Sir, with your permission, I move the amendment which stands in my name. It reads as follows:—

‘ Number the existing clause (3) as sub-clause (1) of that clause and add the following as sub-clause (2) :—

“(2) Where a landowner holds land exceeding one veli whether in the same village or in different villages, he shall be entitled to retain in any one village, land not exceeding one veli for cultivation by himself and the members of his family and this Act shall not apply in respect of the land so retained by him.”

“ As regards the amendment itself, it is simple and self-explanatory. However, I wish to say that agriculture is supposed to be the oldest and noblest of occupations. With the advent of foreign rule, especially British rule, landholders for more reasons than one, became absentee landholders. Now, things have changed and there has been a feeling in some quarters that people should revert to the old occupation. When such is the idea, if, as a result of this Act, people are so minded and inclined to revert to agriculture and carry on agricultural operations themselves, it is but reasonable that the Government should allow them to do so. I hope, Sir, that the Government will accept this amendment.”

SRI P. B. K. RAJACHIDAMBARAM:—“ I second the amendment, Sir.”

SRI T. NAGI REDDI :—“ ఆధ్యక్షా, నేను ఈ సవరణను వ్యతిరేకిస్తున్నాను. ఈ సవరణను అంగీకరించినట్లయితే భూస్వామ్య విధానం యథా తథంగానే ఉంటుంది. ఈ బిల్లు తెచ్చిన కారణములు అలాగానే నిలచిఉంటవి. దున్నేవానికే భూమిపై హక్కు ఉండాలి అనే ముఖ్య సూత్రానికిది విరుద్ధం. అందు చేత నేను దీనిని తప్పక వ్యతిరేకించవలసివచ్చినది. ”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ Government are sorry, Sir, they cannot accept the amendment. It will complicate everything.”

SRI P. T. RAJAN:—“ I feel it is impossible to persuade the Government even to do a small thing like this. I will leave it at that.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ Sir, we are all interested in young gentlemen of landowning families going back to the land; but we must make laws for the generality of things. That is the reason why we cannot accept this amendment.”

* SRI P. T. RAJAN:—“ I do not say that we should make an exemption automatically. On the other hand, if the landholder who owns more than one veli will tell the local officials that he is

[Sri P. T. Rajan] [26th November 1952]

going to carry on agricultural operations, it ought to be possible under this Act, to give him that exemption. I do not think anything can stand in the way of this amendment being accepted."

The amendment was put and lost.

3-30 P.m. MR. SPEAKER:—"Sri Venkatarama Ayyar's amendment for the insertion of new sub-clause (2)."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Mr. Speaker, although here and there some words are different, the substance of the motion has already been decided upon, Sir."

MR. SPEAKER:—"The question is that clause 3 do stand part of the Bill."

The motion was carried.

Clause 4.

* SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH:—"Mr. Speaker. Sir, I move—

For the words "appoint any person . . . Conciliation Officer", substitute the words "appoint one person on behalf of the Government, one person on behalf of the tenant and one person on behalf of the landowner as Conciliation Board".

"అధ్యక్షా, నా సవరణ స్వాయం ప్రేరణతోనే. Conciliation board లో Xవర్గ మెంబరు ఉద్యోగిలోవాడు, ఖాసా మియొక్క, రైతు మియొక్క ప్రతినిధులను కూడా చేర్చవలెనని నేను కోరుతున్నాను. ఏ సమస్య వైశ్వత్తికి సక్రమంగా పరిష్కరింప వలెనంటే, ఆ తగాదాను సరిదిద్దించే ఉభయపక్షాలవారి ప్రతినిధులు బోర్డులో ఉన్నట్లయితే ఇదివరి అభివాదాలు సాకిల్సగా తెలుసుకోవటానికి అవకాశం ఉంటుంది. స్వాయం జరుగుటకు వీలుంటుంది. ఒక్కో ప్రభుత్వోద్యోగిని నేనీ పరిష్కార భారముంచినట్లయితే అన్ని సందర్భాలలోను స్వాయం జరుగకపోవచ్చు. మా ఆమ భవాలబట్టి, సాధారణంగా ప్రభుత్వోద్యోగులు పనికుబడి, ధనంకలిగిన ఖాసా మియొకే అనుకూలంగా తిరుచిస్తారని చూడవచ్చును. కబాసా మాన్యంలో కూడా ఇట్టి భావమే పనిలొచ్చును. కనుక ఇరువైపులవారికి స్వాయం కలుగ జేయవలెనని తలంపు ప్రభుత్వానికి ఉన్నట్లయితే నా సవరణను అంగీకరించవలెనని కోరుతున్నాను."

* SRI PILLA LAMARRI VENKATESWARLU:—"నేను ఈ సవరణను బలపరిస్తున్నాను. కౌలుదార్లను స్వాయంజరగా చేసి ఈ సవరణను అంగీకరించ వలసిన అవకాశం ఎంతైనా ఉంది. Industrial Tribunals విషయంలో ప్రభుత్వోద్యోగులు అనుసరిస్తున్న విధానాలను ట్టిమానే, ఈ conciliation బోర్డులో కౌలుదార్ల ప్రతినిధులు ఉండడం ఎంత అవసరమా బోధపడుతుంది. కన్సీలియేషన్ బోర్డులో ఖాసా మియొక, కౌలుదార్ల ప్రతినిధులు ఉండవలెనని కోవడం సబబైన సవరణ కనుక బానిసి రాజగోపాలాచారిగారు అంగీకరిస్తారని అనిపిస్తున్నాను."

* SRI P. RAMAMURTHI:—"This, Mr. Speaker, is a very salutary and good principle which has been accepted almost all over the word in all civilized countries. When disputes arise between two parties one of the most fundamental principles, when the method of conciliation is attempted, is that it is better to get the

26th November 1952] [Sri P. Ramamurthi]

parties together so that all of them can put their heads together and see if a method of resolving the conflict cannot be evolved. Now, Sir, the position is that a Government official who often-times may not know anything of the conditions prevailing in the particular district but is clothed with the powers of conciliation has to do this job, but that defeats the very purpose for which conciliation is intended. When a representative of the landholder is there and when a representative of the tenant or the pannaiyal is there the three are associated with the very task of conciliation. But in the other case, the Conciliation Officer tries to get the parties together and suggests some remedies. But on the other hand, if the representatives of the two contending parties come together for a common purpose, the very purpose of conciliation, the very approach to conciliation changes. I suggest, Sir, that the method of conciliation by bringing together the parties and clothing them with responsibility for coming to some terms is the best method of conciliation, and that is what has been accepted in all the International Labour Conventions with regard to the settlement of industrial disputes. This method has been followed with good results all the world over, and I do not think that in the case of the peasants of Tanjore alone a different method should be followed by asking the Conciliation Officer to take upon himself the onus and the responsibility of bringing about conciliation between the contending parties. Oftentimes under the system suggested in the Bill, the Government Official himself will be subject to the charge, he is open to the charge that he has favoured someone to the detriment of some other. It is bound to happen, and if that happens, the Conciliation Officer will lose authority, and he cannot command the full confidence of other parties. If such a situation develops, it is a very bad and unhealthy thing and no conciliation will be possible and unrest will continue. In the interest of seeing that conciliation takes place, I do not think that Government should have any difficulty whatever in accepting the amendment. I, therefore, commend this amendment to the acceptance of this House."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Mr. Speaker, Sir, there will be no difficulty if I accept the premises, but unfortunately I do not believe that the procedure proposed of three persons sitting together, namely, the Conciliation Officer, the representative, not of the tenants in general but of the tenant concerned and the representative of the landowner concerned, will work. If these three sit there . . ."

SRI P. RAMAMURTHI:—"That is not the proposal."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"Let the hon. Member read the amendment even when I am speaking."

"The proposal is that the two parties concerned and the Conciliation Officer should form a board to perform the functions of the Conciliation Officer. I submit, Sir, that it would not work and it cannot work under any system or psychology. The Conciliation Officer has to pass orders, and it may go in appeal also."

[Sri C. Rajagopalachari] [26th November 1952]

Under the present proposal, below the Conciliation Officer's dais, there will be the landowner and the tenant. All the heads will be brought together; only they will not clash on the bench; they will be there to exchange views and he will then pass orders and it will be subject to appeal. I submit that this amendment is not reasonable."

3-40
p.m.

* SRI P. RAMAMURTHI:—"On a matter of personal explanation, Sir. If there is some misunderstanding I want to clear it. If the Hon. the Chief Minister's difficulty with regard to the amendment is that it should provide for representation for the generality of landlords and the generality of tenants, we will certainly accept it."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"I shall not deal with it because it was not the amendment. If that is done it will become a Legislative Assembly and not a Conciliation Body."

SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU:—"అధ్యక్షా, శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు ఈ సవరణను వ్యతిరేకిస్తున్న మాట్లాడారు. సవరణ వర్షకు బదులు చెప్పవలసినది శ్రీ మాణిక్యవేలు నాయకరుగారు. కనుక రాజగోపాలాచారిగారు మాట్లాడిన సరువాత ప్రతిపక్ష స్పష్టతలు మాట్లాడుటకు అవకాశమివ్వగోర్తాను. లేనిచో శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారి మాట ఆధార మాటగా అవడం సంభవిస్తోంది. ఇరుకతలెవారి వసంగాలను విని రెవ్వరూ మంత్రులూ సమాధానమివ్వడం న్యాయం కాబట్టి నాగి రెడ్డిగారిని మాట్లాడ సవ్యవలెనని మిక్కు కోరుతున్నాను."

MR. SPEAKER:—"I cannot follow what the hon. Member has spoken."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The hon. Member wants that Sri Nagi Reddi should be given an opportunity to speak."

* SRI T. VISWANATHAM:—"It is not a kind of concession to be shown to Sri Nagi Reddi. I will try to give a gist of Mr. Venkateswarlu's good and eloquent speech in a very moderate language . . ."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The Hon. Leader of the Opposition wants to remove the incongruity and unreasonableness in his speech."

* SRI T. VISWANATHAM:—"Sir, when the Hon. Chief Minister intervenes, it is sometimes taken as the reply on behalf of the Government, with the result the Chair is calling the Mover of the amendment to reply. Let it not be so. He is only intervening in the debate and others will have an opportunity to speak after the Hon. the Chief Minister. It is only after the Hon. the Minister for Revenue replies to the debate, the Chair can call upon the Mover of the amendment to reply. Then only it will give an opportunity for the Members of the Opposition to cover the points raised by the Hon. the Chief Minister and the Minister for Revenue."

26th November 1952]

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ In this particular case, I have nothing to oppose or object to. I submit, it is a dangerous doctrine and, if accepted, it would cut down the privileges of the Chief Minister too much.” (Laughter.)

SRI T. NAGI REDDI :—“ అధ్యక్ష, శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు ఈ సవరణలోని మాటలు సరిగాలేవని సమాధానమిచ్చారు. సవరణయొక్క ముఖ్యద్దేశాన్ని వారు అంగీకరించినట్లయితే తదనుగుణంగా మాటలను సర్దుబాటు చేయటం నాకభ్యంతరం ఎంతమాత్రం ఉండదని మనవిచేస్తున్నాను. Conciliation board లో ఒక్క ప్రభుత్వోద్యోగి ఉన్నట్లయితే పేదవారికి కొలుదాదులకు న్యాయంజరిగే అవకాశం తగ్గిపోతుంది న్యాయం కలుగజేయడానికి ఆ ఉద్యోగికి ఎన్నో అవరోధాలు కలుగవచ్చు. ధనవంతులు, పలుకుబడిగలవారు అయిన భూస్వాముల ఒత్తిడిని తట్టుకోవడం అతనికి కష్టసాధ్యమవుతుంది. ఇది మా ఆనుభవాన్ని బట్టి చెప్పుతున్న విషయం. రాజీయమైన, ఇతరమైన పలుకుబడులకు గొంతుపోతు ముందుగానే conciliation board లో భూస్వాముల, కొలుదాదుల ప్రతిభలు ఉండవలసి కోరుతున్నాను. శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు మాట్లాడుతూ conciliation board లో భూస్వాముల రైతు ప్రతినిధులను చేసినట్లయితే అదొక కురుక్షేత్రంగా మారుతుందని శలవిచ్చారు.”

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI :—“ కురుక్షేత్రం కాదు, పెజ్జేటిత్ర ఆనెంబ్లి.”

SRI T. NAGI REDDI :—“ వారి అప్రీషాయ ప్రకారం conciliation board దాదాపు యుద్ధరంగంగా మారిపోతుందని, ఎటు తీర్పు చెప్పడానికి అవకాశం సన్నగిల్లినా ఉండని, వాటి పనాదాలకో కాలయాపన జరుగుతుందని బోధపడుతుంది. అది సరికాదని నా భావన. భూస్వాములు, కొలుదాదుల భూములలో తక్కువ లాభాని వాటిని కురుక్షేత్రాలగా చేసేకన్న ఒక బోర్డుగా ఏర్పడి వారివారి అప్రీషాయాలను తెలుపుకొని ఏదో ఒక అంగీకారానికి రావడమే భావ్యం. ఈ సవరణను ఆంగీకరించినట్లయితే భూస్వాములు, కొలుదాదులు తలలు పగుల కొట్టుకోవడం, రక్తాలు సారించుకోవడం జరుగదు. వారి మధ్య ఉన్న కలహాలు సర్వత్రా పులద్యానానే సరిదిద్దుకొనే సావకాశం ఏర్పడుతుంది. ఈ సవరణను రాజగోపాలాచారిగారు వ్యతిరేకించడం విచార్యం. పన్నుతం చెప్పే క్లాజులలో కొలుదాదులకు ఎట్టి రక్షణ కలుగదు. ఈ విషయాన్ని ప్రభుత్వంపై ప్రశంసలతో చించి సవరణను ఆంగీకరించవలసినదిగా కోరుచున్నాను.”

*SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—“ అధ్యక్ష, రెవెన్యూ మంత్రిగారు ఈ సవరణలోని సబ్జెక్టును గుర్తించవలసిని కోరుతున్నాను. మనం ఈనాడు తగాదాలన్నీంటిని సర్దుబాటుచేయడానికే, అవకాశాలన్నీ వీర్చుకొనవలసిని పదే పదే చెబుతున్నాము. కేంద్ర మంత్రులు, రాష్ట్ర మంత్రులు వరకు ఇట్టి సలహాలనే ఇస్తున్నారు. ఆ సూత్రానికి అనుగుణంగానే నేనీ సవరణను తెచ్చాను. కేవలం ప్రభుత్వోద్యోగుల రివ్యూను మీదనే ఆధారపడి తీర్పుకోవడం మంచిదికాదు. వారు కక్షలవారి ప్రతినిధులు చెప్పేది జాగ్రత్తగా వివరం, బల్లమందేవారి వివాదాలను పరిష్కరించడం మంచిది. ఏదో arbitrary గా తీర్పు ఇచ్చినందుల్ల ఎక్స్ ప్రెస్సు సమాచాలను ఎదుర్కొనలసిన స్థుండనే విషయం రాజగోపాలాచారిగారికి తెలియనిదికాదు. నా ఈ సవరణను ఆంగీకరించినందుల్ల conciliation board కురుక్షేత్ర మవుతుందని భయపడవలసిన అక్కర ఏమీలేదు. తగాదాలు ఎక్కడో పరిష్కరింపబడతాయి.

[Sri Vavilala Gopalakrishnaiah] [26th November 1952]

కాని అవి పొలం గట్టుకు ప్రాకృత. పొలం గట్టుమీద కొట్టాటలు, రక్తపాతం సంభవించడం ఆపుకేయాలంటే నా సవరణను ఆంగీకరించవలసిన అవసరమంటేనే ఉద్దేశం. ఈ విషయాన్ని ప్రభుత్వంవారు గుర్తించాలి. **Opposition side** నుంచి వచ్చిన సవరణ కనుక వ్యతిరేకిద్దరూనే ఉద్దేశంతోనే కాక, కొలుదార్లకు మేలు కలుగజేయాలనే న్యాయమైన ఉద్దేశంతో ఈ విషయాన్ని పరిశీలించవలసినదని కోరుచున్నాను. **Industrial Tribunals** మీద లైవాలిటీ కార్మికులకు సంబంధించిన మూలమే ట్రిబ్యూనల్స్ పుట్టవని అన్నారు. యదార్థంగా న్యాయం జరుగుతోందా అనే విషయం గమనించండి. పెట్టుబడిదారులు, ఖాస్సీముల పలుకుబడి, బిల్డింగ్ ఎంత హద్దుగా ఉంటాయో ఊహించండి. రాజీయ ప్రయోజనాలను మూలమే ఆశించక, కొలుదారుకు న్యాయం కలుగజేయాలనే సత్సంకల్పంతో ఈ విషయాన్ని గమనించండి అని రెవిన్యూ మంత్రిగారిని కోరుస్తూ నా సవరణను ప్రభుత్వంవారి ఆమోదానికి వదలుతున్నాను.”

MR. SPEAKER:—“The Hon. Chief Minister has explained it on behalf of the Hon. Minister for Revenue.”

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:**—“Sir, I do not know what is the idea behind the move on the part of the hon. Member representing North Madurai in supporting the amendment. As far as the Mover of the amendment is concerned, I know he has moved it with a good motive. But I may tell him that he is comparatively young and he does not know the effects of this amendment. If this amendment is accepted, the Conciliation Board will turn out to be a mutual wrangling place and no conciliation work would be done.”

MR. SPEAKER:—“I am going to put the amendment of Sri Vavilala Gopalakrishnaiah to the vote of the House. The question is—

“For the words “appoint any person . . . Conciliation Officer”, substitute the words “appoint one person on behalf of the Government, one person on behalf of the tenant and one person on behalf of the landowner as Conciliation Board”.”

The amendment was put and declared lost.

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH:—“I am pressing my amendment to a division.”

MR. SPEAKER:—“I think the Hon. the Leader of the Opposition is not particular about the amendment.”

SRI T. VISWANATHAM:—“Not particular, Sir.”

MR. SPEAKER:—“The amendment is lost. Now, Sri Kolkebail will move his amendment.”

SRI S. S. KOLKEBAIL:—“Mr. Speaker, Sir, I move—

“For the words “appoint any person”, substitute the words “appoint any Senior Subordinate Judge.””

“My amendment is very simple and innocuous . . .”

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH:—“Sir, I am pressing my amendment to a division.”

26th November 1952]

MR. SPEAKER:—"Will the hon. Member go to the Leader of the Opposition and he will tell him what the position is."

* SRI S. S. KOLKEBAIL:—"Sir, in explaining my motion I want to point out that in the Bill, under Clause 14, the framers of the Bill want to oust the jurisdiction of civil courts in matters covered by this measure. The other day, the Hon. the Chief Minister threatened that he would withdraw the Bill if the Members wanted to give civil courts jurisdiction in these matters. Sir, I do not want him to withdraw the Bill on this score. But I suggest to him a *via media* and that is, instead of having as Conciliation Officer a Tahsildar or Revenue Divisional Officer, who is not well-versed in law, it is better to have a senior Subordinate Judge. Sir, my amendment is a very innocuous one and so I expect it will be accepted by the Government."

SRI G. BAPANAYYA:—"Mr. Speaker, Sir, I beg to second the amendment, and in seconding it, I submit that the term 'any person' is a very vague one, and that for a person to be a conciliation officer he should be an officer of some standing."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Sir, in the context of appointment of Conciliation Officers this is not a practical proposition and so I oppose the amendment."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'For the words "appoint any person", substitute the words "appoint any senior Subordinate Judge."'

The amendment was lost.

Clause 4 was put and carried.

Clause 5.

MR. SPEAKER:—"The motion is—

'That Clause 5 do stand part of the Bill.'

Mr. S. S. Kolkebail cannot move his amendment under this clause, for it is a consequential amendment to his previous amendment, and as that was lost he cannot move his amendment here."

* SRI S. S. KOLKEBAIL:—"Mr. Speaker, Sir, Clause 5 deals with the court of appeal, while the previous one deals with the court of original jurisdiction. So the two are different; and therefore I submit my amendment under this clause is not a consequential amendment. Therefore, Sir, I beg to move—

'For the words "Revenue Court which shall be presided over by an officer not below the rank of a Revenue Divisional Officer", substitute the words "Revenue Court which shall be presided over by a Judge not below the rank of a senior Subordinate Judge."'

I only request that at least in the matter of appeal a senior Subordinate Judge may be appointed instead of a Revenue Divisional Officer."

SRI N. V. L. NARASIMHA RAO:—"I second it."

[26th November 1952]

SRI C. V. K. RAO:—"On a point of information, Sir, I want to know if Mr. Vavilala Gopalakrishnaiah was conciliated about his pressing his motion to a division." (Laughter.)

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Sir, I oppose the amendment on the same grounds I advanced with regard to the previous amendment, namely, it will not be a workable one. A Revenue Divisional Officer will be all right for this work."

MR. SPEAKER:—"The question is—"

'For the words "Revenue Court which shall be presided over by an officer not below the rank of a Revenue Divisional officer" substitute the words "Revenue Court which shall be presided over by a Judge not below the rank of a senior Sub-ordinate Judge."'

The amendment was lost.

4 p.m. SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH:—"Mr. Speaker, Sir, I beg to move—

'After the words "a Revenue Court", insert the words "consisting of one person on behalf of the Government, one person on behalf of the tenant and one person on behalf of the landowner."'

"అనే విషయము వర్షించవలసిన సవరణను ఉద్దేశించుచున్నాను. బిల్లులో రెవిన్యూ కోర్టు అని ఉండవలసివచ్చును. దీనిని మార్పుచేయు విషయములలో ఆర్థిక మంత్రి సుబ్రహ్మణ్యంగారు నా సవరణ ఆమోదిస్తారని ఆశంకంబున్నాను. ఎందు చేతనంటే సుబ్రహ్మణ్యం కమిటీ రిపోర్టులో రెవిన్యూ వ్యవహారములన్నియు conciliation board వల్ల విచారపరిచబడునని వున్నది. యీ conciliation board అంటే అందులో గవర్నమెంటు ఆఫీసరును నియమించవలసివచ్చును. ఇక రాఫువేరిద రావు కమిటీ రిపోర్టులోనూడా అలాగే conciliation board ను నియమించి రెవిన్యూ వ్యవహారములను పరిష్కరించుకోవచ్చునని ఉన్నది. మహారాష్ట్ర కమిటీ రిపోర్టులోనూడా అలాగే సేవార్లు చేశారు. అట్లాంటిప్పుడు ప్రభుత్వమువారు యిప్పుడు కన్సిలియేషన్ ఆఫీసరు అనేదానికి బదులు ఒక conciliation బోర్డు ఎందుకు వేయవలసివచ్చునని అడుగుతున్నాను. ఈ రెవిన్యూ కోర్టును సర్దుబాటుచేయవలసి ఒక గవర్నమెంటు తీర్పునను, ఛాన్సలరీ తరపున ఒకరున్నా. ఈ దారు తరపున ఒకరున్నా వేస్తే బాగుంటుందని నా ఆగ్రిమెంటున్నది. అట్లాంటిప్పుడు ఛాన్సలరీ ములు కోర్టు, litigation ఆధారం చేసుకొని, యీ కోర్టుదానను చూచుకుంటే తరిమివేయకుండా ఉండటానికి వీలుంటుంది. నా ఆగ్రిమెంటును యీ Conciliation boardను యేర్పరిచి దానియొక్క తీర్పు final గా చేయడం నుంచి. ఇది వరకూ గవర్నమెంటు యీ జమీందారీ ఆర్టు వ్యాసు చేసినప్పుడు ట్రిబ్యూనల్ విచారణ చేశారేగాని, కోర్టుకు finality యిచ్చారు యిందులో జమీందారీలు, అగ్రహారాలు, యీ ట్రిబ్యూనల్స్ finality యిచ్చకుండా చేసినందున యివ్వియ సర్వనాశనం చేశారు. ఈ ట్రిబ్యూనల్స్ finality యిచ్చకపోవడంవల్ల, ట్రిబ్యూనల్ వద్ద వ్యతిరేక తీర్పుయిస్తే, కోర్టులో అనుకూల తీర్పు యివ్వడం, ట్రిబ్యూనల్ వద్ద అనుకూల తీర్పు యిస్తే కోర్టులో వ్యతిరేక తీర్పు యివ్వడంవల్ల, అనేక తికమకలు జరిగి

26th November 1952] [Sri Vavilala Gopalakrishnaiah]

రైతాంగం నష్టపడింది. అందువల్ల నా సవరణ ప్రకారం ఒక Conciliation Board ఏర్పాటుచేసి, దానిలో ప్రభుత్వము తరఫున ఒకరిని, Land holder తరఫున ఒకరిని, కౌలుదారు తరఫున ఒకరినివేసి, ఆ బోర్డుయొక్క తీర్పు final గా చేస్తే, litigationకు సావకాశం లేకుండా త్వరలో పరిష్కారము జరగవచ్చును. అట్లు చేయనియెడల యీ సుబ్బన్యాయ కమిటీ సేపార్సులు, కుమారపు కమిటీ సేపార్సులుచేసి ప్రయోజనమేమిటి? యీ సేపార్సులను అంగీకరింపకపోతే, వాటిని త్రోసివేసినట్లే! అందువల్ల ప్రజాక్షేమం కోరిక ప్రభుత్వము ఆయితే నా సవరణను ఆమోదిస్తారని ఆసీస్తున్నాను.”

SRI T. LAKSHMINARAYANA REDDI:—“ I second the amendment.”

MR. SPEAKER:—“ Sri V. Sri Krishna and Sri D. Seetharamiah may speak on this amendment. Their amendments^a are almost on similar lines to this amendment and so they may speak on Mr. Vavilala Gopalakrishnaiah's amendment. They need not move their amendments.”

SRI V. SRI KRISHNA :—“ Sir, నా amendment ప్రతి భూస్వామ్యుని కిరీ amendment రెండు ఒకటికాదని నా విజ్ఞప్తి. ఎందుచేతనంటే నేను చెప్పేది

MR. SPEAKER:—“ The difference is only a minor one, and so let us not waste the time of the House by asking each Member to move his amendment. Let us consider them all to have been moved and the discussion may proceed on all the amendments.”

* SRI V. SRI KRISHNA :—“ అధ్యక్షా, ఈ amendments అన్నియు ఒకటికాదని నా విజ్ఞప్తి. ఎందుచేతనంటే, నా amendment ప్రతి భూస్వామికి, కౌలుదారుకు, పన్నయాలకు ఒక్కొక్క ప్రతినిధిని వేయించాలని కాదు. మొత్తము మీద కౌలుదారి రైతాంగానికి, భూస్వాములకు, పన్నయాలకు అందరికీ ఒక ad hoc tribunal వేసి అందులో representation ఉండాలని నేను amendment ను move చేస్తున్నాను. ముఖ్యంగా యీ amendment move చేస్తున్నప్పుడు ప్రభుత్వమువారి దృష్టికి రెండు ముఖ్య విషయాలు తీసుకురావాలని నా ఉద్దేశ్యము. ప్రభుత్వం ఒక వైపు కౌలుదార్ల రక్షణకంటూ బిల్లు ప్రతిపాదిస్తూనే మరోవైపు ఇలాంటి క్లాజుల ద్వారా అసలు భుద్దేశ్యానికి తూట్లు పొడుస్తున్నదని నా విశ్వాసం. ముఖ్యంగా యీ కౌలుదారి చట్టము నిజంగా కౌలుదార్లకు భూస్వాములకు మధ్య జరిగే తగాదాల పరిష్కారములో న్యాయం జరగాలంటే, నేను కోరే ad hoc tribunal ను వేసి అందులో ఒక్కొక్క పార్టీయొక్క representative ను వేస్తే వారి అందరికీ యీ తగాదాల న్యాయంగా పరిష్కారమవునని ఛైర్మను ఉండగలదని నా ఉద్దేశ్యము. రెండవ విషయం—Select Committee లో వచ్చినప్పుడు, ప్రధాన మంత్రి ‘apartisan

^a SRI V. SRI KRISHNA :—For the words “a Revenue Court . . . Revenue Divisional Officer” substitute the following words:—

“ad hoc tribunal with the Revenue Divisional Officer as the Chairman and representatives of landowners, tenants and pannaityals as members.”

SRI D. SEETHARAMIAH :—“Add at the end the words ‘The Revenue Court shall consist of equal number of representatives of landlords and tenants or pannaityals and will be appointed by the disputing parties’.”

[Sri V. Sri Krishna] [26th November 1952]

cannot be a good judge' అని కారణం చెప్పి దీన్ని త్రోసివేయటం జరిగింది. కుమారప్ప కమిటీలో Tribunal వేయాలని సిఫార్సు చేయబడింది. దాన్ని Special Officer Raghavendra Rao సుబహ్మణ్యం కమిటీవారు బలపరుచియున్నారు. ప్రభుత్వమువారు వేసిన Sub-Committees, Special Officer రాఘవేంద్రరావుగార్ల సిఫార్సులుగూడా ఆమోదించ నిరాకరిస్తున్నారు. Revenue Divisional Officer ను వేసే సూచన ఆమోదించారు. ఇది సక్రమమైన పద్ధతికాదు. పైగా ఈ Conciliation Officer తీర్పుగూడా final అంటున్నారు. అట్లాంటప్పుడు కొలుదాల్ల, ఘాస్వాముల చుట్టూ తగాదాల పరిష్కారములు న్యాయముగా జరగవు. గనుక, యీ ప్రభుత్వమువారు చేసే clause ను ఆమోదించితే వాళ్లకు ఆన్యాయము చేసినట్లు అవుతుంది. ప్రభుత్వము వారు న్యాయమైన దృష్టితో యీ విషయము పరిశీలించి ad hoc tribunal వేసే నా సవరణను ఆమోదించమని కోరుతున్నాను."

*SRI K. SUBBA REDDI :—“అధ్యక్ష, శ్రీ కృష్ణగారు ప్రతిపాదించిన సవరణను నేను హృదయపూర్వకంగా బలపరుస్తున్నాను. కొలుదాల్ల పన్నయాళ్ల రత్నావధాని యీ చిట్ట తేబడినదనే విషయం వాస్తవమని ఎంతబడాలంటే ఈ సవరణను ప్రభుత్వము వారు అంగీకరించాలి. Revenue Divisional Officer ఒక్కరితోనే కూడుకున్న రెవిన్యూ Court వల్ల వేదవారైన కొలుదాల్లకు పన్నయాళ్లకు న్యాయం జరుగుతుందనే విషయం అనుమానాస్పదం. ఈ నాడు ధకమున్నవానికి అనుకూలంగా అధికారుల అధిప్తాయాలు ఉంటున్నాయనే విషయం అందరికీ తెలిసినట్టిదే. కొలుదాల్ల పన్నయాళ్ల ఘాస్వాముల ప్రతిఘటనగూడా రెవిన్యూ డివిజన్ ఆఫీసులో చాలు రెవిన్యూ కోర్టులో ఉన్నట్లయితే ఉభయపక్షాలవారి వాదనను విని న్యాయంకలగ జేయటానికి అవకాశం పెచ్చుగా ఉంటుంది. కాబట్టి ఒక్క ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల విచక్షణా దృష్టికే ఈ విషయాన్ని వదలివేయక ఇరుపక్కలవారి ప్రతిఘటనల కోర్టును ఏర్పాటు చేయవలసిందని ప్రభుత్వమువారిని తిరిగి కోరుతున్నాను. శ్రీ కృష్ణగారి సవరణలోని ఆశయాన్ని ప్రభుత్వమువారు గుర్తొరని ఆశిస్తున్నాను.”

*SRI D. SEETHARAMIAH :—“అధ్యక్ష, రెవిన్యూ కోర్టులో Revenue Divisional Officer అవసరమే కాకుండా ఆ కోర్టులో యింకను రైతులయొక్క పన్నయాలయొక్క ప్రతిఘటన, ఘాస్వాములయొక్క ప్రతిఘటనగూడా ఉండడము అవసరమే. లేకపోతే రైతులకు, పన్నయాలకు ఆన్యాయము జరుగుతుందని మా భయం, రైతులందరి భయంకూడా. ఎందుకంటే యీ రెవిన్యూ డివిజన్ ఆఫీసర్లు మేజిస్ట్రేటులుగా ఉండి ఆన్యాయముచేసిన కేసులు ఎన్నో ఉన్నవి వీరు యిచ్చిన తీర్పులు ఎన్నో హైకోర్టులోను, సెషన్సు కోర్టులోనూ సరియైనవి కావని త్రోసివేయబడినవి. ఇదంతా అందరికీ తెలిసిన విషయమే. ఉదాహరణకు చిత్తూరుజిల్లా పల్లెనేరు తాలూకా, కంగుంది యిట్టేటుకు చెందిన జోయన బల్లి యినాం రైతుల కేసును చూడండి. ఈ కేసును విచారించిన రెవిన్యూ డివిజన్ ఆఫీసరు రైతులపైన 107 అక్షను జారీచేసి వారిపందరిని జామీను ఆరెస్టులో పెట్టాడు. ఇటీవలనే వారందరికీ జామీను ఇవ్వబడేసాడు. ఇనాందాల్లు, వాం రోడిలు యీ రైతుల స్త్రీలను మానభంగము చేశారు. రైతులను చావచాదారు. ఇదంతా యీ యినాందాల్లు, ఘాస్వాములు ఈ Revenue Divisional Officer ను కట్టుకుని చేసినదే. ఈ Revenue Court ఆనబడే ఈ రెవిన్యూ డివిజన్ ఆఫీసర్లు ఘాస్వాములకు లోబడి పోయి వారు చెప్పినట్లు సటింపవచ్చు. అందువల్లనే యిటువంటి అక్రమాలు జరగకుండా, నేను నా సవరణను ప్రవేశపెట్టాను. అందువల్ల నా సవరణ ప్రకారము

26th November 1952] [Sri D. Seetharamiah]

conciliation బోర్డు అసగా, ప్రభుత్వ ప్రతినిధి చేర్చుకొనున్నాడు, ఘాస్వాముల యొక్కయు రైతులయొక్క ప్రతినిధులు అందులో సభ్యులుగా ఉండాలి. ఈ విధముగా ఘాస్వాముల, రైతుల మధ్య వచ్చు తగాదాలను పరిష్కరించాలని కోరుతున్నాను కాబట్టి ప్రభుత్వమువారు యీ విషయము గురించి నా సవరణను ఆంగీకరించాలి. ఇదే సందర్భములో మరొకవిషయము తెలియజేస్తున్నాను. ఇది నా అనుభవములో జరిగియున్న విషయము. అదేమిటంటే, 1938 వ సంవత్సరములో మా చితూరు జిల్లా, మదనపల్లి తాలూకాకు చెందిన టి. చదుం శ్రుదాహరణ 1938 వ సంవత్సరములో యీ గ్రామములో యీ నాందార్లకు, రైతులకు మధ్య పెద్ద తగాదాలు వచ్చినవి. తరువాతను కాపాడుకొనుటకై రైతులు సమ్మతించారు. అట్టి సందర్భములో యీ రైతులను ఘాములనుండి తరిమి వేయటానికి ఇనాందార్లు ప్రయత్నముచేశారు. రైతులపై యెన్నో అక్రమాలు జరిపించారు. అప్పుడు యీనాందార్లు రైతుల ప్రతినిధులతోను, జిల్లా కలెక్టరుతోను ఒక conciliation బోర్డు యేర్పడింది. దాని ప్రకారము కండిన పంటలో మూడింట రెండు భాగాలు రైతులకు యిచ్చేటట్లు నిర్ణయించబడి తగాదా నులభముగా పరిష్కరించబడింది. కాని జిల్లా కలెక్టరు ఒక్కడే conciliation చేసియున్నట్లుంటే, ఆ తగాదా న్యాయరీతిగా పరిష్కారము అయిఉండేదికాదు. యీనాందార్లు ధనవంతులు అగుటచేత వారికి అయ్యణాబడి, యీ విషయములో ఎంతో అన్యాయపు ఛీర్చు యిచ్చి ఉండేవాడు. గనుక ఘాస్వాములకు రైతులకు మధ్య తగాదాలు అందలి ప్రతినిధులతో conciliation బోర్డుగా ఏర్పడి పరిష్కరించబడితే, ఉభయాలకు న్యాయమే జరుగునుగాని అన్యాయానికి చోటుఉండదు. కనుక ప్రభుత్వమువారిని, నా సవరణను ఆంగీకరించమని కోరుతున్నాను.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“ Mr. Speaker, Sir, I would like 4 p.m. to point out . . . ”

MR. SPEAKER:—“ I suppose the hon. Member is seconding the amendment of Sri D. Seetharamiah.”

* SRI P. RAMAMURTHI:—“ Yes, Sir. In seconding this amendment, I would like to point out that this amendment should not be treated on a par with the amendment that was moved in respect of the clause relating to Conciliation Officers. Under this Bill, the Revenue Divisional Officer is given absolute powers. His decision is not subject to any revision by any authority. It may be that the Government may have their fullest confidence in the Revenue Divisional Officers but, we on this side must make it very clear that we have not got that amount of confidence in the Revenue Divisional Officers. In spite of the fact that the Hon. the Chief Minister might say that he has got great faith in seeing to it that class bias does not play any part in human affairs, we have got to take into account the state of affairs as it exists today. We cannot shut our eyes to the fact that temptations are there; otherwise, if temptations were not there and, if all the people in the Government service were free from falling victims to these temptations, we will not be hearing so much of corruption in the various departments. I am not going into this question at all but here is the fact that a lot of temptation will be placed before the Revenue Divisional Officers for, after all, we deal with two 4-10 p.m.

[Sri P. Ramamurthi] [26th November 1952]

parties here. One party is a very powerful party which owns hundreds of thousands of acres of land and the income that it can derive from that land. It is therefore very easy for that party to tempt the Revenue Divisional Officers. I am not saying that the generality of Revenue Divisional Officers in this State are corrupt of any such thing. It is far from my intention but what I do submit is that temptations will be placed before the Revenue Divisional Officers and one cannot say that all of them will be completely free from corruption. This is one aspect of the question.

“ Then there is such a thing as what is called an ‘ outlook ’ also. In spite of the fact that one might say that there is such a thing as justice and holding the balance even between the two parties, there is also the peoples’ mentality. The peoples’ outlook is corroded by the particular circumstances in which they are brought up and also by their entire upbringing. A certain outlook and a certain mentality develop as a result of this, and, unfortunately today it so happens that in the society in which we find ourselves most of the officials have developed a particular outlook and are biased in favour of the landowners and against the peasants. This is a fact. After all, when we go to a Court, the first question that is put to every witness is, ‘ How much land revenue do you pay, and what property do you hold? ’ as if the fact that he holds a good deal of property will mean that the evidence that he gives will correspond to the truth. Unfortunately that system is still there and we cannot get over it. Therefore, so long as the basis of society is exactly what it is to-day, we cannot shut our eyes to this fact, and that is why we say that you should not make these officials all powerful in respect of the relations between landlords and tenants, and particularly so when these officials are clothed with extreme powers under Clause 10 in the succeeding portions of the Bill. These officials can decide whether a particular tenant has cared for the land or has not done this thing or that thing and for any and every reason they can say today that the tenant should be evicted. They could do so even for political reasons. After all, there is the political bias also. They cannot look at problems without political bias, for today they are biased against a certain political party. If a tenant happens to have particular political leanings, that itself might go against him. Whether the officer does it consciously or unconsciously, his political bias, at any rate, corrodes his outlook. Therefore, taking into consideration all things,—I am not saying that absolute justice is ever possible—in order to minimise the hardships and to see that the peasants and the poorer sections of the people are not victimised today by this kind of bias on the part of the Revenue Officials, a method must be found by which they will be able to get justice to the extent that is possible.

“ This amendment lays down that where Government are making the Revenue Divisional Officer the absolute authority in matters regarding relations between the landlords and the tenants, at least in such cases, you have got to substitute for the Revenue

26th November 1952] [Sri P. Ramamurthi]

Divisional Officer some other machinery that will see to it that proper canons are set up, proper rules are evolved and that proper understanding takes place between both the parties. I therefore say that it is a very reasonable amendment and, if the Government are really interested in seeing that injustice is not rendered to the people, they should have no hesitation whatsoever in coming forward and accepting this amendment; otherwise, I should think that a different conclusion will have to be drawn."

*SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“అధ్యక్ష, నేను ఈ amendment ను బలపరచున్నాను. అయితే ఒక విషయము మూతము ముందు చెప్పవలసిన అవసరమున్నది. ఇంతకుముందు క్రిందిక్షాజాలవర్షలలోనే, వివాదాలవిషయంలో రైతులయొక్క ప్రతినిధి ఉండాలని మేము కోరాము. కాని ప్రభుత్వము అసూయనకు సమాధానము చెప్పకుండానే తమకు మెజారిటీ ఉన్నదనే ఉద్దేశ్యంతో, మరీ ఉద్దేశ్యంతోగాని మాకు సమాధానము చెప్పకనే వోటుకు పెట్టి పాస్ చేయడం జరిగింది. కనుక తిరిగి ఈ విషయమున అనేక సమస్యలు వారిముందు పెట్టుతున్నాము అందువల్ల ఈ రెవిన్యూ కోర్టులో Pannaiyal యొక్క, tenants యొక్క, మరియు landholders యొక్క ప్రతినిధులు ఉండవలసిన అవసరము ఎంతైనా ఉన్నదని చెప్పుచున్నాను. అయితే శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారు ఈ సందర్భంలో ఇంకొక విషయము చెప్పారు. ఈ మాదిరి వీరందరి తరఫున ఆసగా పార్టీలందరి తరఫున ప్రతినిధులు న్నట్లుంటే ఈ court ఏ ముద్రాను Legislative Assembly గానో లేక ఒక select committee గానో తయారు అవుతుందని చెప్పారు. ఈ సందర్భమున వారికి ఒక విషయాన్ని జ్ఞప్తికి తెచ్చున్నాను. ముద్రానుల murder case లు వచ్చినప్పుడు కూడా, ఒక jury ని పెట్టి, ఆ jury యొక్క నిర్ణయాన్ని తీసుకోవడం జరుగుతుందనే విషయము రాజగోపాలాచారిగారికి తెలుసును. (Interruption by Hon. Sri Subramaniam.) ముద్రానులందరికీ తొందరపడడం అలవాటు. కొంచెము ఓపిక గా ఉంటే విషయము ఆర్థమవుతుంది. కాని వారు ఇంకా ఓపిక అలవాటు చేసుకోలేదు. అందువల్ల నేను చెప్పేది విమోచింపే ఈ Jury లో ఉన్న representatives వలనే ఈ భూస్వాములయొక్క tenants యొక్క pannaiyals యొక్క representatives ఈ వివాదాల పరిష్కారానికి ఉండవలసిందే అని అడుగుతున్నాను. Jury లో వివిధంగా public opinion ను తెలుసుకొంటారో అదేవిధంగానే ఇక్కడ కూడా అందరి హక్కులను సహదృష్టితో పరిశీలించేందుకును విచారించేందుకును అన్ని పార్టీలవారికి representatives ఉండవలసిందే అని అనలు Judges కూడా కొన్ని సందర్భాలలో murder cases లో వాటిలో public opinion ఎట్లా ఉంటుందో అని తెలుసుకోవలసి యుంటుంది. ఇంక mufassal అయితే murder cases లో Jury అభిప్రాయాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొనే కేసులను పరిశీలిస్తారనేదాన్ని చూస్తున్నాము. ఈ విధానము బ్రిటిష్ ప్రభుత్వము కూడా అనుసరిస్తూ వచ్చియుండినది. ఈ రోజుకు కూడా జరుగుచున్నది. కనుక ఈ వివాదాల విషయములలో కూడా అందరి హక్కులను న్యాయా న్యాయాలను సరిగా తెలుసుకొని పరిశీలించి పరిష్కారం చేసుకోవడానికి pannaiyals యొక్కయు tenants యొక్కయు, భూస్వాములయొక్కయు ప్రతినిధులు ఉండేటప్పుడు వివిధంగా ఆ కోర్టు, రాజగోపాలాచారిగారు చెప్పినట్లు, ఒక కురుక్షేత్రంలాగా అవుతుందో నాకు జోధపడడం లేదు.”

MR. SPEAKER :—“The hon. Member must finish his speech.”

*SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—“నాకింతకొంతమేము time కావాలని ప్రార్థిస్తున్నాను. ఇది ముఖ్యమైన విషయము. అందువల్ల, ఈ ప్రజానిధి

[Sri Pillalamarri Venkateswarlu] [26th November 1952]

ప్రాయాన్ని తెలుసుకొనేటటువంటి అలవాటు ఇప్పుడు కొత్తగా వచ్చిందిగాను. ఇతర అన్ని వ్యవహారాలలోను అనేక రకాలైన రాజకీయ విషయాలలోనూ, public opinion రాబట్టుకొనుట చూస్తున్నాము. ఇటువంటి agrarian వివాదాలలో కూడ tribunals అనగా అందరియొక్క representatives ఉండవలసిన రాసు వేద్రారావు కమిటీయూన్నూ, మరియు కుమారప్ప కమిటీయూన్నూ కూడ చెప్పినవి. కనుక దీనిలో కూడ అటువంటి న్యాయ సమ్మతమైన అనుకూలాన్ని కలుగజేయవలసిన అవసరమంతైనా ఉన్నది. అందువల్ల కాంగ్రెస్ పార్టీ వారందరు కూడ ఈ సవరింబాడైన ముఖ్యమైనటువంటి విషయాన్ని గమనించి దీనిని ఆమోదించడానికి తమకు స్వేచ్ఛగా వోటింగు హక్కు ఇవ్వవలసిందని వారి నాయకులను అడిగి దీనిని అందరు ఆమోదించవలసిన కొరు చున్నాను.”

MR. SPEAKER:—“Before I call upon the Hon. Minister for Land Revenue to reply, I wish to say a few words about the procedure of the House. There is a wrong impression in the minds of some Members. Simply because they have given notice of amendments, it does not mean that the Speaker is bound to call each and every amendment. There is what is known as the ‘Kangaroo’ method. The Speaker has got the power to select some amendments, allow one or two speeches on them and declare the rest as out of order. I am saying this because I have seen a number of similar amendments given notice of by Members and there appears to be an impression that every member should speak on every amendment. It is not possible, and let me also tell the House that, if the Speaker considers he has given enough time to a particular amendment, he can put it to the vote of the House.”

* SRI T. VISWANATHAM:—“With regard to what you have been pleased to say, I submit that we are always in general agreement with what you say and are willing to abide by your orders.”

MR. SPEAKER:—“These are not orders. I was only giving out the procedure to be adopted.”

SRI T. VISWANATHAM:—“Sir, I submit that when amendments are of a similar nature the Chair has got the right to select the amendments.”

MR. SPEAKER:—“That is known as the ‘kangaroo’ method.”

SRI T. VISWANATHAM:—“No doubt, Sir, an ‘Australian gentleman’ has been introduced into our procedure with a view to simplify it. It is a fact, Sir, that this procedure can be put into effect if there are more than a hundred amendments. After all, all the amendments put together in the present case do not cover even 9 pages, and you are pleased to say that every member cannot get an opportunity. Only about 7 or 8 persons are taking part.”

MR. SPEAKER:—“But, I have seen my old Friend, Sri P. Venkateswarlu, speaking on every amendment.”

26th November 1952]

SRI T. VISWANATHAM:—"It is so because Sri P. Venkateswarlu is the person who is most interested in this subject."

*** SRI PILLALAMARRI VENKATESWARLU :—**"ఇప్పుడు నేను మాట్లాడినది మీకు అర్థం కావడంపై మీరే విధంగా చెప్పుచున్నారు, కాని మీరు అర్థంచేసుకొనినట్లుంటే అలా మాట్లాడరు. ఎందుకైతే నేను తీసుకొనివచ్చిన amendments కొత్త points మీదనే ఉంటున్నాయి. నేను మాట్లాడిందికూడా కొత్త points తోనే మాట్లాడాను. కావలసినట్లే మీరు నేను మాట్లాడినదానిని translate చేయించుకొని తెలుసుకోవచ్చును. కనుక అలాంటి ఉద్దేశ్యము పెట్టుకోకూడదని ప్రార్థిస్తున్నాను."

4-20
p.m.

SRI K. V. RAMESAM:—"Mr. Speaker, Sir, in supporting the amendment, I wish to draw the attention of the Government to the fact that when Conciliation Boards are formed non-officials are recruited to help the Conciliation Officer. Some such arrangement can easily be made with regard to the constitution of Revenue Courts also. I submit, Sir, that the amendment simply suggests the appointment of one representative on behalf of the landowner and one representative on behalf of the tenant to help the Revenue Divisional Officer, in order to arrive at a just settlement."

*** THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:**—"Mr. Speaker, Sir, may I intervene without interfering with the right of reply of the various people who have moved their amendments? The position has not, I submit, been properly understood or it is deliberately ignored. The Revenue Court is a Court just to take the law which we lay down now into account and the facts which will be proved and give a decision. It has nothing whatsoever by way of a parallel with the Industrial Tribunals where there is no such thing as proved facts, but the administration, management and other things have to be taken into account. Here the case is, the clauses that we now pass with the consent of the House and which will become law have to be applied to the facts placed there on sworn evidence. Therefore, I submit that it is impossible for plaintiff and defendant to sit in judgment over their own cases. The whole scheme is wrongly conceived."

"As regards the other suggestion in the remaining two amendments, namely, that two partisans—not persons interested in the plaintiff and the defendant, but in the landlords as a class and the tenants as a class—should sit along with the Revenue Divisional Officer, it only means that we wish to convert Courts in India into class tribunals, which I submit is not the scheme either of the Constitution or of this law."

*** SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :**—"అధ్యక్షా, ముఖ్యమంత్రిగారికి ఈ tribunals ఉండవలసిన సలహా అసలు ఎవరినుండి వచ్చిందో చెప్పుచున్నాను. ఇది పార్టీశాసిత వివాదాలకు మాత్రమే వాడుతారని అన్నారు. ఇది పార్టీశాసిత వివాదాలకు కాకుండా వ్యవసాయక వివాదాలకు కూడా అన్వయించవలసిన అంతున్నాం. ఇది మేము ఈనాడు చెప్పేటటువంటి విషయము కాదు. స్పృహకల్పం

[Sri Vavilala Gopalakrishnaiah] [26th November 1952]

కమిటీ రిపోర్టులో 'Land tribunals consisting of a Revenue Divisional Officer as the Chairman with representatives of landholders and tenants . . . ' అని ఆ కమిటీవారి చెప్పియున్నారు. మేము ఆ ఆర్గిచాయన్నే ఇప్పుడు ప్రభుత్వ దృష్టికి తెస్తున్నప్పుడు, వారెందుకు దీనిని అంగీకరించడం లేదో అర్థం కాదు. ఇందులో తప్పు ఎవరిదో తెలియదు. ఆసలు గవర్నమెంటు appoint చేసినటు వంటి సుబ్రహ్మణ్యం కమిటీయే నశ్వచేసిందా అని అడుగుతున్నాను. అంతేకాకుండా కుమారప్ప కమిటీ రిపోర్టు వ్రాసినప్పుడు కూడా land tribunals వల్ల ఉపయోగమున్నది అవి ఉండవలెననే వాదించారు. ఈ విషయాన్ని కూడా ముఖ్యమంత్రిగారు గమనించవలసి యుంటుంది అయితే ముఖ్యమంత్రిగారు ఇంకొకవాదన తీసుకువచ్చారు. ఈ విధంగా అందరి representatives ను నియంత్రించినట్లయితే, ఇది వర్గపోరాటాలకు దారితీస్తుందని వచ్చారు. ఇది సరియైన ఆర్గిచాయము కాదు. ఆసలు ఈ amendment తీసుకువచ్చినది ఇటువంటి తగాదాలు లేకుండా చేయు ఉద్దేశ్యము తోనేగాని మరో ఉద్దేశ్యంతోనేగాదు. భూస్వాముల యొక్క tenants యొక్క అందరియొక్క హక్కులను, నాయాన్యాయములను సరిగా తెలుసుకొని వారి తగాదాలను పరిష్కారం చేయడానికే ఈ సవరణ తీసుకు రాబడినప్పుడు, దీనివల్ల వర్గ పోరాటాలు ఎట్లు రాగలవో అర్థం కావడంలేదు. మేము ఈవిధంగా ఇటువంటి సవరణను ప్రతిపాదిస్తున్నామంటే, మేము ఒక trusteeship మీద, హృదయపరివర్తనమీద, సిద్ధాంతపరీత్యా ఆలోచిస్తున్నామని లేదా అనే విషయాన్ని గమనించవలసియుంటుంది. ఇటువంటి విషయాలతోనేగాదు, ఇంకా గొప్ప గొప్ప అంతర్జాతీయ విషయాలతోనూడ, మనము కమిటీలకుకట్టుబడి, వాటిద్వారా తగాదాలను పరిష్కారంచేసుకొనుచుండుట లేదా అనే విషయాన్ని కూడా వారు గ్రహించవలసి యుంటుంది. దీనిని ప్రభుత్వముకూడ బిచ్చుకుంటుందనే ఆనాటాను. కనుక trustee సిద్ధాంతాన్ని కోరేటటువంటి ప్రభుత్వము, న్యాయ సత్తువగా, అందరి హక్కులను సమానంగా పరిశీలించి వివాదాలను పరిష్కరించేందుకు ఏటాండేటట్లుగా మేము ఈ సలహాలను ఇస్తున్నామంటేనప్పుడు, ఇది ఏ విధంగా class struggles కు దారితీస్తుందని వారు ఉద్దేశపడుతున్నారో తెలియదు. ఈ విషయాన్ని ఇప్పుడు మేము కొత్తగా చెప్పచున్నదిగాదు. ఇవరలో గవర్నమెంటువారు appoint చేసిన Subramaniam Committee వారు చెప్పినటువంటిదేగాని మేము ఇప్పుడు కొత్తగా చెప్పుచుండుటలేదు కనుక దీనిని ఉపయోగపడుతున్నట్లుగానే ఈ సుబ్రహ్మణ్యం కమిటీవారు ఇచ్చినటువంటి సలహానే, ప్రభుత్వము అంగీకరించవలసిందని కోరుతున్నాను. అదే మా సవరణయొక్క ఉద్దేశ్యము."

MR. SPEAKER:—"May I know whether the hon. Member Sri V. Sri Krishna is going to say anything?"

* SRI V. SRI KRISHNA: "...అధ్యక్షా, ఈ విధముగా భూస్వాములకున్న, tenants కున్న ప్రతినిధులను ఏర్పాటుచేయడంవల్ల వర్గలహాలు వస్తాయని ప్రధాన మంత్రిగారు అంటున్నారు ఆసలు ప్రభుత్వం ఎగ్జాలక్టివమయినదిగాదని, బోరిడి వర్గాల రక్షణలని గుర్తించబట్టి రైతులకు రక్షణకలిగించాలనే ఉద్దేశ్యంతోనే మేమీ సవరణను తీసుకువచ్చామని ప్రభుత్వంవారు గుర్తించవలసియుంటుంది. అందరి హక్కులు సరిగా తెలుసుకొని పరిష్కారంచేయడానికే ఈ ప్రతినిధులు తోడ్పడు తారు. అనికాకుండా అందరి తరపున ప్రతినిధులు లేనప్పుడు, బలమైనటువంటి ఒకేవర్గమునకే మేలుజరిగి తక్కినవారికి అన్యాయము జరుగుతుంది. అందరి తరపున

26th November 1952] [Sri V. Sri Krishna]

ప్రతినిధులున్నప్పుడు ఈలాంటి ఆక్రమం జరగడానికి వీలుండదు. ఈ ఉద్దేశ్యంతోనే మేము ఈ సవరణను తీసుకువచ్చాము. కాబట్టి కాలకు సాగుబడిచేస్తున్న రైతులు వారి హక్కులను నిలబెట్టుకొని, వారికి న్యాయముజరగాలంటే, ప్రభుత్వముకిని అంగీకరించాలనియన్నదని కోరుతున్నాను.

* SRI D. SEETHARAMIAH :—“ అధ్యక్ష, ఈ రెవిన్యూ కమిషన్ డివిజన్ వర్గాలకు ప్రతినిధులండనునది వర్గపోరాటాలకు దారితీస్తుందని ముఖ్యమంత్రిగారు సెలవిచ్చారు. అది సరియైన అభిప్రాయముగాదని చెప్పచున్నాను ఎందుకనగా, ఈ వివిధ వర్గాలకు ప్రతినిధులున్నప్పుడే వీరి దరుకలిసి సమయొక్క వాదనలను రెవిన్యూ డివిజన్ ఆఫీసరు (Revenue Divisional Officer) కు తెలియజేయడంవల్ల, ఆయన సరియైనటువంటి నిర్ణయానికిరాగలడు. ఏ తగాదాలలోగాని, సమస్యలలోగాని అన్ని వర్గాలకు ప్రతినిధులున్నప్పుడే న్యాయము జరుగగలదు. ఇప్పుడు ఈ శాసనసభలో కూడా మంత్రి వర్గపక్షము, వ్యతిరేకపక్షము అని రెండుపక్షాలున్నాయి. అందరుకలిసి వారివారి అభిప్రాయాలను సరిగా తెలియజేసినప్పుడు, ఏది సరియైనవద్దతి ఏది సరియైనదాదని తేలుతున్నది నిర్ణయించేందుకు వీలుంటుంది. అలాగే రెవిన్యూ కోర్టులలోగూడ సరియైనటువంటి పరిష్కారము, న్యాయము జరగాలంటే కట్టచారులైన రైతుల, పన్నయాలల, ఛాన్సెలరులయొక్క ప్రతినిధులండడము అవసరము. వీరిందరుకలిసి న్యాయంగా పరిష్కరించేందుకే తోడ్పడతారు. అలాంటిప్పుడు ముఖ్యమంత్రిగారు అన్నట్లు ఇదివరకలక్షలకు ఏరితిగా దారితీస్తుందో అర్థంకావడంలేదు అదీకాకుండా, జిల్లా జడ్జిలకోర్టులలోను, ఇంకా ఇతర కోర్టులలోనుగూడా, అన్ని విషయాలు సరిగా తెలుసుకొనేందుకు (Juries) జూరీమను నియమిస్తున్నారు. అది చట్టవిరుద్ధమే, లేక కాన్స్టిట్యూషనుకు (Constitution) కు విరుద్ధమే, అని అడుగుతున్నాను. అది చట్టానికిమాత్రము విరుద్ధమేకాదు. అలాంటిప్పుడు రెవిన్యూ కోర్టులలోగూడ ఈ ప్రతినిధులండడము Constitution కు విరుద్ధమేకానరదు. అంతే కాకుండా జూరీస్ (Juries) ఏ విధముగా అయితే న్యాయముచేయవచ్చునో అదే విధముగా, అదేవిధంగానే ఈ ప్రతినిధులుగూడ సరియైనటువంటి అభిప్రాయాలిచ్చి, న్యాయమైన పరిష్కారముచేసేందుకు తోడ్పడతారు గనుక ఈ సవరణను ముఖ్యమంత్రిగారు అంగీకరించవలెనని కోరుతున్నాను.

“ అంతేకాదు అనంతరములోచూచినా యిది సరియైనదని రుజువువుచున్నది. యిన్ని కేసులలో రెవిన్యూ డివిజన్ ఆఫీసర్లు మేజిస్ట్రేట్లుగా యిచ్చే తీర్పులను, సెషన్స్ కోర్టులు, హైకోర్టు త్రోసివేస్తున్నవో చూడండి. వారి తీర్పులు యెట్లు పోలీసుల చార్జీలకు అనుకూలంగావున్నవో చూడండి. ఇటీవల కలుసునెరు తాలూకా (చిత్తూరుజిల్లా) కంగంబికుప్పం యెన్నేరులోని బోయనపల్లి ఇనాందారీ కేసులో యెట్లు రైతులను సెక్షనల్ ప్రాసీడింగు కిందకు తెచ్చి వారిపద్ద బాండ్లు వ్రాయించుకొని, అదే సమయంలో ఇనాందారును, అతని యెజెంట్లను సెక్షనల్ ప్రాసీడింగు కిందలేకుండా ఆ కేసును నడపిన మదనపల్లి రెవిన్యూ డివిజన్ ఆఫీసరు చర్యనుచూడండి. ఇనాందారు యెజెంట్లు రైతులను యెముకలు కరిగేటట్లుకొట్టినా, రైతు స్త్రీలను మానభంగం చేసినా, వారిని వై ప్రాసీడింగు కిందకు యెందుకు తీసుకురాలేదో చూస్తే యెట్టి రెవిన్యూ డివిజన్ ఆఫీసర్లు యెట్లు ఛాన్సెలరుల ఒత్తికి లాగుతారో తెలుస్తుంది. ఇట్టి రెవిన్యూ డివిజన్ ఆఫీసర్ల తీర్పులకు రైతులను వదలివెట్టుడంవల్ల కాంగ్రెస్ మంత్రి వర్గం తంజావూరు రైతాంగానికి పన్నయాలకు అన్యాయంచేస్తున్నది అందుకే నేనీ సవరణను ప్రవేశ పెట్టుతున్నాను.

[Sri D. Seetharamiah] [26th November 1952]

“అంతేకాదు మదనపల్లి తాలూకాలో వదుం గ్రామంలో రైతులకు ఖాస్వాములకు 1938 లో కోర్టు సమస్యపై సాగినపోరాటం సమ్మెలసందర్భంలో జిల్లాకలెక్టరు రైతు ప్రతినిధులు, ఖాస్వాముల ప్రతినిధులుకలసి కన్వీలియూమ్ బోర్డుగా పనిచేసి పై సమస్యను సులభముగా పరిష్కరించారు. పండితపంతులు రైతులకు, రెండు భాగాలు ఖాస్వాములకు ఒక భాగం ప్రకారం పంచుకోవాలని తీర్పుచెప్పారు.

“అందుకే నేనీ సవరణను ప్రవేశపెట్టాను. ముక్తివర్గం దీనిని అంగీకరించాలని కోరుచున్నాను.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—“Sir, after so much discussion for and against this motion, my reply can only be, I oppose the amendment.”

MR. SPEAKER:—“I shall now put the amendments of Sri Vavilala Gopalakrishnaiah, Sri V. Sri Krishna and Sri D. Seetharamiah to the vote of the House. The question is—

“After the words “a Revenue Court”, insert the words “consisting of one person on behalf of the Government, one person on behalf of the tenant and one person on behalf of the landowner”.”

The amendment was declared lost.

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH:—“నేను పోతే తీసుకోవమని కోరుతున్నాను.”

MR. SPEAKER:—“When an hon. Member wants a division, his request must be seconded. The hon. Member's amendment is lost.”

MR. SPEAKER:—“The question is—

“For the words “a Revenue Court . . . Revenue Divisional Officer”, substitute the following words:—

“ad hoc tribunal with the Revenue Divisional Officer as the Chairman and representatives of landowners, tenants and pannaiyals as members”.”

The amendment was lost.

MR. SPEAKER:—“The question is—

“Add at the end the words “The Revenue Court shall consist of equal number of representatives of landlords and tenants or pannaiyals and will be appointed by the disputing parties”.”

The amendment was lost.

Clause 5 was put and carried.

Clause 6.

MR. SPEAKER:—“The hon. Member Sri K. P. Gopalan has given notice of two amendments. He will please move the amendments.”

* SRI K. P. GOPALAN:—Mr. Speaker Sir, I have got two amendments to clause 6. The first amendment states that the security of tenure to the cultivator should not be for five years, but

26th November 1952] [Sri K. P. Gopalan]

that every cultivating tenant should be given possession of the land permanently. Regarding this I wish to speak a few words. In every radical land reform measure, security of tenure to the cultivator and reduction of rents must find a place.

“Sir, the point which I wish to stress here is this. From the speeches we heard yesterday in the House, it was found that all the Congress members were praising this Bill too much. I want to ask, you, Sir, in a respectful manner whether the Congress members and the Congress Government have forgotten the resolution passed at the Karachi session of the Congress, or at the Faizpur session of the Congress or even the slogan which they put forward before the electorate at the time of the last elections. I wish to point out that both in the resolutions passed at the Karachi and Faizpur Congress sessions and in their election propaganda, the Congress Party said that they would stand for the abolition of landlordism. They said they would give full rights to the tenants over the land. I now want to ask the Congress Government, where are those resolutions and where has their propaganda gone. I am not raising any new point. I am only saying if the Congressmen and the Congress Government have got any respect for the resolutions of the Congress, they must give full rights to the tenants over the land. That is what I have got to say on this point.

4-30
p.m

“The second thing as far as I understand is that in the Tanjore district, evictions have taken place in large numbers. Hundreds and thousands of tenants have been evicted from the land since 1946, 1947 and 1948. According to this Bill, only tenants who have been evicted recently will have the benefit whereas the tenants who were evicted since 1946 to 1948 cannot go to the Conciliation courts to get such benefits. I would therefore request the Government to so modify the Bill that the tenants who were evicted during the period from 1946 to 1948 may also be given the right to go before the Conciliation officers and get back their land. That is the object of my second amendment.

“Now, the next point I wish to place before the House is this. In the speeches made yesterday, one hon. Member referred to a portion in clause 6 according to which the tenant must pay back all the arrears for one year. Suppose I owe a certain amount of money to a person. Have I got a right to appear before a court and file a suit against that man? That is what happens in the case of this Bill. Suppose a tenant has to pay rent to the landlord or the mirasdar. He is forbidden to appear before the court. It is even now existing in our country. Here I want to point out to the Chief Minister and the Government that if this provision is not removed, I will have to take it that this Congress Government exists for collecting the arrears of rent for the mirasdars and the janmis, and surely I will consider this Government as the Government of the janmis, the mirasdars and the zamindars.

“With these remarks I move the three amendments standing in my name.”

The amendments were duly seconded.

[26th November 1952]

SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, my hon. Friend has moved three amendments . . ."

MR. SPEAKER:—"I think, the hon. Member, Mr. Gopalan has given notice of only two amendments. Let him read his amendments."

SRI K. P. GOPALAN:—"The amendments standing in my name are—

"1. In sub-clause (1) for the words 'Every cultivating tenant . . . 1952-53', substitute the following words:—

"Every cultivating tenant who was in possession of any land on the first day of December 1951 shall be entitled to be in possession of such land permanently."

2. In sub-clause (1) for the words 'Every cultivating tenant . . . December 1951', substitute the words—

"Every cultivating tenant who was in possession of the land on the first day of December 1947 and was evicted subsequent to that date."

3. In sub-clause (4), omit item (i) '."

MR. SPEAKER:—"The last amendment may be moved when we come to that sub-clause."

SRI K. P. GOPALAN:—"Then, I am moving only the first two amendments now."

* SRI P. RAMAMURTHI:—"Sir, there are two amendments which Mr. Gopalan has moved. The substance of these two amendments is different. One has the effect of conferring permanent occupancy rights on the tenant. The other amendment relating to the substitution of the words 'Every cultivating tenant who was in possession of the land on the first day of December 1947 and was evicted subsequent to that date' has got a different substance altogether. That means in effect substitute the figure '1947' for '1951'. There are two other amendments which stand in my name which come later on. One of the amendments is to omit the words 'until the expiry of a period of five years'. That also will have the same effect, namely conferring permanent occupancy rights on the tenant. I do not want it later on to be said that this question has already been discussed and disposed of. Therefore, I suggest that these two amendments may be taken up separately and speeches called for on these two separate amendments, so that there may not be confusion later on. As I said, one of the amendments proposes to confer permanent occupancy rights on the tenant and the other deals with the question whether the rights conferred under the present Bill should be conferred even on those tenants who were evicted prior to 1951 or only those who were evicted after 1951. These are entirely two different amendments. I therefore suggest that these amendments may be taken up separately."

26th November 1952]

MR. SPEAKER:—"The discussion may take place on the two amendments and when I put them to vote I will put them separately."

SRI P. RAMAMURTHI:—"The question whether permanent occupancy rights should be conferred on the tenant or not is a very important question and that must be dealt with separately."

MR. SPEAKER:—"If that is the desire of the House I have no objection."

SRI P. RAMAMURTHI:—"In that case, I shall confine myself only to this particular amendment relating to permanency of occupancy rights to the tenant."

"Sir, yesterday, the Hon. Chief Minister developed a very strange theory with reference to this Bill. He developed the theory of husband and wife . . ."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"I submit that points should be replied to the same day they are raised."

* SRI P. RAMAMURTHI:—"I am replying to that particular argument that he made out since that particular argument leads to the line of thought which is behind the whole structure of the Bill. That is why it becomes necessary for me to refer to that. I think, Sir, that that line of thought does not lead us anywhere, but it will lead us to a situation which will be very undesirable."

"In the first place, I want to point out that it is that mentality that is behind the whole scope of this Bill. Here is a case where the relationship between the landlord and the tenant is pretty bad for the last so many years. Now, the Bill seeks to make out that they give certain rights to the tenant, and at the end of five years, if either party does not like this kind of relationship he will have the right to break off. That was the line of argument that was developed by the Chief Minister yesterday. I submit that such a kind of mentality itself is class mentality. It shows feudal outlook and the ideology of the feudalism is very rampant there, because the effect of the clause is that at the end of four years the landlord has got a right to give notice to the tenant to go. No ryot can break off his existing relationship. It is the landlord, if he wants to terminate the tenancy at the end of four years and wants to take possession of the land that will have the right to ask the tenant to go and the tenant will not have the right to stay. Therefore, under the existing system of law, under any feudal society, it is only the husband that has got the right of divorce and has got the right of treating his wife in any way he pleases and it is that right that is sought to be imported into this Bill. Here where we are concerned with the relationship between the landlord and tenant, that is, between two human beings, I submit that it is a very dangerous outlook and such an outlook should not govern the conduct of this Bill at all. We have to look at the question from an entirely different angle. Whether the tillers of the soil, those who are engaged in the production of

[Sri P. Ramamurthi]

[26th November 1952]

food and but for whose toil day in and day out, society will perish, should be allowed to live without the fear of the morrow or whether the Damocles Sword of eviction at the end of five years should be kept hanging over their head is the simple proposition before the House. At the end of five years, the tillers will have no rights whatsoever and they will have to fend for themselves. If we are interested in doing justice to this class of people, people who toil for the society and produce food, we should change our line of thought and adopt a different outlook. Here are landlords who, for the mere fact that they are owners of land, can treat the tenants in any way they please. To say that a tenant cannot be evicted for five years and that he can be evicted at the end of the period is not conferring any right. So long as we do not give the tenant the incentive of permanent tenancy of the land, food production cannot increase. I have seen some countries recently. In spite of the fact that the Hon. Chief Minister may not like those countries, I have seen what has been achieved there. I have seen Warsaw very recently, a city which was devastated house by house by the Nazi Army."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"What is the price of a loaf of bread there?"

SRI P. RAMAMURTHI:—"I may inform the Hon. the Chief Minister that there is not a single man who is dying there of starvation, unlike in this country."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"People have been disposed of without starvation!"

* SRI P. RAMAMURTHI:—"I have also seen countries where people are dying of starvation. In some of the countries which I visited recently, I have seen the joy of creation. The people feel that what they are constructing is for themselves. A whole city which was devastated house by house has been rebuilt within the last five years and beautiful buildings have sprung up. Unless we create the joy production in our peasants, unless we make them feel that what they produce is theirs and that the produce will not be taken away from them, we cannot really enthrone our peasants to produce more food. I want this joy of creation should be created in our people. If this joy is not created, all talk of increasing food production and the Five-Year Plan will not be of any avail and will be a sheer waste. Permanent occupancy right must be conferred on the tenant. He should not be made to feel that at the end of five years, he could not continue on the land which he had been cultivating and that he would be turned out on the streets as a derelict in society. The Directive Principles of State Policy in our Constitution refer to solving the unemployment problem and the provision of security. Why should not this minimum security at least be provided for the tenant? We are not saying to-day that the lands must be taken away from the landlords. If a tenant looks after the cultivation properly, he should not be deprived of his land which is his only means of livelihood and made to starve. If we provide this minimum

26th November 1952] [Sri P. Ramamurthi]

security for the tenant and his family and heirs, then we will be doing something which will make him enthusiastic about food production. Therefore this amendment must be accepted. If it is not accepted, the peasants will feel that the rights that are sought to be conferred on them are fictitious. I commend the amendment for the unanimous acceptance of the House."

* SRI N. VENKATARAMIAH:—"Mr. Speaker, Sir, this Act is called the Tanjore Tenants and Pannaiyal Protection Act. But when we consider the provisions of the Act, we see that what is given is not real protection. The tenant is told that he will have to quit his land at the end of five years. Unless we guarantee him permanency of tenure, he will have no enthusiasm to produce from the land as much food as is possible. Further, there will not be happy relations between the landlord and the tenant. I therefore support Mr. Ramamurthi's plea for the acceptance of the amendment."

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Sir, I have already answered this point during the general discussion. The acceptance of this amendment will entail expropriation of a certain class of people and there will be legal and other difficulties. Therefore I oppose the amendment."

* SRI K. P. GOPALAN:—"Mr. Speaker, Sir, the Hon. Minister has given no reason to reject my amendment. After hearing the speech of the Hon. Minister, what I feel is that the Government have brought forward this Bill to stem the tide of the strong peasant movement in this State, to stop radical agrarian reforms and to put off abolition of landlordism. I regret that the Government run by the Congress Party, which trumpets so much for agrarian reforms and has passed so many resolutions regarding agrarian reforms, are not accepting this simple amendment."

MR. SPEAKER:—"The question is—

'In sub-clause (1) for the words "Every cultivating tenant . . . 1952-53", substitute the following words:—' 4-50 p.m.

"Every cultivating tenant who was in possession of any land on the first day of December 1951, shall be entitled to be in possession of such land permanently."'"

The amendment was put and declared lost.

A poll was demanded and the House divided thus—

Ayes.

Sri K. V. Ramesam.
" C. V. Somayajulu.
" K. R. Nallasivam.
" C. Velukkan.
" P. Chinnamma Reddi.
" M. Kalyanasundaram.
" K. P. Gopalan.
" C. Kandaswami.
" S. Ramalingam.
" N. Sivaram.
" A. K. Subbiah.
" K. V. Ramasamy.

Sri T. S. Ardhanari.
" P. Venkatesha Sholagar.
" P. Narasimha Reddi.
" N. Sivarami Reddi.
" D. Seetharamiah.
" C. H. Kanaran.
" K. Madhavan Nambiar.
" R. Krishnan.
" E. T. Kunhan.
" M. Hanumantha Rao.
" C. V. K. Rao.
" K. Rajagopala Rao.

[26th November 1952]

Ayes—cont.

Sri P. Venkatasiviah.
" P. Rama Rao.
" V. Rama Rao.
" T. Potha Raju.
" P. S. Ramachandra Rao.
" M. Narayanaswamy.
" P. Syamasundara Rao.
" G. Satyanarayana.
" G. Anjaneyulu.
" V. Sri Krishna.
" G. Joseph.
" D. Lakshmayya.
" M. Kune Rao.
" G. Nageshwara Rao.
" Alluri Venkataramaraju.
" R. Venkata Jagga Rao.
" K. Ranga Rao.
" K. Subba Reddi.
" Chandra Ramalingayya.
" K. Govinda Rao.
" M. Veerabhadran.
" S. Swayamprakasam.
" V. V. Ramasami.
" Mookiah Thevar.
" E. L. Raghava Mudaliar.
" M. Palaniandi.
" K. Krishna Rao.
" P. Rangaswamy Reddiar.
" T. Shanmugam.
" A. Veloo.
" M. P. Subramaniam.
" Mottaya Kudumban.
" Vavilala Gopalakrishnaiah.
" T. Lakshmi Narayana Reddi.
" G. C. Kondayya.
" M. Manickasundaram.
" K. R. Sambandam.

Sri S. Kasi Reddy.
" P. Chokkalingam.
" Saka Venkata Rao.
" T. Nagi Reddi.
" Pillalamarri Venkateswarlu.
" S. Deivasigamany.
" Bojja Appalasamy.
" D. Dasarathan.
" S. Vemiah.
" R. Siddanna Gowd.
" K. Ramiah Chowdry.
" S. S. Kolkebail.
" Y. V. Krishna Rao.
" N. Ramabhadra Raju.
" P. Kunhirama Kidav.
" N. Venkatramaiah.
" B. Ramakrishna Reddi.
" K. Ramiah.
" M. Lakshmanaswamy.
" T. Viswanatham.
" P. Ramamurthy.
" P. B. K. Raja Chidambaram.
" T. C. Narayana Nambiar.
" N. Paramasivam.
" V. Gopala Gounder.
" A. Govindasamy Nayagar.
" A. Ayyaru.
" V. Senkaranaarayana Menon.
" K. T. Sridharan.
" M. Narayana Kurup.
" M. Narayana Nambiar.
" O. Koran.
" C. Kunhirama Kurup.
" K. R. Narasa Raju.
" P. K. Gopalakrishnan.
" K. C. Gopalan Unni.

Noes.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
" M. A. Manickavelu Naicker.
" Dr. U. Krishna Rao.

Sri K. Rajaram.
" B. Bakthavatsalu Naidu.
" C. Rajam Ramaswami.
" P. G. Karuthiruman.
" B. K. Nallasamy.
" S. C. Virupakshayya.
" P. S. Nalla Gounder.
" P. G. Manickam.
" R. Kuppuswami.
" P. K. Thirumurthi.
" V. K. Palaniswami Gounder.
" N. Mounaguruswamy Naidu.
" A. K. Subbaraya Gounder.
" P. S. Rangaswamy Naidu.
" S. R. Arumugam.
" K. H. Bomman.
" Kempai Gounder.
" T. M. Kaliannan.
" M. P. Periaswami.
" Ardhanareswara Gounder.
" A. Sambasivam.

The Hon. Sri K. P. Kuttikrishnan Nayar.

" Dr. R. Nagan Gouda.

Sri N. Ramakrishna Ayyar.

" T. N. Venkatasubba Reddi.

" K. Koti Reddi.

" A. M. Sambandam.

Sri M. R. Ramachandran.
" O. Venkatasubba Reddi.
" V. K. Ramasamy Mudaliar.
" T. P. Elumalai.
" S. Panchaksharam.
" A. K. Masilamani Chettiar.
" H. M. Jagannatham.
" A. A. Ramachandra Reddiar.
" R. Thangavelu.
" R. A. Nataraja Mudaliar.
" M. Kandasamy Padayachi.
" L. Anandan.
" V. Krishnaswami Padayachi.
" G. Vagheesam Pillay.
" A. S. Sahajanandam.
" O. S. Nanjappa.
" P. M. Munuswamy Gounder.
" S. Arumugham.
" A. M. Ratnaswami.

Janab Mohamed Salih Maraikayar.

The Hon. Sri V. C. Palanisami Gounder.

" K. Venkataswami Naidu.
" N. Sankara Reddi.
" D. Sanjivayya.
" Shanmuga Rajeswara
Sethupathi (Raja of
Ramanad).
" S. B. P. Pattabhi Rama
Rao.

26th November 1952]

Noes—cont.

Srimathi Dr. Soundaram chandran.	Rama.	Sri V. C. Chudamani Deo.
Sri M. S. Muniswamy Pillay.		„ A. Venkatasubramaniam,
„ V. S. Chinnasami Naidu.		„ P. Gunnayya.
„ S. Chinnakaruppa Thevar.		„ L. Lakshmana Das.
„ V. S. Sivaprakasam.		„ H. Satyanarayana Dora.
„ V. Muthu.		„ M. Rajeswara Rao.
„ A. S. Subbaraj.		„ P. Venkatasubbayya.
„ Thinnakarasaami Thevar.		„ K. V. Vema Reddy.
„ R. Krishnaswami Naidu.		„ G. Sivasankara Reddi.
„ S. Jayarama Reddiar.		„ S. Narayanappa.
„ A. Vaikuntam.		„ K. Santhappa.
„ G. Govindan.		„ P. Ranga Reddi.
„ P. S. Krishnasamy Ayyangar.		„ A. Appu.
„ S. Ramasamy Naidu.		„ B. Krishnarurthy Rao.
„ Ar. A. R. M. Chokkalingam Chettiar.		„ K. Varadachari.
„ P. Chellathurai.		„ A. Balarama Reddi.
„ N. Rajagopal.		„ D. Ramabrahmam.
„ R. M. Palanappan.		„ K. Adikesavalu Naidu.
„ A. Ramasamy Thevar.		„ M. Doraikannu.
„ T. V. Sannasi.		„ G. Nagabhushnam.
„ Antony Peter.		„ T. Mallayya.
„ T. R. Varadan.		„ T. Anantha Pai.
„ C. Muthiah Pillai.		„ Y. Manjeyya Shetty.
„ Thiagaraja Pillay.		„ K. Venkatramana Gowda.
„ S. Venkatrama Ayyar.		„ M. Jagannathan.
„ K. Subramania Pillai.		„ E. K. Sankara Varma Raja.
„ P. Urkavalan.		Janab M. S. Mogral.
„ R. S. K. Pandian.		Sri T. Chinnayya.
„ M. G. Shanker.		„ P. Thimma Reddi.
„ Venugopalakrishnaswamy.		„ P. Pundarikakshacharyulu.
„ Chinnathambi Thevar.		„ K. Narayana.
„ P. Selvaraj.		„ N. Venkatayya.
„ V. Arumugam.		„ M. Gangappa.
„ K. Ramasamy Das.		„ L. O. Pais.
„ R. S. Arumugam.		Mr. W. J. Fernandez.
„ A. Rami Reddi.		Sri N. Pentannaidu.
„ N. Chenchurama Naidu.		„ N. C. Ramasamy Kander.
„ P. Gopalakrishna Reddi.		„ Somasundara Gounder.
„ K. Shanmugham.		Janab K. Uppi.
„ P. Venkataswami Reddi.		„ C. Ahmed Kutty.
„ Muthukumarasamy.		„ K. M. Seethi.
„ G. Narayanasamy Naidu.		Sri G. Samia Koorayar.
„ S. R. V. P. Murthy Raju.		„ V. Chidanandam.
„ D. Narayana Raju		„ R. Lakshminarasimha Dora.
Raja Sri V. V. Krishnam Raju Bahadur.		„ K. S. Lakshminipathy Naicker.
Sri Thotta Ramasamy.		„ R. Rangaswami Gounder.
„ P. Satyanarayana Reddi.		„ Raja Sagi Suryanarayana Raju.
		„ A. K. Hanumantharaya Gounder.

Ayes 97, Noes 151.

The amendment was lost.

MR. SPEAKER:—“ We shall now take up the second amendment of the hon. Member Sri K. P. Gopalan.” 5.10 p.m.

* SRI K. P. GOPALAN:—“ Mr. Speaker, Sir, I move the following amendment which stands in my name:—

“ In sub-clause (1), for the words “ Every cultivating tenant December 1951,” substitute the words “ Every cultivating tenant who was in possession of the land on the first day of December 1947 and was evicted subsequent to that date.” ’

“ Sir, the Hon. the Chief Minister has said that he has brought in this Bill for the benefit of the peasants. In this amendment I am not introducing anything new or anything which could not be

[Sri K. P. Gopalan] [26th November 1952]

conceded by the Government. My amendment only requests that the benefit of the Bill may be extended to those tenants who have been evicted from December 1947 onwards. In the Tanjore district, as far as I understand, hundreds of peasants were evicted by the mirasdars in 1947 and 1948. Therefore, if this amendment is accepted by the Government, it will be beneficial to very many tenants. I request the Government to accept this amendment without any discussion and without raising any controversy."

SRI M. PALANIANDI:—"I second the amendment, Sir."

MR. SPEAKER:—"Amendment moved—

'In sub-clause (1), for the words. "Every cultivating tenant . . . December 1951", substitute the words "Every cultivating tenant who was in possession of the land on the first day of December 1947 and was evicted subsequent to that date."'"

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—"Sir, this amendment is only slightly different from that which has just now been disposed of. Whatever was said against that amendment applies to this also. Therefore, I oppose this amendment."

MR. SPEAKER—"Is the hon. Member withdrawing the amendment?"

SRI K. P. GOPALAN:—"No, Sir."

The amendment was then put and lost.

MR. SPEAKER—"Hon. Members Sri Kune Rao and Sri Pundarikakshacharylu will now move their amendments."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"The difference between these amendments and the previous one is only slight. But if they wish to move the amendments, let them do it."

Sri Kune Rao was not in his seat.

SRI P. PUNDARIKAKSHACHARYULU :—"అవస్థ, నా మేరకం ఉన్న సరికి నేను ప్రతిపాదిస్తున్నాను."

"My amendment runs as follows:—

'In sub-clause (1) for the expression "first day of December 1951" wherever it occurs, substitute the expression "first day of December 1947."'"

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"I beg your pardon, Sir. The amendment that was put to vote already and decided upon was Sri Gopalan's amendment. Now, Sri Pundarikakshacharylu's amendment is exactly the same as that."

MR. SPEAKER:—"Then, let him not move the amendment."

THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—"If there is any new reason, he may move it, or else he need not move it."

26th November 1952]

MR. SPEAKER:—“ This amendment is exactly the same as that of the hon. Member Sri Gopalan. The House has given a verdict on that. Therefore, this amendment need not be moved. The hon. Member Sri Vavilala Gopalakrishnaiah will now move his amendment.”

SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—“ అభ్యంతే, నా సవరణను ఉపవాదిస్తున్నాను—

‘ In sub-clause (1) for the words “ five years ” substitute the words “ ten years ”. ’ ”

MR. SPEAKER:—“ Before taking up the amendment of the hon. Member, the amendment standing in the name of the hon. Member Sri P. Venkateswarlu has to be taken. Is Sri Venkateswarlu moving his amendment? (after a pause) Sri Venkateswarlu is not in his place. So Sri Gopalakrishnaiah may proceed.”

5-20
p.m.

* SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—“ కాలు కాలాన్ని ఐదు సంవత్సరాలనుంచి పది సంవత్సరాలవరకు పెంచవలసినదే నా సవరణను ఉపవాదిస్తున్నాను. ఆసలు ఈ బిల్లు తెచ్చిన ముఖ్యోద్దేశ్యము ఏమో దృష్టి లోఉంచుకొని నట్లయితే ప్రభుత్వమువారు నా సవరణను ఆంగీకరించవలసియున్నది. తగినంతకాలం ఒక కాలుదారు క్రింద భూమి ఉంటుందనే హామీ ఉన్నట్లయితే అతడు భూమియొక్క సారాన్ని అభివృద్ధి పరచి ఉత్పత్తిని పెంచుచేయుటకు అవకాశం వుంటుంది. అందు వలన ఐదు సంవత్సరముల కాల గడువును 10 సంవత్సరములకు మార్చవలసినదిగా కోరు చున్నాను. ఈ సవరణలో విస్తృతాత్మకమైన దేదీలేదు. మన పొరుగున ఉన్న బొంబాయి రాష్ట్రంలో కాలుదార్లకు కలుగజేసిన సదుపాయాన్నే ఇక్కడి రైతులకు కూడా కలుగజేయుమని కోరుతున్నాను. 1948 వ సంవత్సరంలోను యిట్టి అవకాశముతో బొంబాయి ప్రభుత్వం శాసనంచేసింది. అస్థిర పరిస్థితులలో కాలుదారును ఉంచినందువల్ల అధిక ఆహారోత్పత్తి జరుగదు. సాధారణంగా రైతు పొలంలో మంచి ఎరువు వేసినట్లయితే మొకటి రెండు చూడు సంవత్సరములలో దాని ఫలితము హెచ్చుగా కనుపించదు. ఎరువు వేసే దాని ఫలం అనుభవించటానికి పది సంవత్సరాల వఱకు వుంటేనే కాని లాభంలేదు. అనగా ఏ నాలుగో ఏటో, అయిదో సంవత్సరములోనో పంట వాగుగా పండడం ప్రారంభిస్తుంది. ఈసరికి రైతు భూమిని వడలుకోవలసిన స్థితిలో ఉంటాడు. తాను ఖర్చుచేసిన డబ్బుకు ప్రతిఫలం రాదని తెలిసిన ఏ రైతుకూడా భూమిని సారవంతం చేయుటకు ప్రయత్నించదు. కాబట్టి రైతును అస్థిర పరిస్థితులలో ఉంచడం మంచిదికాదు. అంతే కాక ఈనాడు తంజావూరు జిల్లాలో ఉన్న కాలు విధానంకూడా గమనించవలసిఉన్నది. ప్రభుత్వంవారి నివేదికలలో చూపినట్లు 2,112 మంది కాలుదార్లలో—

ఒక సంవత్సరం కాలు	...	...	357	మందికి
రెండు సంవత్సరాల కాలు	...	...	490	,,
మూడు	,,	...	419	,,
నాలుగు	,,	...	247	,,
అయిదు	,,	...	278	,,
ఆరు సంవత్సరాలు కాలు	...	...	216	,,

[Sri Vavilala Gopalakrishnaiah] [26th November 1952]

విడు సంవత్సరాలు కొలు ...	...	75 మందికి
ఎనిమిది ,, ...	...	114 ,,
తొమ్మిది ,, ...	...	13 ,,
పది ,, ...	...	293 ,,
పది సంవత్సరాలకుపైస ,, ...	...	405 ,,

“పది సంవత్సరాలకు పైస 405 మంది ఉన్నారు. వీరిందరి కొలుకాలం పది సంవత్సరాలకు పెంచినట్లయితే ఒక్క 405 మందికి అనగా మొత్తంలో అయిదవవంతు వారికి మాత్రమే కొంతం ఇబ్బందికలుగవచ్చు. కాని తక్కిన నాలుగు వంతులవారికి వారి వృత్తివిషయమై కొంత స్థిరతవీరినది కొలుదార్లకు ఖామితై హమ్మశద్ద పుడుతుంది. తత్ఫలితంగా అధిక ఆహారోత్పత్తి జరుగుతుంది. ఈ రీతిగానే రాఘవేంద్రరావు రిపోర్టుకూడా ఉన్నది. 1948 ఎ సం॥రంలొ బొంబాయి ప్రభుత్వంవారు అప్పటి కొలుదార్లకు చేసిన మేలును ఈ పథకంకూడా చేయవలసినది ఉద్దేశంతోనే నేను ఈ సవరణను ప్రతిపాదించాను. దీని ఉద్దేశ్యాన్ని గుర్తించి, ప్రభుత్వంవారు అంగీకరింప వలసిన కోరుచున్నాను.”

SRI M. KUNE RAO:—“అధ్యక్ష, నా పేరు కూనే రావు. శ్రీ గోపాల కృష్ణయ్యగారు ప్రతిపాదించిన సవరణను నేను బలపరుస్తున్నాను. నేనుకూడా అట్టి సవరణనే ఇచ్చి ఉన్నాను. కొలుకాలం తగినంతగా ఉండినప్పుడే రైతు ఖామితై కొంత పెట్టుబడి పెడతాడు. సరియైన గట్టి ఎరువు వేసినట్లయితే హమ్మ డబ్బు ఖర్చు పెట్టి వలసియిస్తుంది. పాటి మట్టివంటి ఎరువు వేస్తే ఏ నాలుగైదు సంవత్సరములకోగాని ఫలితానికీరాదు. అందుచేత ఖామిలలోపాటి మట్టి పోయాలంటే కొలుకాలం అయిదు సంవత్సరాలకు మించితగ్గదాలి. లేకపోతే ఏ రైతు పాటిమట్టిగాని, లేక గట్టి ఎరువు లనుగాని ఖామిలకు వేయరు. తత్ఫలితంగా ఖాసారిం నానాటికీ తగ్గిపోవడమే సంభవిస్తుందికాని అధికం కావడానికి ఎటువంటి అవకాశం ఉండదు. పాటిమట్టి పోసిన ఫలితం 15, 20 సంవత్సరాలవరకు నిలబడిఉంటుంది. అందువల్ల ఖాసారిం తగ్గకుండా చూడాలంటే కొలుకాలపరిమితిని అధమం పది సంవత్సరాలకైనా పెంచవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉన్నదని ప్రభుత్వంవారికి ముఖ్యమైనవిచేస్తున్నాను. వీరో రాత్కాలి కంగా కొలుదార్లకు; ఖాన్సాములకు మధ్య ఉన్న తగాదాలను వెనుకకు నెట్టుదామనే అభిప్రాయంతోకాక జాతిసంపదను అభివృద్ధిపరచు ఉద్దేశంతో ఈ సవరణను అంగీకరింపవలసినదని మంత్రిగారిని కోరుచున్నాను. శ్రీ గోపాలకృష్ణయ్యగారు ప్రతిపాదించిన సవరణను హృదయపూర్వకంగా బలపరుస్తున్నాను.”

MR. SPEAKER:—“Amendment moved—

(i) In sub-clause (1) for the words “five years” substitute the words “ten years”.”

* SRI T. VISWANATHAM:—“Sir, I have great pleasure in supporting this very reasonable and modest amendment moved by hon. Member Sri Gopalakrishnaiah. In the Select Committee I proposed that a period of at least 15 years should be fixed so that the cultivating tenant may have some security of tenure. I was not able to make the Committee accept my amendment. Just now there was a division on the question of permanency. The House without fully understanding the implications of the amendment

26th November 1952] [Sri T. Viswanathan]

regarding this question did not perhaps like to accept it. I do not think that the vote is against giving security of tenure to the cultivating tenant at all. Though it may be final for the purpose of the Legislature, yet I don't think the mind of the Government and that of the Members of the party in power are permanently made up on this point. I believe the Hon. the Chief Minister, who is as anxious as most of us to give security of tenure to the poor cultivating tenant has not permanently made up his mind on this subject. Of course, it is true that he could not agree to the demand that 15 years' security of tenure should be provided. But, I believe, he realises that 5 years' period is too little. A period of 10 years as suggested by Sri Vavilala Gopalakrishnaiah is a very reasonable period. I think the hon. Member has suggested this amendment on the lines of the Bombay Agricultural Landlord and Tenant Act, 1948. So, it is not as if we want to spring a surprise upon the Government. A sister Government in a Sister State has adopted this. Therefore, there is no reason why we, who are anxious to help the cultivating tenant, should fight shy of introducing a period of 10 years as the period of security. Therefore I submit that the Government may be good enough to accept this amendment. If they accept this amendment, people will be satisfied and an atmosphere will be created in which the people of this State will feel, 'Well, whatever may be the party and to whatever political complexion they may belong they are really interested and sincere in giving some protection to the cultivating tenants.' For these reasons, I wholeheartedly endorse the amendment."

* SRI T. LAKSHMINARAYANA REDDI —“అధ్యక్ష, శ్రీ గోపాల కృష్ణయ్యగారు తెచ్చిన సవరణ న్యాయమైనటువంటిది. చలనచిత్రంతో సంబంధమున్న రైతుగా నేనీ సవరణను బలపరుస్తున్నాను. రైతు రైతాకాభివృద్ధికి హెచ్చుకాలం సాగుచేసుకొనే హక్కుగలదని తలచినవాడే ఖామిపై హెచ్చు శ్రద్ధ చూపుతాడు. ఖామియొక్క సారాన్ని అభివృద్ధిచేయటం సాయకర్తగా పనిచేస్తాడు. కాలికాలం తక్కువగా ఉన్నట్లయితే, వికో పండిత పంటలో తన భాగాన్ని తీసుకొని సంతృప్తి పడతాడు కాని ఖాసారాన్ని అభివృద్ధిచేయ యత్నించడు. అందువలన నానాటికి ఖాసారము తగ్గిపోవడమే సంబంధించి కాని ఖామి దాగుపడదు, పంట వృద్ధి అవదు. ఈ ముఖ్యవిషయాన్ని వృద్ధిలో ఉంచుకొని ప్రభుత్వం కొంతగాడుతున్న నిర్ణయించవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉన్నది. ఈ అవసరాన్ని గుర్తించే ఇతర దేశాలలో ఖాసంస్కరణలు చేయబడుతున్నాయి. మనం కూడా అవిధంగానే చేయవలసియన్నది. లేనిచో అధిక ఆహారోత్పత్తి కొరత సాగదని మనవిచేస్తున్నాను. ఈ సవరణను అంగీకరించే విషయంలో రాజకీయనిభేదాల పక్షాత్తి లేవద్దని, దేశంయొక్క పురోభివృద్ధిని, ఖామిని ఆధారం చేసుకొని జీవించే రైతులొకంయొక్క ప్రగతిని దృష్టి యందుంచుకొని తాపన నిర్మాణంచేయవలసిన కోరుతున్నాను. సాగుచేసుకొనే ఖామిపై రైతుకు శ్రద్ధ కలగాలన్నా, ఖామిలో హెచ్చు పంటపండాలన్నా శ్రీ గోపాల కృష్ణయ్యగారు ప్రతిపాదించిన సవరణను అంగీకరించవలసినదని ప్రభుత్వంవారిని కోరుతున్నాను. ఖామిని నమ్ముకొని జీవించేవారిని రక్షించుటే ఈ ప్రభుత్వోద్దేశమైనట్లయితే, అధిక ఆహారోత్పత్తి సాధనే వారి ఆశయమైతే మా కోరికను ప్రభుత్వంవారు

[Sri T. Lakshminarayana Reddi] [26th November 1952]

మన్నించవలసియున్నదని తిరిగి మనవిచేస్తూ ఈ సమరణము ఒలవరుస్తున్నాను. రాజకీయ కారణాలను ఈ విషయంలో త్రోసివేయించిన మాటా ప్రభుత్వంవారిని కోరుచున్నాను."

5-30
P.m.

* SRI C. V. K. RAO:—Mr. Speaker, Sir, I have also given notice of a similar amendment. Arguments have already been put forth by some hon. Members and the Leader of the Opposition in favour of it. I, therefore, wish the Government accept this modest demand advanced with sweet reasonableness by the Leader of the Opposition."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member is speaking in English."

SRI T. VISWANATHAM:—"He can speak in more than one language. He can also speak in German."

SRI C. V. K. RAO:—"I am not able to follow the Hon. Speaker."

MR. SPEAKER:—"The hon. Member is now speaking in English."

SRI C. V. K. RAO:—"I don't know that. English first comes out."

MR. SPEAKER:—"I know that. I want him to speak in English always."

SRI C. V. K. RAO:—"I hope the Government will also be so sweet in their attitude and accept this modest demand."

SRI M. LAKSHMANASWAMY:—"ఈ సమరణము నేను ఒలవరుస్తున్నాను. ఎంతోకాలంగా కాంగ్రెసువారు భూసామ్య విధానాన్ని రద్దుచేస్తామని, దున్నే రైతుకు భూమిపై హక్కుకలుగజేస్తామని చెబుతూవచ్చారు. కాని రుదకు కొలుకాలాన్ని కూడా 5 ఏండ్లకు పరిమితంచేశారు. ఇది నిజంగా భూవిధాన సంస్కరణాలేక భూస్వామ్యవిధాన రక్షణ ఆసే సందేహం కలుగుతోంది. గత కాంగ్రెసు ప్రభుత్వం కాలు దార్లకు రక్షణకలుగజేసే ఉద్దేశంతో గొన్ని కమిటీలను ఏర్పాటుచేసింది. ఆ కమిటీల వారు స్థితిగతులను విచారణచేసి గొన్ని సూచనలను చేశారు. అదేవిధంగా కాంగ్రెసు సంస్థ నియమించిన కమిటీవారుకూడా గొన్ని సూచనలను చేశారు. ఒక శాసనాన్ని తెచ్చామనే ఈ ప్రభుత్వం ఆ సూచనలు నేటి పాటింవదలచినట్లులేదు. ఎంతోకాలంగా పేరుకు ఈ శాసనాన్ని చేయదలచిన తే కనుపిస్తోంది. ప్రభుత్వంవారు చెప్పేదానికి చేసేదానికి చాలా వ్యత్యాసం కనిపిస్తోంది. ఉదాహరణకు రాజగోపాలాచారిగారు తమ తంజావూరు జిల్లా పర్యటన సందర్భంలో పలికిన పలుకులు ఏమో మనవి చేస్తాను. తంజావూరు మిరాసీదార్ల సుద్దేశించి చెప్పినమాటలివి—

'Production cannot be improved unless you give the tiller of the soil sufficient interest in cultivation. I am not advising you to give away the land to the cultivators. It is to prevent such a calamity that I have brought in this Ordinance.'

26th November 1952] [Sri M. Lakshmanaswamy]

“కాని వారి మాటలకు చేతలకు ఎంతో వ్యత్యాసముంది. క్కాలు కాలాన్ని ఆయి దేండ్లకు మాత్రమే పరిమితం చేయడంవల్ల నిజంగా భూమిని దున్నేవానికి భూమిపై శ్రమ పుంతుందేమో గమనించండి. భూమిని కాగుచేసి దాని ప్రతిఫలం అనుభవించు సమయానికి భూమిని భూస్వామి తినివేసుకుంటాడేమోనని రైతు ఎప్పుడూ భయపడు తూపుండవలసిన స్థితిలో ఉంటాడు. ఇట్టి పరిస్థితిలో భూమి కాగువడుటకు ఎంతమాత్రము అస్కారం ఉండదు. భూస్వాముల రియేణసు మాత్రమే దృష్టిలో ఉంచుకొనక దేశ ఆహార సంచదను అభివృద్ధిపరచుటే ప్రభుత్వం ముఖ్యంగా గమనించవలసియున్నది. నిజంగా దేశం కరువుకాటకాలకు గురికాకుండా ఉండాలంటే కనీసం కౌలు కాలాన్ని పది సంవత్సరాలకు పెంచాలని కోరుతున్నాను. లేనిచో ఈ శాసనం చేసిన ఫలితమేమి ఉండదు; ఇదంత నిలవయోగము పొందున మనవి చేస్తూ సమరణసు బలపరుస్తున్నాను.”

* SRI P. RAMAMURTHI:—“ Mr. Speaker, Sir, in the course of the reply to the debate on the previous amendment the Hon. Minister for Land Revenue brought in an argument that though occupancy rights might be given, unfortunately, the Constitution of India came in the way and that would be a sort of expropriatory legislation. While I do not concede that if such a step were taken, it would be expropriatory, granting that it would be, the Hon. Minister took shelter under the Constitution. Now I would submit to him that if that was his difficulty in granting occupancy rights, he can have no difficulty in accepting the ten years tenure. The Constitution will not stand in the way of his accepting it. Instead of providing for five years, certainly the Government can provide for ten years unless they have some other reasons behind them for not conceding to the tenants permanency of tenure. Taking shelter under the Constitution is not going to help them as far as this amendment is concerned. Therefore, I would request the Government not to try to find some other shelter but to face the issue squarely and accept the amendment which is very very reasonable. I would specially request the Hon. the Chief Minister to accept the amendment because he had made it clear while promulgating the Ordinance that unless the tenants were given this much of right there cannot be continuity in food production and food production might suffer. Is it that food production is necessary only for five years and after that the tenant might be evicted from the lands and we need not bother about it and allow the people to suffer starvation, hunger and all that? In the interest of all, if the Constitution does not come in the way, I would request the Hon. the Chief Minister to accept this reasonable amendment and prove that the excuses given by the Hon. Minister for Land Revenue were real excuses.”

* SRI T. N. VENKATASUBBA REDDI:—“ Sir, I wish just to request the mover of the amendment to withdraw it for this reason. I know the previous amendment asked for permanent occupancy rights being conferred on the tenants. That is a different subject altogether. But I am sure the hon. Member who moved the amendment is aware that the Congress party and the

[Sri T. N. Venkatasubba Reddi] [26th November 1952]

Planning Commission are now engaged on the question of bringing land reforms for the whole country. Their proposals will be coming up before the country very soon. This measure has been taken up only to solve an urgent problem that has arisen in Tanjore district. That is why I feel the tenure has been restricted to a term of five years. I am a landlord myself. I have given my lands on lease to my tenants and I may tell the House my tenants are not changed for generations. The advantage in having a short tenure is, it will make the tenant obtain the optimum results from the land. Anyway since the land reforms under contemplation are to come within a period of five years, it is not necessary that we should increase the term of tenure to ten years at this stage."

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—" Mr. Speaker. Sir, the references to the advantages of giving an interest to the cultivator are perfectly relevant and sound. But the question is, what we should do immediately. I did say and I stick to my statement that we must give an interest, a greater interest than was previously enjoyed by the cultivating tenant. That is the reason why so many new rights are given them under this Bill. The question is whether we should give immediately a five year or a ten year term of tenure. That is nearer the question before the House, if I had been convinced in my mind that the tenant could take care of the land in the manner in which the tenant could take care of, I would have no difficulty in accepting this modest proposal and all the rest. But I am convinced that the landowners' participation and their full co-operation and even fuller co-operation than they have been giving till now is necessary. If it is necessary for the tenant to have an interest in order to work on the land, it is also necessary for the landowner to have a reasonable quantum of interest if he has to put his co-operation in it. Therefore it will not do to put aside altogether the landowner for ten years on the shelf. He must be there and give his co-operation. The tenant must also be there and they must come together to produce the food we want.

5-40
D.M.

" If hon. Members want a general assurance from me, let them take this implied assurance I am giving, viz., that if during the five years the tenants are not misled but are allowed to work and there is co-operation on both sides, and tenants work in amity with the landowners, if things go on well, I have no doubt as I said on a previous day, that the tenants will get the permanent interest that they desire to have without any right of intervention by the landowner, if I may say so. Therefore I submit, Sir, it would be proper if at this moment the Opposition yields instead of requesting me to yield, and take my implied promise that if tenants are not misled and if things go on well, the tenants are bound to get permanency of tenure during the five years period, if not earlier. They will get the permanency from the people and not from me, for it is not sure that I am going to last for five years more. Somebody in office at that time may bring in

26th November 1952] [Sri C. Rajagopalachari]

legislation granting permanency of tenure. The entire population will be impressed by the fact that during the five years the tenants have co-operated well and therefore it would be wise to hand over the land entirely to the tenants, and thereby a permanent interest in the land would accrue to the tenants. Therefore that implied promise of mine is there. Hence I submit that this five-year period is more advisable than the ten-year period for the present. There is no question of principle involved in this fixation of the five-year period. We have started with five years; that is a period during which the tenant and the landlord can work together.

"My friend Mr. Ramamurthi took great pleasure in dissociating himself from the analogy of the husband and wife. I say, Sir, that both are one and indivisible, and what applies to one of the numerous ramifications of human intercourse applies also to another and we need not be ashamed of this comparison. It is necessary for human progress, that we should lead lives of mutual affection, whether it be between the husband and the wife or the landlord and the tenant.

"Therefore, Sir, it would be better if we take the period of five years as it is for the present. If after the expiry of five years the relationship between the landlord and tenant has improved, those in office at that time here either in Government or in the Opposition may find it easier to make further concessions to the tenants in the matter of affording them greater protection. This is my explanation for not accepting what is considered and what is put forward by the Opposition as a reasonable proposition. Such an amendment was not discussed in the Joint Select Committee. None on the other side put forward this proposition then. The talk was there regarding permanency or fifteen years tenure. I am sorry that my friend Mr. Viswanatham did not take that opportunity to put me inside his pocket in the joint Select Committee."

*SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH:—“అధ్యక్షా, నేను Select Committee లో ఈ యాభై సంవత్సరముల దృక్పథముకలవాళ్ళు లేకపోవడమునకు చాలా విచారకరంగా ఉన్నది. పది సంవత్సరముల అధిపాయముకూడా వచ్చినట్లయితే ఇప్పుడు శాసన సభ్యులకు, నాకు ఉపయోగకరమే. అప్పుడు రాష్ట్రము అంతటా ఉపయోగించుననే అధిపాయము ప్రాజెక్టు పాలాకారిగారు యిచ్చారు. సుబ్బారెడ్డిగారు మాట్లాడుతూ ప్లానింగు కమిషన్ యిదే విషయము ఆలోచిస్తున్నది అన్నారు. నేను చెప్పేది చట్టముకాదు అనడంలేదు. Bombay Tenancy Act లోను కొండి. దానికిపైన విమోచనోద్యమం యిప్పుడు ప్లానింగు కమిషన్ ఆలోచిస్తున్నది ఈ 10 సంవత్సరముల విషయమే. కొంతమంది అయిదు సంవత్సరములు తక్కువకాదు ఎక్కువకాదంటున్నారు. అయిదు సంవత్సరములు మేలు అంటూరా! ఆ సంగతి మీకు తెలియదు వారికి తెలియదు. పది సంవత్సరములు బండడము మీరుసంతోషించికాదు మేము సంతోషించికాదు. అందువలన పది సంవత్సరములవరకు నిర్వరణమంటే, అది అయిదు సంవత్సరములయిన తర్వాత కావలసే మరల వెంచుకొనవచ్చుంటారు. కాబట్టి వారు చెప్పేది నిమిషం యిది అధికారరీత్యా అయిదు

[Sri Vavilala Gopalakrishnaiah] [26th November 1952]

సంవత్సరాల కొలు ఎర్పరుస్తున్నాము అన్నారు. అయిదు సంవత్సరాల గడువుయిస్తే నాలుగు సంవత్సరావరకు ఎరువు వేస్తాడు. అంతవరకు పండించుకున్న దేమో ఖాస్వామికి ఒప్పుబెప్పుతాడు, చివరికి అయిదో సంవత్సరములో ఖామిని ఎరువు వగైరా వేయకుండా అనుభయోగముగా అట్టి పెట్టుతాడు. ఆ గడువుతీరిగానే ఖాఖామందుకు వదులుతాడు. అందువల్ల కొలుదారుని నిరుత్సాహపరచి ఖామిని పాడుజేయడమే సంభవిస్తుందిగాని, కొలుదారు శ్రద్ధ పుచ్చుకొని పంట బాగా పండిస్తాడనే గ్యారంటీ యొక్కడ ఉంది? అందువల్ల నాకు ఖామి అక్కరలేదంటారు. అందువల్ల యీ కొలుపరిమితి అనే విషయము Select Committee లో స్పష్టపడలేదు. ఇక్కడ శాసన సభ్యులను యీ amendment ను support చెయ్యమంటున్నాను. Select Committeeలో యిది ఆమోదించివుంటే బాగుండేది. అందువలన యీ పది సంవత్సరముల పరిమితి కొలుదారు కుచయోగపడుతుంది గనుక యిది అంగీకరించమని రాజిగో చాలాచారిగారిని అడుగుతున్నాను.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“Excuse me for interrupting in the middle, Sir. There is one point that has been missed by the people on the other side. The five-year period is so adjusted now on account of the one year notice which we have now provided before the fifth year lapses that the last link of one year is another opportunity, and if the landowner does not give notice well in advance, another entire period of five years security comes to the tenant. Therefore the period of ten years is there without any difficulty if only people do not talk much about it.”

* SRI VAVILALA GOPALAKRISHNAIAH :—“కొలుదారీ విధానములో జుగే కొన్ని పద్ధతులు యిబ్బందులు తెలుపుతున్నాను. ఇది నా అనుభవము వల్ల చెప్పగలుగుచున్నాను. ఒక సంవత్సరము గడుపుతుండగానే వోటీసు యివ్వాలంటే ఆ గడువు తప్పించుకొనెందుకు ఆ నేకవిధాలు జరుగుతున్నవి. రిజిస్టరువోటీసు పంపవలసివస్తే, యీ ఖాస్వామి డబ్బుకలవాడైనందున వోటీసుకు వోటీసుమాత్రం సక్రమంగానే తెచ్చి పోస్టుమాస్టరుకు యిస్తాడు. ఆ పోస్టుమాస్టరును జేబులోవేసికొని పోస్టల్ ముద్రమాత్రం వేయించుకొనిపోతాడు. కాని వోటీసు మాత్రము పోదు. అది యీ మధ్యనే పోస్టుమాస్టరు దగ్గరనేవుంటుంది. తీరా కోర్టులోపోయి వోటీసు ఖాస్వామి చూపించుతాడు. కొలుదారుని చూపించమంటే ఆతను నాకు తెలియనే తెలియదు అంటాడు. పోస్టుముద్ర మాత్రం ఉంటుంది. అట్లాగే యీ కొలు దార్లను అనేక విధాలుగా బాధించవచ్చు. ఇంకా ఎక్కువవిధాలు వోటీసు అందించకుండా వోటీసు పంపినట్లు రుజువులు పెట్టుకుంటారు. ఈ విధానము మంచిదికాదని అంటున్నాను.

“సివిల్ కోర్టులో మాకు అనుకూలమగుననే ఉద్దేశముతో ఎదోవిధంగా వీడవాడైన ఈ కొలుదారుమీద హాసపువిద్యలు చేసి, వోటీసు రిటర్న్ అయ్యేటట్లు చేసుకుంటాడనే యీ విధానము మంచిదికాదంటున్నాను. అందువల్ల నేను మనవిచేసేది ఏమిటంటే ఇటువంటి కాలగరిమితి పెట్టి, అయిదు సంవత్సరముల కొకపర్యాయము యీ కొలు దారుని కోర్టుకు యీడవకుండా మరొక అయిదు సంవత్సరముల గడువుకు వెంచి, ఒకే మాటు పది పిండ్ల పరిమితి పెట్టినే కొలుదారు దైర్యంగా కాలక్షేపంచేస్తాడు. ఇదిగాక Grow More Food Scheme కు గూడా గవర్నమెంటు దోహదమివ్వటానికి సావ

26th November 1952] [Sri Vavilala Gopalakrishnaiah]

కాశం తుంటుంది. అందువల్ల యీ విషయాన్ని యు జాగ్రత్తగా పరిశీలించి యీ సమరణ అంకికరించమని శ్రీ రాజగోపాలాచారిగారిని కోరుతూ సమరణను బలపరచుచున్నాను.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU NAICKER:—
“ Sir, this move on the part of the Opposition looks like a rear-guard action. No doubt there is no constitutional or legal difficulty involved in accepting the amendment; but the difficulty is that this amendment goes against the whole scheme of this Bill. The Bill has been envisaged on the plan of a five-year period. As pointed by the Hon. Chief Minister let us see what good results come out during a couple of years or three years working of this Bill. I think that this five-year period is a reasonable one. I therefore oppose this amendment.”

MR. SPEAKER:—“ The question is—

‘ In sub-clause (1) for the words “ five years ” substitute the words “ ten years ”.’

“ Before putting this to vote I want to know whether the Hon. Leader of the Opposition is pressing the amendment to a division.”

* SRI T. VISWANATHAM:—“ I think the proposed period of ten years is a very reasonable request, Sir. I do hope that the Hon. the Chief Minister would agree. If not to-day let him say ‘ yes ’ to-morrow; let the Hon. the Chief Minister give us a promise to that effect, Sir.”

* THE HON. SRI C. RAJAGOPALACHARI:—“ If I were to yield to pressure, I would have accepted this long ago. I am sorry I cannot accept the Hon. Leader of the Opposition’s request.”

MR. SPEAKER:—“ The question is—

In sub-clause (1) for the words “ five years ” substitute the words “ ten years ”.

The amendment was put and declared lost.

A poll was demanded and the House divided thus—

Ayes.

Sri P. Thimma Reddi.

„ K. V. Ramesan.
„ P. Pundarikakshacharyulu.
„ K. Narayana.
„ N. Venkatayya.
„ M. Gangappa.
„ M. Pentannaidu.
„ S. Pakkirisami Pillai.
„ P. Chinnama Reddi.
„ K. P. Gopalan.
„ C. Kandaswami.
„ S. Vadivelu.
„ V. Madanagopal.
„ S. Ramalingam.
„ N. Sivaraj.

Sri A. K. Subbiah.

„ K. V. Ramaswamy.
„ P. Venkatesha Sholagar.
„ N. Sivarami Reddi.
„ D. Seetharamiah.
„ E. T. Kunhan.
„ M. Hanumantha Rao.
„ C. V. K. Rao.
„ P. Rama Rao.
„ V. Rama Rao.
„ T. Potharaju.
„ P. S. Ramachandra Rao.
„ B. Lakshminarasa Raju.
„ G. Satyanarayana.
„ S. Swayamprakasam.

[26th November 1952]

Ayes—cont.

Sri V. V. Ramasami.
" G. Anjaneyulu.
" A. Veloo.
" M. P. Subramaniam.
" B. Sankaraya.
" Vavilala Gopalakrishniah.
" T. Lakshmi Narayana Reddi.
" G. C. Kondayya.
" K. R. Sambandam.
" S. Kasireddy.
" M. Lakshmanaswamy.
" S. S. Kolkebail.
" Y. V. Krishna Rao.
" P. Kunhirama Kidav.
" B. Ramakrishna Reddi.
" Pragada Kotaiah.
" T. Viswanatham.
" P. Ramamurthi.

Sri T. C. Narayana Nambiar
" K. R. Viswanathan.
" K. C. Gopalan Unni.
" G. Yellamanda Reddi.
" V. Sankaranarayana Menon.
" K. T. Sridharan.
" M. Narayana Kurup.
" M. Narayana Nambiar.
" O. Koran.
" T. Nagi Reddi.
" S. Deivasigamony.
" Bojja Appalasamy.
" S. Veniah.
" R. Siddanna Gowd.
" V. Sri Krishna.
" Chandra Ramalingayya.
" C. Prabhakara Choudary.
" M. Veerabhadram.

Noes.

The Hon. Sri C. Subramaniam.
" M. A. Manickavelu Naicker.
" Dr. U. Krishna Rao.

Sri K. Rajaram.
" B. Bakthavatsalu Naidu.
" C. Rajam Ramaswami.
" P. G. Karuthiruman.
" B. K. Nallaawamy.
" S. C. Virupakshayya.
" P. S. Nalla Gounder.
" P. G. Manickam.
" R. Kuppuswami.
" P. K. Thirumurthi.
" V. K. Palanisami Gounder.
" N. Mounaguruswamy Naidu.
" A. K. Subbaraya Gounder.
" P. S. Rangaswamy Naidu.
" S. R. Arumugham.
" K. H. Bomman.
" Kempai Gounder.
" T. M. Kaliannan.
" M. P. Periasami.
" Ardhanareswara Gounder.
" A. Sambasivam.

Dr. P. Varadarajulu Naidu.
The Hon. Sri K. P. Kuttikrishna Nayar
" Dr. R. Nagana Gowda.

Sri N. Ramakrishna Ayyar.
" T. N. Venkata Subba Reddi.
" K. Koti Reddi.
" A. M. Sambandam.
" M. R. Ramachandran.
" O. Venkatasubba Reddi.
" B. Parameswaran.
" V. K. Ramasamy Mudaliar.
" T. P. Elumalai.
" S. Panchaksharam.
" A. K. Masilamani Chettiar.
" H. M. Jagannatham.
Janab S. Khadir Sheriff.
Sri A. Ramachandra Reddiar.
" R. Thagavelu.
" R. A. Nataraja Mudaliar.
" M. Kandasami Padayachi.
" V. Krishnaswami Padayachi.
" A. S. Sahajanandam.

Sri P. M. Munuswamy Gownder.
" A. M. Ratnasami.
Janab Mohamed Salih Maraikayar.
The Hon. Sri V. C. Palaniswami Gounder.

" K. Venkataswami Naidu.
" N. Sankara Reddi.
" D. Sanjivayya.
" S. B. P. Pattabhi Rama Rao.

Srima hi (Dr.) T. S. Soundaram Rama chandran.

Sri M. S. Muniswamy Pillay.
" V. S. Chinnaswami Naidu.
" S. Chinna Karuppa Thevar.
" V. S. Sivaprakasam.
" V. Muthu.
" A. S. Subbaraj.
" Thinakarasa swami Thevar.
" R. Krishnasami Naidu.
" Vaikuntam.
" G. Govindan.
" P. S. Krishnaswamy Ayyangar.
" S. Ramasamy Naidu.
" Ar. A. Rm. Chokkalingam Chettiar.
" P. Chellathurai.
" N. Rajagopal.
" R. M. Palaniappan.
" A. Ramasamy Thevar.
" T. K. Rama.
" T. V. Sannasi.
" T. R. Varadan.
" C. Muthiah Pillay.
" Thiagaraja Pillay.
" S. Venkatarama Ayyar.
" L. K. Subramania Pillai.
" P. Urkavalan.
" M. G. Shanker.
" Venugopalakrishnaswamy.
" Chinnrathambi Thevar.
" P. Selvaraj.
" V. Arumugham.
" K. Ramasamy Doss.
" R. S. Arumugham.
" A. Venkatramaiah.
" A. Rami Reddi.
" N. Chenchurama Naidu.

26th November 1952]

Noes—cont.

Sri P. Gopalakrishna Reddi.	Sri D. Ramabrahmam.
„ K. Shanmugham.	„ K. Adikesavalu Naidu.
„ P. Venkatawami Reddi.	„ G. Nagabhushnam.
„ G. Narayanasamy Naidu.	„ T. Mallayya.
„ Raja V. V. Krishnam Raju	„ T. Anantha Pai.
„ Thota Ramasamy.	„ Y. Manjaya Shetty.
„ P. Satyanarayana Reddi.	„ K. Ishwara.
„ V. C. Chudamani Deo.	„ E. K. Sankara Varma Raja.
„ A. Venkatasubramaniam.	
„ P. Gunnayya.	Janab M. S. Mogral.
„ L. Lakshmana Das.	Sri M. Jagannatham.
„ K. Suryanarayana.	„ T. Chinnayya
„ H. Satyanarayana Dora.	Mr. W. J. Fernandez.
„ P. Venkatasubbayya.	Sri L. C. Pais.
„ K. V. Vema Reddi.	„ M. Chadayan.
„ S. Narayanaappa.	Janab C. Ahmed Kutty.
„ K. Santhappa.	„ Kunhi Mohamed Shaffee.
„ A. Appu.	„ K. M. Seethi.
„ B. Krishnamurthy Rao.	Sri G. Samia Koorayar.
„ K. Varadhiachari.	Janab K. Uppi.
„ A. Balarama Reddi.	

Ayes 66, Noes 130.

The amendment was lost.

MR. SPEAKER:—“ Before I adjourn the House, I wish to inform the House that at the request of some Members, we are not going to have a sitting on Friday. Saturday and Sunday will as usual be holidays. Monday being Meeladi Nabi for Muslims is a holiday. So, continuously for four days from Friday to Monday there will be no sitting.”

SRI T. VISWANATHAM:—“ Sir, will there be two non-official adys next week.”

MR. SPEAKER:—“ I am not informed of that.”

SRI P. RAMAMURTHI:—“ Sir, on the understanding that the next non-official day which is due on Friday the 28th instant will be substituted by another non-official day on Saturday or some time next week, the above arrangement has been agreed to.”

MR. SPEAKER:—“ The House will now adjourn to meet again at 10-30 a.m. on Thursday, 27th November 1952.”

The House then adjourned.

VI.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

Krishna Anicut Enquiry Committee Report.